

گومانە ياخيكانى كەلات

(ئەلۋەن و ئەمبەر و ئەوبەر ۲)

سەلام عەبدوللا ئىبراھىم

۱۹۹۹/۳/۸

بلاو كىردنە وەي سەر ئىنتەرنىت: كۆمەلەي كۆچەر

Kocer Publishing Association. P.O. Box 150, 15141 Lahti Finland, kocer@mail.com
July 2000

پیشکشه به ته وانهی له کاتی نویسینی ته م رۆماندها له بهر چارم بوون: دایک و باو کم، کلارا و لیسسی، M. Irmgard. (ب)
وخوشکی به ریزم ته نیا غه فور ره شید

به یاران و خهونه هاویه شه که مان !

۱۹۹۹/۳/۸

گویتنگن/تلمانیا

(۱)

هم به یانییه ژیان ونه مان یهک واتایان ههیه بو من! که بیدار بووموه پیماو بو هیشتا خوتوم و ناگام له دنیا نییه، له ناو خویکی قولدام، له مردن دهچی، له نیوان همدوو کیاندا مابووموه، ههلبهت ده کریت یه کیلک ناوی لی بنیت ورینه، وهک بلنیت، ژیان تاماده نییه باوشیم بو بکاتهوه و به گهرمی پیشوازیم لی بکات؛ لهوه دهچیت په له کیش ده کریم؛ دهزام نمو هیچ پیوستیه کی وای به من نه بووه و نییه! روژنیک له روژان هینایانم بو تیره؛ به بی نهوهی زهمینه کی له باردا هه بیته بو له دایک بووم؛ گهشکه بگریته و توخوی بکه؛ زهمینه یهک که له پاشه روژدا په شیمان نه بوه بو به سه برردنی روژگار وشوه ته لخ و پر مهینه ته کان؛ به بی نهوهی پرسیاریکیشم لی بکه "خهره مه لی خهره گهت وه چهن!" داخو ده مویت بهم حاله بژیم یا نه؛ نیستایش له وهیش تیگه یشتوم که وه خوشیان کوتایان پی دیت و به بی مالناوایی، مالناوایی ده کن؛ منیش له ریزدام و چرکه یهک دیت، له ههر چرکه یه کدا بیت، منیش کوتاییم پی دیت؛ باشه، که زانیان کوتاییم پی دیت، بوچی هینایانم؟ نه ده بو پرسیاریک له خویان بکه؟ نه مه ته سه ره نه جامه کی، نه پیشوازیم لی ده کریت بو ژیانیک لایهق به مروڤ، نهو ژیانیه که خوم ده مویت، نه منیش دل پی خوشه، ونهیش قبول ده کهم بهم چوره بژیم، له بری نهوهی بین به تهواو کهری یه کتری، خزمه تکاری یه کتری بکه، دلمان به یه کتری خوش بیت، کراوین به دژ، که سمان چاره ی نهوی تری ناو پت، نه نهو ده یهویت و نه من، به لام و چارمان ناچاره، نهو ههیه و من هم و ههست به بوونی نهو و خوم و دهوو بهر ده کهم، له دوا بيشدا ده بی ههر خوی له باو شه پان و بهرینه که یدا بستیک جیگام بو بکاتهوه، نه ییشیکا ههر به قیر!

ده لاین: روژی حساب ههیه، لهو دنیا هه مو له دایک بووه کانی سه ره نهو زهمینه به ریز راده وستین، ههر یه کیلکمان ژماره ی خومانان به ده ستوهیه، با بلین وهک ریزگرتنی بی کاره کان له ناو بهر یه رایه تی کار، چاره وروانی چاره نو سه که مان ده کهین، یا ده چین بو به ههشت یا بو جهه نه م، لهو ناو هراسته شدا هیچ شتیکی تر نییه، هیچ بواریک نییه بو بپرکدنهوه، هه مو شتیک پیشتر پیوراوه، مه لایه که تیک ناوه کان ده خوینیتهوه: فلان کورپی فلان، بو دوزه خ!

فلان کورپی فلان: بو به ههشت!

هیچ به دروخته نهوه یهک یا پاریزه رگرتنیک، قسه ی شایه تهک ناخوات: هه مو کار و کرداریکی مروڤ له ناوچه وانی نو سراوه، بهرتیل داینیش نییه!

ده لاین: په تیک ههیه، ژیره کی دوزه خه، نهوهی سالحان بیت به سه ریدا تیده په ریت و ده گاته به ههشت، نهوهی خراپه کار بیت، له نیوه رنگا ده که مویتته ناو دوزه خ و بو ههتا ههتا یه به تاگره کی ده بریت!

ده لاین: تو مه تریته، تنه ا حاله ته کهت ده گوریت، دوور نییه بیته به گول و ناشقان بو نت بکه، یا به خاکیکی به بیت یا بی بیت یا به په پوله یهک!

ده لاین: مردن نییه، روحت دهچیتته ناو گیانیک تر وه له سلام!

ده لاین: مردووه کان، هه موو سالیک له روژی کوچکرده که یاندا ده گریتهوه! مو میان بو داده گریستین، ژوره که یان بو ده رازنیسه وه، نهو چیشته یانه بو لی ده نیین که کاتی خوی هم زیان لی بووه، نهو باسانه ده کهین که تیدا به شداریان کردووه!

ده لاین: روژی حساب ههیه، به لام له سه ره نهو زهمینه نه فسانا و یه دا، خه لکه که، یا ده لاین "له ولاهوه بچیت، حموت بهردی به دوا، هه ی با به چه که گولتی سوور و ره یجانه ناوی ده هینن!

پاشا و مه لیک و فه رمانه واکان زانیویانه کوتایان پی دیت و به بی سی و دوو کردن پروتیناته کانی گیانان به هه مان شیوه، وهک پروتیناته کانی له شی دوژمن و دیله کانیمان، گه دا یا ههر گیان له بهرکی تر، ده بن به کرم و ههر لهو جیگایه ی تیدا ده نیژرین، پاشاوه کانیمان بو ماوه یهک لهوی ده مینیتتهوه و هیچ شتیکی تر روونادات، ههر هیچ!

هم راستیه یانه پی قبول نه بووه، بو یه به دروژی میژوو سه دان نه فسانه یان له مه ره مردن دروست کردووه، بوله ههر جیگایه ک به شیوه یه کی تر! به لام هیچ کام لهو نه فسانه یانه ته سکینان به هوشمه ندی مروڤ نه هیناوه

بیجگه له ههندی ئه و باسه بی سه مه رانه، ده سه لاتداره کان هیج هۆیه کی تریان بۆ نه ماوه ته وه، ئه وه نده که لله پوتانه ده ست به مولکایه تی و فه رمانه وایی بگرن و هه موو شتی که بجه نه خزمه تی، له پینا ویدا له هیج تاوانیک نه سه لمینه وه و ژبانی کابرایه کی وه ک من" وه په ری سه ری بریه ی" به م به یانییه ئه وه نده نا هه موار بکه ن!

- ئه ی تۆ بۆچی با وه شی بۆ نا که یته وه؟ بۆ به گه شیینییه وه نا چیت به پیره وه؟ بۆ ئه وه نده ره شیینه نه بیر ده که یته وه!

من بیر له شتی وا نا که مه وه، من با وه شم هه می شه کرا ویه! هه ر وا من هه می شه گه شیینم به وه ی که رۆژیک دادیت هه موو که سیک دان به م راستییه دنیت: مالی دنیا هیچه، کی مر د و شته کانی له گه ل خۆیدا برد، جا بی شیا چی لی ده کات. که س چیت بیر له فه رمانه وایه تی نا کاته وه! به لام ئه و رۆژه هیشتا نه هاتوه، و مرۆڤ وای لی کرا و مرۆڤ بخوا ت! ئه م به یانییه ش، پاش ئه و ورینه یه یا ئه و به سه رهاته دا، با بلیم پاش ئه و خه ره نا تارام و خه ونه هه راسانه دا، دیسان چاوم به دنیا که وت، دلم وه کو رۆژه کانی تر کاری خۆی ده کات. ئه وه نزیکه ی چل و دوو ساله هه ر تر په تر پی دیت، هه ندی جار به رز لیده دات و هه ندی جار نزم و هه ندی جار یه هیه له هه یبه تاندا خه ریکه را وه ستیت، خۆیشم خۆزگه به را وه ستانی ده خوا زم! که هاتمه سه رخۆ، چاوم به ده ورو به ره که م که وت و له به ره خۆمه وه و تم" دیواره کان، وینه کان، کتیب و گوڤاره کان به یانیان باش" و هه ر به خۆم وه کو کابرای جوتیار که ده قوتابی زانکۆ میوانی بوون، هه موو رۆژیک به پیجامه که ی به یانه وه له خه و هه لده ستان و خا ولیکانیان ده خسته پشت ملیان و یه که له دوا ی یه که به ریزه وه به یانی باشیان لی ده کرد، تا به یانییه که هات پیانی وت" کوره ده باشه باش باش، به یانی باشی چی؟ باشی له کوی هیه؟ کی باشه؟ هه موو دنیا قوری چو که سه ر". منیش ئیستا گه ر باشی هه بوا یه، له سه ر ئه م جیگا وشوینه دا چیم ده کرد؟ نه قه له باله غیبه که، نه گه رمی رۆژ و نه هه را وه وریای منداله کانی گه ره ک، و ئه م به یانییه نامۆیه! ئاخ گه ر ئه وه نده خۆشه و یستی بۆ ژبان و جوان و جوانی چاویکه وتنی ئه لو، و ئه لو نه یاندا له دلم نه بوا یه، هه ر به خۆم رامده گرت و ده سه سامه وه، ئیت نه ئاخ و نه ئۆڤم ده کرد، نه چاوم هه ر جار یه که به یینی کاره ساته کان کویر ده بی، و نه گویم له هاوار و سه ره له گردنی یاران ده بی! ئه وه ته وینه که یان له به ره چاومدا یه

- ئه ری خۆشیتان بینی له ژبان؟

- نه خیر! جا دایک و باوکیک کوری وه ک تۆیان هه بیته خۆشی له ژبان ده بیین؟

- ئه ی ئاسوده یی؟

- نه خیر! تۆ جاری زوانت بیریت با شته؟

و هه ر وا ولامه کان ته نها، نه خیر .. نه خیر .. ئه و رۆژه یه که به مامۆستا سو عادم وت" رۆژ زۆر کورته!" مامۆستا، چه قۆی گه ص برینه که ی ده ستی هی نایه خواره وه و به نیگایه کی کزومات وتی: چۆن وا ده لیی، شه و هه رنایه ت، رۆژ زۆر درێه!" هه ر دوو کیشمان یه که بۆچون و یه که مه به ستان هه بوو: ئه مه چ زوخ و ده ردیکه، نه رۆژمان رۆژه و نه شه ومان شه و!

له ژبیر باری ئه م نه هه مه ته یه دا، له ناو ئه م ئه زمونه خه ته رنا که دا، ئه لو نه یه به م به یانییه له و لا وه هاتوه و یه خه ی گرتووم: بۆچی تۆ له کو بی؟

ئاخر بلی هه ی مال خراپ، من جوزانم له کویم، پاشان ئه گه ر پیی ده لیم" له لای تۆم، گویم له سیمفۆنیا نه مره که ته، له ناو ماته می خۆشه و یسته کاندام، هه ر وه ی، ئه گه ر ده لیم له ویدا م، له پشت یاله هه زار به هه زاره کاند، ئه و دو وه ی، برینی ده کولینه وه، سه ره له گردنه که ی ده ریا و ئۆقیانو سی به بیر ده هینه وه" داریکه و هه ردوو سه ره که ی به گووه". ئاخ ئه گه ر چاره ره شی من نه بیت، بۆچی ئه لو نه ی باوان، ئه لو نه ی لانکه ی مندالی، ئه لو نه ی ده نگ و ره نگی سه رتا پای جیهان له م کات وسات و جیگه یه دا ئه م په رسیاره له من ده کات؟ ئه ی خۆ من تاقه که س نیم له ناو ده رونی خۆیدا بۆ خۆی ده گه ریم، هه ندی جار به خۆی ده ستم ده گریت و ریگا کام پیشان ده دات، که چی هیشتا پینه گه یشتووم، له م دووره وه وه ک سا وایه ک په رسیاری لی ده که م: ئه م شه و ده تگه می؟

- ئه ی سه بی، یا دوو سه بی؟

.. -

- بۆ چهند روژیکی تریش بیست، ده توانم خۆم راگرم؟! ..

- تیمه کهی گفتمی وامان به یه کتر داوه؟ باو کم گه مەم کرد!
شهوان دین وده روژن، ئه لوئم لی دهرناکه ویت.

پرسیار له ئه لوئیان ده کهم "منیش ویرانی ئه لوئم"
پرسیار له بای شه مال ده کهم "منیش عه ودالی ئه لوئم"
پرسیار له با و باران ده کهم "منیش شه یادی ئه لوئم"
پرسیار له بته کانی هیندۆ ده کهم؛ له مانگا کانی هیند؛ له خواکانی یونان؛ له موسا و له عیسا و له بودا و له خوای ئیسلامه کان، ههر ههمویان ته قهی سه ریان دیت، باسی چرووک و به تالم بۆ ده گیرنه وه. پییان ده لیم، کوره ههی مسال خراپه کان من تینوومه تینوو، ئهی هاوار، من جامی شه رابی سه رمه ستیم ده ویت .. ئه لوئن، ئه لوئن، ئه لوئن، مه ئه لوئه نه شیتته توام.

پیام ده لین: تبت یدا ابا لهب ..

پیام ده لین: ده ریا بوو به دوو شوق ..

پیام ده لین: عیسا کوری خودایه

پیام ده لین: ده بی بخور داگیرسینیت

پیام ده لین: چوارمشقی دابنیشه، کۆنستراتسیون بکه ..

پیام ده لین: باره باری مانگا دهنگی خودایه .

ههر ده لیبی گویرم بۆ ده ژمیرن، له مرۆڤبوون و کهسایه تیییم کهم ده که نه وه و له بهر خۆمه وه گۆرانی "ههی له من یاخی، ههی له من یاخی، تۆ گولی ناو باخی" ده لیم

چاوم به قهد پانتایی ئاسمان ده که مه وه، که چی له کناره دووره کاندایه دهس له ملی ده ریاکان ده نی و په یتا په یتا باران ده بارینی، تاریکایی زه نیم کویره دکات، بهرژیش به هسه رت کیشانی ئه لوئیان زه نیم کویر ده بیست، ده گهریم بۆ جیهانیک، بوونیک له ده ره وهی شه و روژه زاله ئاسابه کان، ئه میش هیشتا له دایک نه بووه، نامۆیی ته نی پی چنیوم، له پارچه په رۆیه کی سه ر سه رکه وانه کهی کۆرده ره ده چم!
(به م به یانییه شدا منداله کان له کاتژمیری ههوت له خه و بیدار ده بن... به لام من چاوم پییان ناکه ویت.

- چی تیا به، با نه یانینیت، ملیونان مندالی بی باوک هه یه، یا باوکیان له به ری جهنگه، یا به جییانیا ن هیشتوه!

- وایه، به لام من هه م!

- وای دابنی بوونت نییه (!)

- ئاخه هه م، ئه مه خۆم، بوتم هه یه، و وا وهک شایه تیک پی له سه ده ی بیست و یه کی پاش تریلیون بلیون سال ده نیم؛ ده ترسم کابرایهک له به رده م ده رگا کهی را وه ستاییت و پی م بلیت: ههی به خیر نه یه یه ت! ئه مه هاتنه؟! وهک خاوه ن ریس تۆرانه کهی ناو سه نته ره کهی برۆکسل پی م بلیت: تۆ بۆت نییه بیست بۆ ژووره وه ...

- بۆچی؟

- ببوره بۆت نییه !!

هه میده: چۆن شتی وا ده بیست؟ ئه وانه خاوه ن شارستانیه تن، چۆن به و شیوه نا ئینسانیا نه هه لسوکه وت ده که ن؟

- با! خۆیشم گیژ بووم! سه ر میزکان به گول و مۆم رازابوونه وه و کابرایهک پیا نۆی لی ددها، ئاووهه وایه کی رۆمانسی بوو، منیش له و کاتهدا پیویستیم به وه هه بوو، زۆر ماندوو بووم، که چی به و شیوه یه له گه لمدا جولانه وه!

- دیاره پارهت پی نهبووه؟

- نه یانپشکنیم تا بزائن پارهم بییه یا نا، نه خیر ئەو جاره پارهم پی بوو!

- دیاره جل و بهرگه کەت نارێک بووه!

- نه خیر، جل و بهرگیکی ئاساییم له بهر بوو، به لام کەرەواتم له مل نه بوو، من چی بکهه به کەرەوات؟ ئەگەر بییهستم ههست به خنکاندن ده کهه! تو بلیت له بهر نه بهستنی کەرەواتی گهواد ده ریان کردیتم؟ بروا ناکهه، خو به کەرەوات نان ناخۆم!

کاکه شارستانییهت له لای مهنسور کهواچی و شه مه جگه رییه، ئەوهی بچوایه بو لایان، به دل و به گیان به خیر هاتنیان ده کرد، ئەحوالیان ده پرسی و نانه کهیشیان ده دا بیی، هه ندی جاریش هه ر له سه ر حیسابی خو یان! ده ستیشیان ته نها خو ینی کار و مانگای پیوه وه بوو، وه ک ئەمان نیین، خو ینی مرۆڤی ره ش و سپی له نیوان په نجه کانیان چکه ده کات!

هه مهید: ئەوه جارن بوو، پینشی سه د سال، ئیستا وا نیین، تۆ به یان کردووه!

- تۆ به ی گورگ مه رگه!

(۲)

به لئی؟ نهوه کی بوو؟ چی؟ به راست؟ بروا ناکهم! دهی با جارنک و ابیت! روژیان دیت!

- تو گویی نادهیتی!

- من گویی نادهمی؟ نای که سهیره! و اووم به که باب! خوژگم به نه قلت مام هممید!

ده لئین روژیانکیان دوو شهریک له یاری رایسس ده دژیتن، یه کینکیان جوین و هاوار و کوفری دنیا ده کات، که لا له شهریکه کهی ده کاتوه، ده بیینی به هیمنی دانیشتوه و همدروو دهستی له گیرفانیدایه، بویه لینی توره ده بییت و به هاوارنک پی ده لئی: سهگ باوک، دژانمان، کهچی تو همر و دانیشتوری و هیچ هاوار و ناسزاییهک ناکهیت، تو هیچ گویی نادهیتی!

شهریک: من گویی نادهمی؟ همدروو دهستی له گیرفاندا ده ده کات و ده یانکاتوه! کابرا له داخاندا همدروو گونی هملکه ندبوو و همر دوویاره ده کرده: من گویی نادهمی؟

جا هممید نه فندی، من گویی نادهمی؟

- گهر وه فاتان ده ویت، فهرمون نهوه جوانی!

- جوانی چی؟ جوانی ماوه، تو چی نه زانیت، کامه جوانی؟ تو لییره نیت، هیشا لهو دووره وه همر خو ده بیینیت، ههسته ههسته له خو، بییره هوشی خو!

- گهر هه نار و هه غیرتان ده ویت، نهوه کویچه باخ و ریگای کوپری شه لال، نهوه که لینی دیواره روخواه کهی باخی مام حمه ده مار

((نیستا منداله کان درون بو قوتابخانه و باغچه مندالان، چند همز ده کم به نوره ههتا نهوی به قهلا دژشکانی بیانبه م، چند همز ده کم چام به پیکنه نینه کانیا بکه ویت!

- ناییت!

- بو ناییت؟

- وتم ناییت، بهستا! تو به جیت هیشتین!

- من تو م به جی هیشت، نهک نیوه!

به هه موو هیز و سه بریکه موه هه ولم دا مینمهوه، هاتوها واره کانیم قبول ده کرد، همر جارنک پییم دهوت: "تو راست ده کهی!" بو نهوی کوتایی به ههراکانی بهینم، چند جار فرسه تم پیدا، نهختیک له شهر فرژشته کانی کم بکاتوه، به لام نهو وهک دهسه لاتاریک ههلسو کهوتی ده کرد، و دریژهی پیدهدا تا وای لی هات منیش کولم دا!!))

- سالاری؟

نهوه برایم باجلان، دایکی نیباو، مهلا عارف، دادو، زهکی، دایکی وهلی، مهمود حاجی، کهنعان، باوک عهذنان عهزیز، رزگار، نهوه خالق رهزا، مورتها و سهی تالب .

((منداله کان بو مالوه ده گهرینهوه، من بوم نیبه دهستیان بگرم و به دای یه کتر را بکهین، یا خواردنه که بیان بو گهرم بکه موه و پیکهوه نان بخوین، بهی زور کردن و فهرمان کردن: ده بی هه مووی بخویت .. ها دیسا نهو ناوهت پیس کرد!!)).

- پهندی پیشینان؟

- نهوه گهردانهی نه لوهن.

((میوانداری کراوم بو قین، همز نه کهم منداله کانیش له گهل خو م بهم.

- نابی!

- بو چی تیدایه؟

- خه یالت خاوه !

- ته گهر ههز ده کهیت تۆش وهره؟!

- نایه م !!

- نمونه ی سته م و زۆرداری؟

- ئەوه سه د گۆرنیکا! هه موو رۆژیک تاوان، هه موو رۆژیک ده کردن، هه لواسین، سه رنگوم کردن، زیندان کردن، سه رهه لگردن، مال ویران کردن، و باغ سوتاویک!

((مندا له کان ده لێن: که ی بۆمان هه یه له لای بارکمان بێنینهوه! با له دوو یا سه ههفته جاریک له لای من بێنینهوه.

- نابێ!

- ئەزانی چی؟ شیرین له سه ر دیواری ماله که، وینهی من و خویی کیشا، هه ردوو کمان قساوه لتی ده کهین، هه ردو کمانی به قه ده یه ک وینه

کیشا، و تی " باوه رهنگی پرچت ره شه!" ئەزانی ئەمه چی ده که یه نیت؟

- نازام، به لام جاریکی تر بۆت نییه بهیلتی له سه ر دیواری مال ره سم بکات!!

- بێلاوتان ده ویت؟

ئەوه کا که یه کلاش دۆزه که ی به رامبه ر دوکانه که ی خالو ئەحمه د، له تایه ی ئۆتۆمبیل کلاشی دروست ده کرد، که باری ژبانی لێژ ده بوو ده یگۆ " شه ریکه ی با ته و کلاش هه رسینی ئیران وه کو ی زوخال بوگ، یانه مالممان ره مان، عاله مه گه له ری ده کردن "، چوپی تایه که شی به مندا له کان ده فرۆشت، دار لاسیقیا ن بێ دروسته کرد بۆ راه ریشۆ له و کۆتر ومه لوچک .

((مندا له کان ده چونه ناو جو لانه که و ده یانوت: با بێکه وه بۆ ئەفریقا سه فه ر بکه ین.

- گه راینه وه، بۆ ئوستورالیا سه فه ر ده که ین!!

- چیتان ده ویت؟ دلداری؟

- ئەوه ئەلوهن و ئەم به ر و ئەو به ر، ئەوه نمونه یه کی له به رچاو بۆ هه موو سه رده مه کان: ئینۆس

((شیرین: من لێره وه تا ئەمه ریکا خۆشه ده ویت!

- من لێره وه تا ئەویه ری ئەمه ریکا خۆشه ده ویت!

- ژبان: من لێره وه تا کورده ستان خۆشه ده ویت

- من لێره وه تا لای خۆر خۆشه ده ویت))

- سۆزی دایکایه تی؟

ئەوه نوقله گیان، ئافره تییکی ئاسایی وه ک هه ر دایکیکی تر، وه ک شوین بێ هه لگر، شار به شار و دی به دی به دای کورده که ی کهوت، نه له لافای سه روان سلێ کرده وه، نه له زریبوشی شه وه و نه یش له ساواک و پاراستن! ئای سه رشیتتی ویران بوو! له بیرته سه ردانی زیندان ت کرد؟ به چکه شه وه کان کورده که تیان وه ک ئاوه له کانی عه بره ت کردبوو، له زیندان ئیکانی ناو (کۆنستراتسیون لاگه ر) ی هیتله ر ده چوو، له ته نیشتی هه وه رۆیشتی نه تناسییه وه .

کی ژنه فتیسی دایکیک کورپی خۆی نه ناسی بێته وه؟ ئەوه چییان به سه ر هینابوو؟ چییان به سه ر من هینابوو؟

کابرا: قهله به لاله غیکه لای کیسه؟

به کییک وتی: له لای کۆمه له یه!

کابرا: ئی! منیش له سهه کۆمه له گپراوم!

- بۆچی بووی به کۆمه له؟

کابرا: وتیان ئیمه به کۆمه له کار ئه کهین، منیش وتم وابی باشه منیش له گهلتن دهیکهه! قسهی عهنتیکه عهنتیکه یان دهکرد، باوک مردهگیاڤ دههینایه پیکه نین. ئهه جاره کادریکیان کۆبونهوهی پی کردین، وتی "داروین سهلماندویهتی که رهچه له کی مرۆڤ مه پونه، لهه کاته مامه عمول وتی "مامۆستا که واته من له مه پونه سووره کهه!"

ئهی قههار؟ بالا بهرزه به خۆکه. دلی له شوشه دروستکرا بوو؛ که سیک باسیکی دل تهزینی بکرا یه، ئهه یه کسهه چاری خورهی ده کرد؛ ههفته یه که ئهشکه نهجیه یان کرد بوو، پیمان وتبو "گهواد دانی پی بنی، تۆ جاسوسی بۆ سوریا ده کهی" ئه منیش ههه وتبو "نازانم". من ههه به راستی نه مه ده زانی مانای جاسوس چییه؛ ههتا وتم با پرساریان لی بکهه جاسوس چییه؛ حالیان کردم، منیش چیت بهرگهی لیدانم نه ما. له بهر ئازار وتم چی ئه بی با بییت، هه لواسین لهه حاله باشته. پیم وتن: له بهر ئه مهه لیم ده ده ن؟ به سهه لیم مه ده ن، به لی من جاسوسم وبۆ ده سال مه حکومیان کردم، قورم به سهه، ئهه ده ساله به چی ده چیته سهه، ژن و منداله کانیشم سهه رگهردان بوون!"

قههار هه موو رق و قینه کهی ئاراسته ی ژبانی شار ده کرد، ده یوت: ده رچم، یه کهه جار ئه رۆم ده واریک بۆ خۆم ده کرم و چه نه سهه حه یوانیک وله گهل ژن و منداله کاتم له ده شته کان ده ژیم "وه نهه له ئه بوله دینه و یابو للی خه له فه" له ولای شه وه هه مید بهر قوق که گوایه جاسوسی سو قیته، ده یکرد به گالته و گه پ له گهل خالد وه هاب و ریا ز؛ پیکه وه ده یانوت "یا قه هار، عه ره ب وین، ته نبوره وین" هه له بهت ههه ئهه وای نه ده وت.

حوسین کلاسیکیش، که ئیستا له "مه نفا" ی که لاردا کرا وه به مودیری شاره وانی داها تووی شاره که، مشکیه کی له سهه پپچا بوو، له سهه عه رزه که به ره یه کی را خستبو و بالشتیکی زلی له سهه دانا بوو؛ له سهه ی پالی دهه و پپی ده نایه سهه یه؛ سبیلیکی دریشی به ده ستموه ده گرت و سه ما وه ره کهی بۆ داده گیرساند؛ هه ناسه یه کی بۆ هه له ده کیشا و ده یوت: کورگهل ئی جاره ده رچم، چه نه سهه حه یوانیک و ما مر و که له شه ر سینم و له ده شته گهی توله فروش ده واریک هه له دم و ئه را خۆم مه عیشهت کهه!" ئه حمه ده سالح پیوت: "وا ز بار له ی خه یال پلاویه، عالم ره سیسه کوره و تو باس چه کهی". کاتی که خالد وه هاب سمیلی تاشی، حوسین چاری لی زه ق کرد و پیی وت: هه ی بی شه ره ف شواریه گه ده ها کو؟

خالد به پیکه نینه وه: حوسین عاجز نهه، گیانه گهی باوه، وه کلاش هه ر سینی لایه گی تاشیم و لاگهی تر ریا ز تاشیه ی ئه رام و خسه یانه ناو ته نه که زبله گه! حوسین بهه قسه یه زه رد و بۆر بو وه وه، تیر جوینی کرد، دوو مانگی ره به ق له گهل خالد و ریا ز قسه ی نه کرد

به شی "قوتابخانه" پر بوو، قه رو یله دوو قاتیان هینا؛ ده بوا یه له به ینه کانیشدا جیگا بۆ خۆمان بکه ینه وه؛ رۆژیکیان فوئاد بانگی کردم، که گه یشته ته نشتی، ده بینم که سیک لهو دیو په نه ره بزیاغ کرا وه که وه ده لیت: برا گهه مه کرما شانیم، ئه سپر کریامه، مه ترسی بویش، تو کوره بیید؟

فوئاد: مه خه لقه

تومزه ئه وه ده نگی برایه کهه؛ بر دیوانه بۆ به ره ی جهنگ؛ نه رق و نه قینه له نیوانماندا هه بوو، دوو برا بووین؛ ئهه گیرۆده ی ده سته شه وه ی ئهه دیو بیو؛ نه ئهه جهنگی ده ویست، نه من، به من بوا یه له بری تۆپ باران، ئهه دیوی سنوره به سهه داسه پا وه کهه گول باران ده کرد؛ ئه ویش له بری کوشتن، ئهه دیو سنوره به سهه داسه پا وه کهی خه نه باران ده کرد ..

له م کاته دا بوو فایه قیش زیندانی کرا؛ پیش مانگیك سه ری لیداین؛ کالته ی پی ده کردین: تیوه و سیاسه تیان نه وتوه، خیرا ده سگیر کران، ده بویه وهک من سیاسهت بکه ن! سه باح صلیوه کریکار بوو له سه ر شو عیته ده سگیر کرا بوو، له کاته ده سگیر کردنه که یدا هاوسه ره که ی دوو گیان بوو، تازه له ژووری هه لواسین رزگاری ببوو، حوکه که یان کردبوو به حوکه موته به د، به بی باکییه وه ده یوت: " مننه تیان به پیلاوه که م، با ئه و فاشیسته خویریانه هه لمواسن!... من نازام حزب بۆ له گه ل ئه م جه لادانه به ره ی به ست؛ حزب نه یده زانی ئه مانه خوینریژن؟ ئه ی له شه ست و سی چییان پی نه کردین!"

خۆشی سهردانی هاوسه ره که ی ببوو به دوو خۆشی: خۆشی ئیعدام نه کردنی هاوسه ره که ی وه لایک بوونی سه لامی کوربان.. ئه و جاره ماله وه یان گۆشتی به رازیان بۆ هینابوو و ئه میش هه ر وا له و ناوه داینابوو؛ پییوابوو که س بیزی نایهت گۆشتی به راز بخوات؛ به لام خالد و ریا ز وه ژشیا ر به قوتدان قوتیان دا؛ سه باح هاواری لی هه ستا: هه ر من مه سیحیم له م قاوشه، کی له ئیوه گۆشتی به راز ده خوات؟ هه لبهت " دار هه لبگره، سه گی دز دیاره " ئه ویش وتی: " هه ی هه ی، خۆش موسلم... نۆشی گیانتان بیت، به ماله وه مان ده لیم ئه م جاره گۆشتیکی زیاتر به یینن!"

باوکی خالد هه ندی جار به هیواشی حهیرانی بۆ ده وتم؛ شه رمی ده کرد گو ییان له دهنگی بیت، ته مه نی حه فتا و دوو سال بوو؛ تاوانه که ی: باوکی پی شه مر گه یه که !

سزا: بیست سال زیندانی !

حوسین، کریکاری شه رکه ته ته مه ته ی ده وک: بی تاوان !

سزا: پا زده سال زیندانی !

حه سه ن، شوفیری پاسی گشتی ده وک: بی تاوان !

سزا: پا زده سال زیندانی !

دوو که س له پرۆسیسی ئه مانه سزای ئیعدام دران؛ پیکه وه له مه حکه مه که ی هه یشه خاسه حوکه دراین؛ نزیکه ی سی و شه ش که س بووین؛ هه موو پرۆسیسه که دوو سه عاتی خایاند.

حاکم : ئه مه قسه کانی تۆیه، هه مووی راستن ؟

زیندانی: به لی!!!

کی خۆی گیل ده کات، بلیت: نه خیر ئه و قسانه هه مووی درۆن، راست نیین، هه مووی له ژیر زه بری ئه شکه نجه وتوومه بۆ ئه وه ی له لیدان رزگارم بیت؛ عاقیبه ته ی قسه ی وا به خراپتر به سه ر خاوه نه که ی ده گه ریته وه؛ زیندانی که سه ر له نوی بۆ هه یشه خاسه ده گه ریته وه؛ لیدانه که سه ر له نوی ده ستی پی ده کات؛ که سیش نازانیت له ویدا چه ندی تر ده خایه نیت تا سه ر له نوی مه حکه مه ده کریت؛ پاشان کی ئاماده یه سه ر له نوی بۆ هه یشه به ریت؟ که س! بۆیه چاکتری که مرۆف ئه و ولامه بدات که ئه وان چاوه روانی بیستنن: به لی وایه !

حاکم: هیچ لاریهک هه یه له مامه له کردنت؟

زیندانی: نه خیر!

حاکم: سو پاس !

یه کیك له سزا دراوه کان به هه لواسین عاره بی نه ده زانی؛ حاکه که پیوت: مه حکه مه بریاری سزای ئیعدامی دای؛ ئه م وتی: تا به لی !! که زانیان تینه گه یشت؛ به وه رگی ره گه نجه که یان وت "سزا که ی بۆ وه رگی ره"، ئه ویش هاته ته نیشتییه وه پی و ت: کورم تۆ عیدام ده کریت، باشه؟

زیندانی که: به لی باشه !

پاش ئه م تاوانه بردیانین بۆ زیندان؛ له ناو ئۆتومبیلی پۆلیسه کان ئه وهنده تاریک بوو، کەس کەسی نەهه بیینی یه کیکیان وتی: من تازه ئیعدام ده کریم، ئیوهش ناتوانن هیچم بۆ بکهن، من ناگام له هیچ نییه؛ برا رۆ کی نانی مندا له کامم ده دات، به کی بلیم ناگای لییان بیت، فرمیسه بارانی کرد؛ کەس دهنگی لیوه نههات؛ ئه وهی گریا، گریا؛ یه کیکی وتی "خودا حهقتان بسیند" ئه وهی تریش هیچی پی نەهه وترا؛ هەر یه کیکیان رق و قینه یه کی بی وینهی له دلدا بوو، ئه شکه نجه وهی کەسی نه هیشتبوو...

ئوستاد نیهاد، هه میسه په له په لی بوو "ئیزی مینهی موختار که یگن"، وه کو گولله ده رۆیشت، خیرا خیرا جه می خوارده نه که ی ده خوارد و به په له په لیش قسه ی ده کرد؛ هه ندی جاریش زمانی ته ته له ی ده کرد؛ بهو ته مه نه وه رزشی ده کرد، له هه ندی گه نج باشت رایده کرد؛ زۆر له ئه نداز یاره که باشت بوو، ئه م کابرایه وه رزشی ملی ده کرد؛ جلوسه رگی وه رزشی له بهر ده کرد، و له بهر چاوه هه موو زیندانییه کان به سه عات ملی ده سوراند و ئه م دیو و ئه و دیوی پیده کرد؛ ملی به قسه ملی به رازیکی لی هاتبوو؛ نیهاد ئه فه ندی گوایه له که رکوک نارنجۆکیکی له ناو سینمه مایه ک ته قاندۆته وه؛ به لام ناگای له هیچ نه بووه؛ به دریزی یه یه مانگ دارکاریان کردبوو، پییان وتبوو: داوای عه فو بکه، بهرت ده ده یین!

نیهاد: ئیوه ده بی داوای عه فو له من بکهن، له هیچ و خۆزایی دارکاری دنیاتان کردم، ئه شکه نجه له داوای ئه شکه نجه ده ده ن، هیشتا من داوای عه فو له ئیوه بکهم! که باسی عافو اتیش به اتبایه، نیهاد ده یوت: من ده رناچم ولیره ده مینه مه وه هه تا ئه و سه گ بابانه خۆیان داوای عه فو کردم لی ده که ن! له شه وی پیش رۆژی سه ردانی که سوکار و براده رو ناسیاو، نیهاد گوایه ریشی ده تاشیت، به لام هه موو روومه تی خه لتانی خوین ده کرد؛ هه ر جاریکیش هۆیه کی ده هیناوه!

نیهاد: ده ستم زیاد رۆی تیغه که زۆر تیژ بوو قسه یان له گه ل کردم بیرم ده کرده وه "ئێ خۆ بویش زه ویگه چه فته وتهاو!" کاتیکی بهو حاله له بهر ده م نه وزاد تیده په ری ئه م پیی ده وت: ئوستاد عافیت ئۆلسو، موباره ک! نیهادیش به بی ئاوردا نه وه؛ ته نها به ده ست سوپاسی ده کرد!

رۆژی سه ردان هه رچه ند ده گه من بوو، له لایه که وه رۆژیکی خۆش بوو بۆ ئه وانهی سه ریان لی ده درا، و رۆژیکی سه گ باوک بوو بۆ ئه وانهی که متر سه ریان لی ده درا یا هه ر به جاریک سه ریان لی نه ده درا؛ سالانیکه له زیندانن، کەس و کاریان چیت خولقی سه ردانیان نه ما بوو؛ یا له بهر ده ست کورتی، چونکی سه ردان پاره ی ده یوت؛ ئه مانه پیکه وه پیاسه یان ده کرد و دلێ یه کترین ده دا یه وه یا وایان پیشان ده دا وه بلیی هیچ نه بووه و گویی ناده نی و مه سه له که ئه وه ناهینیت، به لام له ناوه ده سوتان؛ وه ک من چۆن هه ندی جار ئیسقانیشم ده سوتا؛ هیوایان ده خواست که سیک سه ردانیان بکات؛ رۆژیک بوو؛ وه ک ئه م به یانییه نه ده چوه سه ر! زیندانه که ئه وه نده ی تر ره شتر ده بوو!

"ئهی پینوس، تۆ چاکه یه کم بۆ بکه، بیکه به خاتری ئه وهی خۆشت ده وی؛ بیکه به خاتری ئه وهی تۆی خۆش ده یوت؛ بیکه به خاتری ئه ی بی گوناهان؛ ده کریت بیکی به خاتری شینایی نیوان مۆم و ئاگر؛ یا بۆ خاتری سۆزی به رده بی سۆزکراوه کانی ئه لوهن؛ که وا کاتی بۆ ناو ئه لوهن هه لده دران، ده فرین و به هه مو هیزیکیانه وه خۆیانیان ده خسته باوه شی؛ بیکه به خاتری "موغری موغاریان" تۆ باسی دایکه کراس ره ش له وه ره کان بکه؛ ئه وانهی سه رپۆشی ره شیان له سه ر بوو، و پیلاوی لاسیقیان له پی بوو؛ پینوس هاوار بۆ تۆ ده هیمن، کرنوش ده به م، به ته نها به جیم مه هیله؛ باسی کزی ده نگیان بکه؛ بیکه به خاتری حورمه تی ئه م فرمیسه کانه، قه له م ته نها تۆ شایه تی ویران بوغی، باس بکه؛ بنووسه؛ بنووسه؛ بنووسه ئه لوئه نه که م؛ هه ی ئه لوئه نی ئاوازی ئاوازه کامم، بنووسه؛ گه ر ده ته یوت هاوار بکه؛ شیوه ن بکه؛ بلی، چۆن نزیک ده بوونه وه؛ چۆن به چاریکی کز؛ به چاریکی کز و خه مگین؛ فرمیسه که کانیان شۆر ده بووه وه؛ له که لیدا لیوه کانیان ده له ریه مه وه و به ده نگیکی کز، نه با که سیک گویی له پرسیا ره که یان بیت: کوره که مه تان بینیه؟ ناوی خه لکی بالای

ولامی چی بدهمهوه؟ زیان و دهنگ له کوی بهینم؛ بلیم نهخیر دایه گیان.. دایه گیان نهخیر نایناسم؛ دایکه کهم من ئهوم، من کوره کهتم؛ گهر قبول ده کهیت من به کوری خۆت قبول بکه، من ئه لوهنیم دایکه کهی دایکم، ئه لوهنی، به چهی ئه لوهنیش کوری گشت دایکه که؛ دهسه پیروزه کهت بینه ماچی بکه؛ فرمیسه که کانت به گلینهی چارم دهسرمهوه؛ دایه؛ دایه، ههناسه سارده کهت به گلا پونگه کانی جوگه کانی ئه م بهر و ئه بهر ساریژ ده کهم؛ پرسیاره کهت به قورگه وشک بووه کهم ولام ددهمهوه؛ به باوه شیک ئه ستیره؛ گهر رازی ده بیت ئهوه، عادل، عهزیز، عومهر مه نسور، خهلیل، عهبدو ریا، مه جمود تاماز، جههاد، کامل، حوسین شیخی ئه لوهنزاده کان ده بن به کورت؛ ئهوه هه موو چیاکان؛ ئهوه که لاتی عهزیم؛ باوکی هه موو چیا وههر و گومانه کان؛ ههر هه موویان بۆ تۆ!

دایکه کان هه چیان نه ده ویت؛ ویلی کوره کانیان بوون؛ کۆلیان نه ده دا له پرسیار کردن!

- برا کهم، .. ده ناسیت؟

- کوره کهم، بیئیه؟

به سه پرۆشه که یاندا رومه تیان ده سربیه وه زه مین له بهر نائۆمید بوونه که یان ده له رزی؛ وشه ییش زه لیله له ده برینی چرکه ی چار دانو قانندن و سه ردا گردنیان له کاتی به جی هیشتن و گهران به دوا ی که سیکی تر و دوباره کردنی هه مان پرسیاره دووباره کراوه کان!

.. ی ۱۱۱۱۱۱ غهوزه کهی به غدا، هاوار، هاوار، هاوار په نا بۆ تۆ ده بم، خیری باوانت، له م چرکه یه دا ژیر با لم بگره یا غهوز؛ یا غهوزه کهی سو فی فاته، بیکه به خاتری ئه و نانه وردیلانه ی ده مدا به کۆتره کانی ناو حه وشه کهت؛ کوره ده ستم به دامینی تۆ غهوزه کهی به غدا؛ ده خیلت بم فریاد، فریاد رزگارم بکه له بیئینی نیکا شکسته کانی دایکه عه ره به کاتم، له بیرمیان ببه ره وه؛ ئه مه حال نییه تیدام به م به یانییه؛ له ناو ئه م حو جره یه دا :

من ته نها و مه رگ ته نها !

من ته نها وشکست بونی مرۆف!

- تف له و ولاته ی وا زیندانی تیدایه.

- کوره غهوزی چی؟ که حاجی عموللا له دووره وه چاوی به تۆ ده کهوت له ریگا کهی میلان، ده یوت" هۆ .. هۆ هۆ ئه وه زورنا لیده ره کهی جه هه نهم هات، سه گه سووره که هات؟

- که به یه ک ده گه یشتین، " ده ستی یه کترمان مۆچ ده کرد" .. جاریک دوو .. سی .. بییده کهنی، دگانه به له زهرد هه لگه راوه کهی له گه ل هیله قوله کانی سه ر رو خساری ژیا نیکی به رینی ئه مان و بانگه شه ی به هار بوو؛ کار کردن و تینی رۆژ له ناو چه وانی به بی پرسیار کردن ده بیئرا؛ گۆچانه کهی ده ستی ده کهوته پیشی؛ ده چوینه ماله وه؛ پیکه وه چا که مان ده خواره وه ؛ باسی راز و نیازه کاتمان ده کرد؛ گه مه و گالته مان ده کرد... که قورئان هه لگه ره کان، که ئه ولادی ئه و قوریشییه بازرگانه ی وا کچی نۆ سالی زه وتکردووه، که سه عد و خالد به کر وعه لی وحه سن و حوسین شالاوی ئه نفالیان هینا، حاجی عمولایان له گه ل خۆ برد، له ناو مۆلگا که یان قاچیان کرد؛ له شه ویکدا بییان وت: برۆ بۆ ماله وه!!

حاجی عمولا: ئاخ به م شه وه بۆ کوی برۆم؛ نه پارهم پییه؛ نه مالی ناسیاویک ده ناسم؛ با ئه مشه ویش لی ره بیئمه وه!

که رۆژ ببه وه؛ حاجی خۆی کۆکرد بۆ وه؛ به لام بهر نه درا؛ گوله باران کرا..

حاجی هه زاران باقه گول له سه ر گۆره کهی بیت، مندالیک بوو؛ مندالیکی ردین سپی؛ دل پاک و به حورمهت؛ منیش وا ئیستا به م به یانییه دا، گویم له دهنگی هۆره کردنه که یه تی بۆ مائنا واییه کهی قازی؛ سه ری نه وی کرد بوو؛ گۆچانه کهی دا به بهر خۆیدا و به چه ماوییه وه رووی کرده یاله که: هۆ، هۆ هۆ، هۆ، هۆ برا ۱۱۱، برا ۱۱۱۱۱ هۆ...

تفهنگه کهی شانته، په نجا پیار بوو به دواته وه هۆ هۆ هۆ برا

یاله که و کوچکه کانی خره که و جۆگه ناوه دریزه که کهوا حاجی به تاقی تهنه بۆ ئه بهری رونی هینابوو، دهنگیان لیهوه دهنه چو؛ هیچ مهلیک نه ده فری؛ روخساره کان تهنه سکوت بوو و مهرگ و گیانی ههناسه و جوله لی براوی تا تهنه دی حاجی. من له ویدا بۆ یه کهم جار چارم به مهرگ کهوت ..

هۆره ناوازیکی ئیجگار غه مناکی ئه لوه نه؛ ناوازی وهرزی پایزی قیقالدی له ئاستیدا له ههندی گرفتگی ماسی بچکۆله کهی سه مه ده ده چی؛ هۆره ته جه لاتهرین ههست دهربرینی تهنه یایی مرقفه ..
ئه زانن چی؟ " تیسۆره کان رهنگیان بۆره، به لام داری ژیان هه میسه به سه وزی ده مینیته وه!!"

من ئیستاش هوم، ههروا غه وزیش شوعی زه مانی خۆی بوو! ئه رسا که سنگم ده رگای غه وز بوو؛ بۆ کویر وشه ل و په ککه وتوو نه دار ویرسییه کان کراوه بوو؛ به خۆرای شۆرییان ده خوارد. له یاده، له تهنیشتی ده رگاکی ژووریک هه بوو، پیایکی به تهنه؛ کراس چهرمی، ردین سپی لی داده نیشته؛ نوری لی ده باری، پیای هزی ده کرد ته ماشای بکات؛ هه ر جاریک لهوی تیهه ربیام، راده وستام و تیر تیر ته ماشایم ده کرد؛ له نهینی ده چوو، چهنه جاریک له پیشی ده رگاکی ده هاتم و ده چوم، ده مویست بزائم چی ده کات؛ تهنه به یه که شیوه ده مبینی؛ به کۆمی دانیشته بو و خه ریکی خوینده وه بوو، به حال ماوه مابوو له نیوان چار و کتیب و لاپه ره کانی به رده می! ..
- ئه مه کییه ؟
- کورم ئه مه فره زانیکی گه وه یه، موریدیکی به ناویانگی غه وزه ..

ههندی جار بهو دایکانه ده وترا: دایه گیان دوور نییه، کوره کهت له پشت ئه وه ده رگایه دا بیت که وا به رهنگی سوور له سه ری نوو سراوه: لاگه ر!
ئه وه لاگه ری کالا و کوتال نه بوو؛ لاگه ریکی به شه ری بوو! ههندی کیش هه بوون درۆی سپییان بۆ ده کردن؛ یا دلیمان ده دانه وه! دایکیکی زۆر ده هاتن بۆ پرسیاری جگه رگۆشه کانیان؛ ده یانویست تهنه چاویان پی بکهویت، له باوه شیان بگرن، به سه ریانه وه بگرین، دلیمان بده نه وه و هه چی تر.
ولاته کهم، ولاته کهم!
هه ی ویران بوو و زیندانه کهم
کووا ژیان، کووا به فا؟!
ئا .. ئا، ولاته کهم پیلاوه لاستیقه کانی پیی دایکه کانه ...

له م وۆژدها ههندی له وانیه هاوسه ربان هه بوو؛ په نایان ده برد بۆ دۆست و براده ره کانیان؛ له کاتی پیویست پاره یان ده دا، بۆ ئه وه وه ک چاودیریکی له به رده م ئاوه ده سه که راوه ست و خۆشیان له گه ل هاوسه ره کانیان بۆ ناوی برۆن؛ به په له په ل تیکه لاوی به کتر بین.
- خۆت داکنه، ده ی خیرا خیرا که هه مووی دامه که نه ئه وه نده به سه! هه ناسه یان سوار ده بوو، به حال دهنگیان لی ده رده چوو
تکات لی ده کهم خۆت راگره، ده نگ ده رمه که .. تۆ جاریک خیرا .. تۆزیکم ماوه .. " کس نه هات؟"

- تۆقت دەرچىت، خەرىك بە بۆ خۆت، نەخىر كەس؛ لىدە بۆ خۆت!
بە قوربانىت بىم .. ئۆخەيش ...!
- ئاودەستەكەى قاوشى ژمارە سى ببو بە باشترین ژوورى نووستن!
ئا... ئا، ۋەتەن ئاودەستخانە ببو؛ بۆنى گوواوى لى دەھات؛ ئالاكەبىشى ئەو دەستەسرانە بوون، كە زىندانى ۋھاوسەرە شكست
ۋخەمبارە كانىيان خۆيانىيان پى پاك دەكردەۋە!
- ئەى ياسا؟
- شەرمەزارى و تۆقىن و تەل بەند!
- رەۋشت؟
- رەشاشى پۆرسەعەيد و پەنتى خنكاندن!
- زانست؟
- بە كۆمەل كوشتن و رەش بگېر!
- بىروباۋەر؟
- يەكگرتن، ئازادى، سۆسىالىزم دەۋلەتتىكى بە ھىز؛ شارستانىيەتتى نەتەۋەدى عەرەب؛ سەرۆكى گەرە و مەزن!
- خۆشەويستى؟
- سەدام.
- تابلۆى ھونەرى؟
- سەدام.
- خەون؟
- بەرېوبەرەيتى ئاسايشى گشتى.
- پىكەنن؟
- پىلاننىكى دوژمن
- سرود؟
- يەكىتى پارچەكانى ولاتى عەرەبى
- فەلسەفە؟
- گەلى عەرەب نامرەت ...!

نەوزاد ئازەرى، كارمەندى ئۆرزىدى باك لە كەركوك وفايق تازە ببوون بە زاوا، سەربان دادەنا لەلای يەك، ۋەسر خوتە
خوتيان دەھات ۋەھندى جارىش لە داخاند بۆ خۆيان بە ئەم ئەو رايان دەبوارد ۋلە پالىيەۋە ھەناسەى ساردىيان دەكيشا بۆ بارى لارى ژيان
ۋ چارەنۋوسەكەبان!

نەوزاد: ئەم خويىرئىزانە نەيانھىشت؛ شاييەكەيان لى تال كردم؛ كورە ھەى باۋكەكەيان بگىم بۆ ئەم ھالەى بەسەربان ھىنام؛ ئاخى ئەمە
ھالە! پاش ھەوت سال تىدەچم! كى دەزانىت چىم بەسەر دىت، كى دەلەيت ئەو ھەتا ئەو كاتە چاۋەرۋانىم دەكات!

فايق: براكەم ھالى چى، بۆ حال ماۋە، بەلام ئەلىبى چى، ئەمانە ۋەخشن ۋەخشن و توشمان بوون، دەى كورە ئەمەش تەۋار دەبىست! تۆش
پىويست ناكات ئەۋەندە رەش بىن بىت؛ پىويست ناكات لە ئىستاۋە ختورە و ترسى بە جى ھىشتن لە دل بگىرەت؛ ئەزانى تۆقسەى قۆر

دهکمی، مرقف ده میکه به تنهها به جی هیلراوه، پاشان ئه مافی خویه تی چاوهروانی ده عبايه کی وهک تۆ بکات یا نهکات؛ تۆ جاری برۆ سمیل قه له میکهت بگۆره، یا ههر وهک خالد بی تاشه!

نهزاد: مافی چی؛ من خواستومه.. به جیم بهیلیلت سه کته ده کم!

فایهق: وا تهزانی تاپۆت کردووه؟ راسته ناخۆشه، بهلام ئه لیبی چی، ژیان وایه!

ههندی جاریش فزهیان لیوه نه دههات؛ کهسیان ئاگای له وی تر نه دهه ما، ده تاسان؛ روخساریان جاریک مۆن ده بوو و جاریک بزهی خهندهیان دههات!

نهزاد: به کوی گه یشتیت؟

فایهق: نازانم، ئه ی تۆ؟

نهزاد: له لای ئه م بووم، باسی شاییه که مان بۆ یه کتر ده کرد! دنیایه که مان پیک دههینا له هه ممو رهنگه کان (بی دهنگی) نه ده بوو روژیک.. سه عاتیك درهنگ تر بمرگن؟ سه رومه تی ته ر ده بوو برا، ته گهر نه گریم چی بکه م؟ نه و جا گریان چ سو دیکی هه یه؟ سه د سالی تریش بگریم هیچ ناییت! لیره تاوانبار و بی تاوان جیاوازیان نییه: هه ردووکیان ده بی سزا که یان به سه ر بیهن! من تاوانم نییه، بهلام بۆ ئه مان تاوانبارم؛ وا ده زانن گیشاره یان ده ست که وتووه؛ تا قه تاوانی من ئه وه یه، مرقفم، وهک ههر مرقفیکی تر، ته نها نه مده ویست بیم به دهنگیان، ته مهش زۆر بوو بۆ ئه وان! یا، من ههر به راستی گیشاره یه کم بۆ خۆم، ده نا بۆ ده مگرن؟ له من ده ترسان بۆیه زیندانیان کردم؛ به گرتنی من چی گۆرا؟ هیچ ههر هیچ! چۆنه ئیستا بۆ لای به ریوه به ری زیندان برۆم، بی بلیم: که به گرتنی من هیچ نه گۆریت بۆچی ئازادم ناکن؟ هه روا منیش تا قه تی زیندانم نه ماوه، به سه ئیت "ته گهر هه وه سه به سه"، ده مه ویست بۆ لای هاوسه ره که م برۆم، ئه و چاوه ریم ده کات! ئه ری فایهق چۆنه بلی: باشه، فه رموو، به خیر بچیت، داوا ی لی بوردن ده کم؛ هیوادارم دل تان له ئیمه نه ره نجیت، سه لاهوم هه یه بۆ هاوسه ره که ت!

فایهق: خۆت ئه وه نه ده که م مه که، ته مانه وشه ی وا نازانن به کار به یینن، ته مانه کوری گه وادن؛ بۆ نازانیت؟ هه زار ئاوی گه وادیان خواردۆته وه؛ باکیان به من و تۆوه نییه؛ به شهق تیرت ده کات؛ دوریش نییه بلیت شیت بووی و به دارکاری بتبات بۆ ناو زیندانه تا قه کهسیکان! ئه و جار چی ده که ی؟

نهزاد: ته گهر وام له گهل بکات، به هاواریک پی ده لیم "قورت به سه ر نه گهت، تۆیش زیندانیت، دلت به چی خۆشه؟ ئه وه نییه تۆیش شه و روژ لیره به سه ر ده به یه؛ تۆ گالته به خۆت ده که ی!؛ فایهق جا وا نییه؟ جیاوازیکه ههر ئه وه نه ده یه، ئه و جلو به رگی سه وزی له به ره و من جلو به رگی بۆریان له به ر کردووم؛ ئه و رازییه به و رهنگه، به لام من به زۆر له به ریان کردووم؛ من به زۆر بۆ ئه م جیگا بی تام و له زه ته هیناویام؛ ئه و خۆی بۆ ئیره هاتووه؛ های های؛ باشه ئه و کابرایه بۆ ئه وه نه ده که ره؟ که ره له چاوی ئه و پاشایه: هه ممو شتیکی تر سنایان لی چاوه روان ده کريت!

فایهق: گرنگ ئه وه به مرقف نه کوژیته وه، ههر وا به گپرساندنه وه بچینیته وه؛ ئه وان مه رگ بلاو ده که نه وه، ئیمه ژیان! ته مه هه ممو مه سه له که یه!

نهزاد: گپرساندنه وه ی چی؟ تک تک.. تک تک تک.. تک تک تک ده بی به درێژایی ههوت سال له سه ر ئه م جیگایه به ته نه های بی به سه ر بیه م؛ کات ده روا و ناگه ریته وه؛ منیش ده بی دووباره ی هه مان شته دووباره که واره کان بکه مه وه؛ له ده ره ویش شتیکی وا ئومید به خه ش به ده ی نا کريت..!

فایهق: نهوه که له زل؛ پیمواییت، ئەمانه پیشتر زانیویانه ئیمه ههز له چاره‌ی زیندان ناکهین، بۆیه له بن ملیان گرتین و بۆ ئیره هاوردیاین!

نهوزاد: بی تاوان!

سزا: جهوت سال زیندانی

فایهق (هونه‌مه‌ند) کوری کریکاری نهوت سازی: "تاوانبار!!"

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نا بهر له نه‌مسا

نهوزاد مه‌حه‌مه‌د: بی تاوان!

سزا: جهوت سال زیندانی!

که‌نعان شیرزاد، کوری کریکاری نهوت سازی: بی تاوان

سزا: جهوت سال زیندانی!

تاوانه‌که‌ی ئه‌وه بووه، رۆژیک براهی میوانی هاتبوو ئه‌م چایی پیشک‌ه‌ش کردبوون!

که‌نعان: خۆزگا له جیاتی چای، قوزه‌لقورت بیامه پییان، ئه‌وه که‌ی چای بی؛ ئاگری بی و چویه عومرم؛ من جوزانم!

(وه‌رگی) اش له‌ولاوه ده‌یوت: گووی وه خودای خالو جومعه، ئه‌ی ئه‌ی، خۆ دروو دروو هاورده‌مه ئه‌بو غریب، ئاخ‌ر ئه‌یه کار بی کردیده‌ی!

مه‌حمود سه‌وزئه‌لی (کریکاری باره‌ه‌لگر): بی تاوان.

سزا: دوو سال زیندانی

چاره‌نوس:...

جه‌هاد (کریکاری هوتیل): بی تاوان

سزا: دوو سال زیندانی

چاره‌نوس:...

عادل باوه موراد (سه‌ریاز): بی تاوان!

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: ...!

عومهر مه‌نسور (سه‌ریاز): ...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: بی کار

عه‌زیز مه‌لا هه‌سه‌ن (کوری دوکاندار)، قوتابی ئاماده‌یی: تاوانبار!

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نا بهر له ئه‌لمانیا.

خالد وه‌هاب (کوری کریکار)، فه‌رمان به‌ر: تاوانبار!!

سزا: پازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له سلیمانی تیۆرکرا!

تالیب مه‌حه‌مه‌د (کوری کریکار)، یاریده‌ری پزیشک: ...!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

ئه‌حمده سالح (کوری کریکاری نهوت سازی)، فه‌رمانبهر:...

سزا: ده سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

ریاز سه‌لاح (کوری ئاسنگهر)، قوتابی زانکۆ: ...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

مه‌حمود وارانئ (کریکاری دارتاشی): ...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: شه‌هید.

سه‌لام عه‌بدوئلا، کوری کریکار، (مامۆستا):...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره‌نوس: په‌نابهر له ئه‌لمانیا.

عه‌بدوئخالق غه‌ریب (کوری پۆلیس)، کارمه‌ند:...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: بازرکانی دۆروا!

حوسین قاسم (کریکار): تاوانبار!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: بی کار.

فوتاد عه‌لی (کارمه‌ند): تاوانبار!!

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس:....!

تالب ره‌ئوف قه‌یتهران:...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: بازرگانی دۆروا!

کامل خورشید (کریکار):...

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره‌نوس: شه‌هید.

جومعه عه‌زیز (کوری هه‌ژاریک)، کریکار: تاوانبار!!

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له ئیران کوژرا!

ئه‌کره‌م (کریکار):...

سزا: یازده سال زیندانی!

چاره‌نوس: له کاتی خزمه‌تی سه‌ریازی گوله‌بارانکرا

مه‌حه‌مه‌د جاسم (بنه‌ماله‌یه‌کی هه‌ژار): بی تاوان!

سزا: چهوت سال زیندانی!

چاره نوس: له کاتی سه فهر بۆ مؤلگهی سه ربازی، له ناو ئۆتومبیل سوتا.

خه لیل جه لال: (کریکار)...

سزا: دوو سال زیندانی!

چاره نوس:...

عه دنان شیرزاد (کوری کریکار): تاوانبار!!

سزا: ده سال زیندانی!

چاره نوس: په نابهر له سوید.

حوسین سه یید (کوری مه لا) کریکاری دارتاش:...

سزا: جهوت سال زیندانی!

چاره نوس:...

یه کیك وهك عادل و مه حمود به یینا به یین بهر لوتی (...ده کرت و زمانیان کول ده کرد!

عادل پیی دهوت: وه للا گشتی تاوان مشکیکه ده؛ ئی داکنه ی ئیتر، ئیژی مه یونی!

مه حمود سه ورتنه لی: وه حمالیگه رازی بیم، تو به ده ختم کردید، به لام گه رده نته نازاد بود؛ ته عزیبه گه یان خهر ته تراند!

ههر که سیکیش تاوانی گرتنه که ی ده خسته ئۆبالی که سیکی تر؛ تا راده یه که له گه ل چاره نو سه که یان راهاتیبون؛ ههره شه ی دنیا ش ده کرا بۆ پاشه رۆژ؛ ئه و به ربوونه ی که وا هیچ له زه تیکم لی نه یینی؛ نه بای نازادی و نه پیکه نین، زۆریه ی براده ره کان له ناو زیندان ده مینته وه؛ به تنه ا ده رچون تامی نییه وهک ئه و به کۆمه ل به ربوون؛ ده ره ویش زیندانه، زیندانیکی گه ره بده نگی بۆمباکردن هیشتا ههر کپ نه بیوه؛ ئه وه نییه ئیستایش له یره و له و ده نگیان دیت؛ ئه لیبی برا ئه گه ر جه نگ نه بییت؛ گه م سه وز نابییت! نان ته نه ا به جه نگا وهران ده درا؛ شه وه دروشمی "هه موو شتیک له پیناوی جه نگ" دا هه لگرتبوو؛ شارستانییه سپی ره نگه کان، ئه وه نده تۆپ و فیشه کیان به ره هم هینابوو (هیناوه)؛ به شی چوار جه نگه جیهانی تر ده کات، ئه لیبی دیموکراتییته له سه ر نوکی فیشه که کان به ربووه ده چیت!

- ئه ی خۆ ئه مان نه هاتوون به زۆر چه که کانیا ن به وان به رۆشن

خۆیا ن بوون به سه گی هار به گیان خه لکه که؛ شه ر به ریا ده کهن

- ئه مانه دروستی ده کهن؛ وه ههر جیگایه که ده سه کرده یه کی خۆیا ن قیت کردۆته وه؛ ده گپوگرفتیشیا ن سازداوه؛ بازار هه ی بازار؛ هه زار

پیا نو ده کهن به قوربانی بالی فرۆکه یه کی جه نگه ی!

... له ولایشه وه، گوگوختیه که فیر ببوو هه موو رۆژیک له سه ر دیواری گۆره پانی زیندانه که داده نیشته وه، دووریش نه بوو هه ر

جاریک گوگوختیه کی تر بوویت؛ که ده فری هه موومان ئاواتمان ده خواست ببین به و گوگوختیه به لام پۆلیسی سه ر بورجی

چاودیری کردنه که خنده ی سه ر لیوه کانی سارد ده کرده وه؛ نه یانده هیشت له گه لیاندا به فرین؛ باله کانیا ن ده شکاندا ن به لام هیچ هیزیک

نه بوو ریگا له خونه کان بگریت، شه وان خه ون حوکم رانی ده کرد؛ به نه یینی دیواره کانیا ن ده روخاند؛ ده فرین و له لیواری ئه لوون

داده نیشته وه، یا له باره شی گه رمی خۆشه و یسه ته کان داده به زین هه موو رۆژیک خه وم به ئه وینه که م ده بیینی، باره شی گه رمی بۆ

ده کرده مه وه "کی ده لی من زیندانییم؟" زۆریه ی شه وان له لیواری ئه لوون شایه و لۆغان بوو، که بیدار ده بو مه وه له قه ره ویله که وه سه رم

داده گرت، پیش ئه وه ی به یانی باش له فایه ق و نه وزاد بکه م، خشه یان ده کرد له پیکه نین!

فایه ق: ها؟ دیسان؟

... -

نهوزاد: نه لاهو سیکه م ئوغلان!

- فایهق: ها... ها... ها... فرۆید وتی...!

کوره فرۆیدی چی، فرۆید که له شه کری شکاندوه! مرۆف له واقیعدا له نازادی بی بهش بکریت، به خهون پیده گات؛ خهون مانیفیستی زیندانیکانه؛ خهون، په پولهیه که؛ سولتانیکی جهربه زهیه کهس نییه بتوانیت زهفری پی بیات؛ همر روژیک به جوړیک بکوژه کان هه لا هه لا دهکات؛ له چرکهیه کدا هیواو وئاوته کان هه چهنیدیکیش دوور بن، دههینیته بهر چاو و دهلیت: فرموو له ناویدا هه لپه ری؛ ئه وه ئه لوهن، ئه وه پردی روچ؛ ئه وه ئه وینه کهی ته مه ن؛ همر به کتری له باوهش بگرن تا خهوتان لی ده که ویت؛ ئه وه نان و ئاوی هاویهش، ئه وه ئاوازه بالا بهرزه کان؛ ئه وه کهلات، ئه وه بلویره کهی ره حیم، ئه وه ئای چه ند به خته وه ره ده بوم؛ گهر پاسه وانه کان بیانزانییایه، هه م خوم و هه م خهونه کامیان له گوژر ده نا "سوپاس بو نهینی پاراستنی هه ردوو لامان" با جه لاده کان هه مر بو خویمان بلین: تو زیندانیست: تو له ژیر دهسلاتی ئیمه ی؛ زیانت به دهستی ئیمه یه؛ نق بکهیت، نقینت ده برین! ئه م قسانه هیچ ترخیکی نه بو؛ هه ندی جار وام ده زانی خه مر ده بینم، که زیندانییه سیخوره که شه ری پفرۆشتم، خویشم نه مزانی چون له بهرده م هه موو زیندانیکان سه رو گویلاکیم داگرت، به لام پاشان شه لاقینیکی وایان پیکردم، نه مه زانی له کوپوه به سه رم داده بارین؛ چی خهون هه بوو له لووتیان هه ره درکردم! به لام پاشان هه مر خهونه کان بوون، دههاتن و پیکه وه رامان ده کرد، له تو ی دیواره کانه وه ده ره ده چوین و ده رویشتن؛ به په له ی تیشک هه موو دنیا مان ده بینی

دهلین: خهون راستی مرۆقه!

دهلین: نه خیر خهون مامانی مرۆقه!

دهلین: خهون خو هه له خه له تاندنه!

دهلین: وا نییه مرۆف خهونیکی له بن نههاتوه!

دهلین: هه ردووکیان بهک شتن، نه خهون ده توانیت به بی مرۆف بژیت، نه ییش مرۆف به بی خهون!

دهلین: گهر خهون له ناو مرۆف مرده؛ مرۆفیش ده مریت!

- "ئاگاداری .. ئاگاداری: یا ئه هه ال ی مه دینهت ئه لکیراااااااا، چه ند ده توانن خهونه کانتان بهرین بکه ن، تا ده توانن خهونه کانتان له پانتایی زه مین گه ره تر بکه ن؛ له کهلات بهرزه تر؛ سواری سه ر شانی ئه لوهن بن و چه پکه گولی سووری باغه کانی شاهه که له یه خه ی زه مین هه لواسن؛ به سه ر ئه ستیره دووره کان دابه شی بکه ن؛ با پرژی ئه لوه نیش بهر روخساریان بکه ویت، گویی هه موویان به ئاوازه کانی شمشاله که ی ره حیم پر بکه ن. ..

جاریک پیلانی زیندان شکاندن هاته پیشه وه، ئه سه عد وتی: هه مانه ی غازه کان به کار دههینین یه کیکی تر وتی:

ده توانین به شهو به سه مر دیواره که وه باز به دین به لام هیچ رووی نه دا....

(جه لاده کان،

ئه م شهو سلوله که م

به وشه ی نازادی دوو گیان کرد!) (زیندانییه کی تشیلی نه ناسراو)

له ولایشه وه شه وه چاک و خراپه ی میژووی گه لی عه ره بی خسته بووه دهستی باوکی ویداد؛ ناوی لی نابوو شمشیری ده وه ت؛ کابرایه کی ره نگ زه ردی گوشت خاوی بالا کورت، رویشتنه که ی نااسایی بوو، ته ماشای هیچ لایه کی نه ده کرد، هیچ نازیکی پیوه نه بوو، رهنگی کوشتن و تو قانندن پیوه وه دیار بوو؛ ئه تگۆ هه مر بو ئه وه دروست بووه بیست به ئامیریک بو پهت خستن به ملی مرۆف؛ هیشتا قوربانیه کانی په له فرتکییان ده کرد، ئه وه سه عات و پارچه ئالتونه کانیانی ده دزی؛ پاره کانیانی ده خسته گهرفان.

چۆن دهیتوانی بژیت؟ مه بهستم، چۆن ژیاڤی روژانهی به سه ر ده برد؟ پیده کهنی؟ خوشه ویست یا مندالی هه بوو؟ ئه ی براده ر و دۆست؟ پاسه وانه کانی ش قسه یان له گه ل نه ده کرد، ته نانه ت لییشی ده ترسان! ئه و جیگایه ئه ی لی بنوستیا کس له سه ری نه ده نوست! ئه وه کی وای لی کرده وه بییت به ئامرازی کوشتن؟

مجیدین: گرفته که ئه مانه نین! گرفته که ئه وه یه، بۆچی وشه ی زیندان که وتوو ته سه ر زاران؟ زیندان بۆ هه یه؟ سوودی چیه؟ خۆیان زه مینه بۆ تاوان دروست ده کهن، پاشان دین هۆکانی له ناو نابهن؛ مرۆقه کان سزای زیندان ده ده ن! خۆیان خولقینه ری زیندانن؛ خۆیان روچ و گیانی زیندانن، به بی وی ناتوانن هه بن؛ ناتوانن دریشه به تاوانه کانیان بدن؛ بۆیه ده بی به به رده وام تاوان به به ره هه م به یینن!

((باوکه، بۆچی گورگه به ده خۆکه ناکوژن؟

دایکی خۆم، هه ولی کوشتنی ده دریت، به لام گورگه سپیه کانی هاو خوی زۆر دندانیان تیژ کرده وه، بۆیه هه تا ئیستا زه فه ری پی نه براوه، به لام بۆ کوی ده چیت، هه یج جاره ی نییه (!)

(۳)

ئەم بەيانىيەم ئى بوو بە زىندانىكى گەورە، ھەرچەند بەر تەسك ترە لە زىندانە ئىنفراڧىكان؛ لە تووى خانەيەكى ناو مېشكەدايە، بەلام جىگام تىدا نايىتەو، بە عەمەلىياتىش دوور ناخريتەو ھەر بۆيە منىش ياران، يارانى زىندان شىكىن، شىكىنەرى ھۆكەنى زىلەت: دل ھەر يەكىگە وسەوزە بردگەسەي!
سەوزەيش دوورە و "خىلى دوزمەن دەورى داوہ"

ئەم بەيانىيە دەمزانى توانام بە سەر گۆرىنى شتەكان ناشكىت، سەردەمى پالەوانچىتى ھرقەل و عەبدوللا و شەمشون و رىنگۆ و عەنتەر ئەبن شەداد دەمىكە بەسەر چووە ھەر وا خۆ بە ھەزى من نايىت، دەشرايم دەستەلاتى كەسەكان لە مېژە زەوتكراو، كابرأ ھەرچەند بە خۆى بنازىت و فەشە فەش بكات سودىكى واى نايىت! بە تايىبەتى لەم سەردەمى ئىستادا؛ زەمىن ئەوئەندە بچوك بووئەتەو، دەولەتەكان بوون بە گەرەكى بچوك؛ ھەندىكىيان بە گەرەكى بن بەست؛ دەريا و ئوقيانۆسەكانىش پىس كرارون، وەكو سەرچاوەكەيان بەر تەسك بونەتەو؛ مرۆڧىش ھەست بە جى تەسكى دەكات، بەلام نەمدەزانى بۆچى پاش ھەمان بەزمە قۆرەكان: مېزكرن، دەست و دەموچا و شۆردن و نابەدلى چا ئى نان و خۆزگە بەوئەى كىسە چايەكە بىت بە كىسە قاوہ؛ بىرىكى چلكن و قىزئاوہر بە مېشكدا ھات: ئەمرۆ مېژوو كۆتايى پى دىت! دەبى كۆتايى پى بىت؛ خۆت كۆكەرەو، ھىچ داد و بىدادىك ناخوات، ھاوارىش بگەيت، كەس گويى لى نايىت؛ گويشيان لى بىت، كەس نايەتە دەنگتەو، وەك كاكە كۆمار؛ لە ناوئەراستى مالە بەرزەكانى (گۆزە) كە لە لاينى كەمەو لە ھەر خانويەكى دوو سەد كەس دەژىت كۆژا؛ ھەرچەند داد و فرىادى كر دبوو سوودى نەبوو، تا لە ناوئەراستى ئەو ھەموو مالاندا؛ لە سەر بەفرەكە گىانى لە دەست دا؛ بۆ رۆژى داوى دۆزىبوئەو؛ چرايەكى خۆشەويستى و دۆستايەتى كۆژايەو و جارىكى تر چاومان پى ناكەوتەو... وتيان: جوينەكانىش خۆشەويستى بوون؛ كەس نەبوو خۆشى نەويت؛ خزمەتى ھەزاران كەسى كر بەلام كە بە ھاوارىش داواى يارمەتى كر دبوو، كەس بە ھانايەو نەھاتبوو؛ بە تاقى تەنھا خۆى و ھاوارەكانى لە ناو بەفرەكە خەويان ئى كەوت؛ سىرلانكاي پرسە بار ئەوئەندە دى پرسەبار كرا... ئاى لەم سەردەمە وىران بوو... تازە كى پاش كاركردى شەوان بېرەكەي بەدەستەو دەگرىت و بە دەنگى بەرز سەلاو لە ناسياوكانى دەكات؛ ئيان بە شەقامە مۆنەكان بەدات... تازە كى لەسەر شەقام بىينىت و بە گەمە پىم بلىت "ھا كەي زىندانەت دەكەن؟" كەس، تەنھا كۆمار بوو، ئەويش رۆى؛ رۇخسارىكى شىرىن؛ مرۆڧىكى گەورە بەبى دەنگى مالىئاوى كر د! ھىچى نەخايەند، ئۆردوگاي پەنايەرەكان ئاگرىان تى بەردا!..

دەلىن: فاشى لە ولاتەكەمان نەماو، كاتى خۆى ھەبوون و لە ناوبران!

دەلىن: ئەوانەي بە كارى وا ھەلدەستن، مندالكارن، پەيوەندىيان بە سىياسەتەو نىيە!

دەلىن: ئەوانە چەند كەسىكى تىنەگەشتون!

دەلىن: دەبى بۆ چارەسەركردى ئەم گرتە، ژمارەي فەرمانبەرى كاروبارى كۆمەلايەتى زىاد بگەين!

ھەيشە دەلىت: سىستىمەكە بە شىوازى جۆراوجۆر ئەو تانبارانە بۆ كارە ترسناكەكەيان نامادە دەكات!

دەلىن: ئەوانە رۆشنىر و چەندىن رۆژنامە و خاوەن پارەو پووليان لە گەلدايە!

ئەمە چىيە؟ ھەموو رۆژىك شتە دووبارە كراوہكان، دووبارە دەبنەو و منىش دووبارەيان دەكەمەو! من بۆ بىينى بەيانىنى وا لە داىك نەبووم، بەراستى مېژوو قۇناعى ئىنتەرفىمىدونگ دەبى كۆتايى پى بىت؛ ئى بەسە ئىت، رۆحمان دەرچو، گىاتمان دەرھات، بەسە! "مردن لەم حالە باشترە!" بوو بە تەوق بەسەر عالەمەكە و واز ناھىينىت، ھەر ئەلىي سەرۆكى وولاتان؛ ھەتا نەمرن يا نەتۆپىنرىن واز ناھىينن؛

تهوه چندين سده يه ئهم قوناغه به دوا پلهی گه یشتوه، کهچی وا همر ماوه تهوه؛ همرچهند ههولده دریت کوتایی پی بهیریت، کوتایی بینا هینریت، ئیرایم ئه سوهد گوتنه "ئیژی کیسه خواس": به لافاو خوین دهریت؛ به لام ههتا ئیستا ههر هیج! دلۆپ دلۆپ بهم به یانییه دا بهر چارم ده گرن، یهک ملیون، دوو ملیون... سی ملیون، سهه ملیون... دوو سهه ملیون... ههزار ملیون دلۆپه خوین خویان ده که نه ژوره کهم و ده رۆن، ههر هه موویان یهک شت ده لین: زیندان و پۆلیس ماوه؟

....

ده لین:

قوریانیکان،

زهنگی خنده دریژه کانی

داهاتومانن.

قوریانیکان،

دههۆل و زورنای هه لپه رکیکانی

دوارۆژمانن ...

ئای، یاران گهر ئیوه نه بان!! ئیستاش زنجیریان له گهر دن ده کردین؛ خوشیان ماسکه ئاسنینه که یان به ناو شاره کانیاندا ده گیرا: "کی ههوه سی جهنگ و بازگانی هه یه ده بی من به ناو شاردا هه لگری" پیش ئه وهی بۆ راووتکردن و داگیرگرتن بهری بکهون، به قفلی ئاسنن بهر و دواي ژنه کانیان قفل ده کرد؛ تهنها ریی مین و ئاو به ده ست گه یاندنی بهر ته سک بۆ ده هیشتنه وه؛ ته مجار ریگا دووره کانیان ده گرت بهر؛ بهو حاله بنه مای ئهم شارستانیته ده دۆزه خه یانه دامه زراند؛ که لله پوته کان ده لین" وه للاهی باشیان کردوه، ئه ی ری بدنه ژنه کانیان بهریان بهریلاو بیته؟ به راستی کهسانی به شهرف بوون!"

- کابرا تۆ زۆر قینه له سینهی!

- کوره هه مانه "له سه ر مالم بده له بالم" ن، جارن ده چوون راوه به شهریان ده کرد؛ کوتیان ده کردن و به پاپۆر به رهو باکور ده یانه یان، که بینیان له وهی تهنها هه یزی بازو نیه، که رهسته ی خاویش هه یه، ده ستیان کرد به له شکر کیشان، سه ریاز و تۆپ و فرۆکه کانیان بهری خست، به لام ئیستا زیره کانه تر بیرده که نه وه: بازاره کانیان به سه ر خویان دا به ش کردوه؛ شه ره شوژه کانیان له وهی ده گیرن "ئاگره سووره له منوه دووره"; به لام ههر خوشیان به تۆپ و فرۆکه و کۆماندۆی تایبته وه ناویژیکه ر په ییدا ده بن؛ بانگه شه ی "ئاشتی" ده که ن:

- له شکره فهره نسی ده چیت بۆ رواندا!

- له شکره ئیتالیا ده چیت بۆ ئه لبانیا!

- له شکره ئه لمانی ده چیت بۆ یوگسلاقی؛ له کاتی پیوست، به فرۆکه کۆماندۆی تایبته بۆ ناو تیرانا ده نیریت؛ گوله ریژی خه لک

ده که ن؛ وهک رزگار که ره ده گهرینه وه!

- ئه مریکیکان ده چن بۆ نارچه ی نهوت و گاز!

هه مان خوی شه وه یان هه یه!

که پیوستشیان به ده ستی کاری هه رزان هه بیته، به ئاشکرایه و ژیر به ژیر خه لکه که ناچار ده که ن به خویان رووه و باکور هه لین؛ ئه گهر ژماره ی هه له هاتوه کان زۆر بن؛ ده یان سووتینن یا سنورداشیان ده که ن؛ زۆر به ئاسانی ژیانیان لی تال ده که ن؛ له دژیاندا ده یان بریاری یاسایی ده ره ده که ن! رۆژنامه کانشیان هه موو رۆژیک ژه ره کانیان بلاو ده که نه وه: په نا به ریک له دزی گیرا... باندیکی خارجه ی به دوو کیلو هه یروئین ده سگه ر کران!... خارجه یه که به چه قۆ ره فیه که ی خوی کوشته خارجه یکان پیسن... خارجه ی چکان نازانن ماشینی جل شوژدن به کار به یینن، خارجه یه که ژنه که ی کوشته... خارجه یه که منداله که ی رفاند هتد...

هه له به ته خوشیان هه مان ئهم کاره درژانه ده که ن... له ولا یشه وه به منیش ده لین "سه برت هه بیته، به په له نا بیته، ده بی سه برت بیته به ده ریا!"

ئهم سه بره گواویه چیه؟ چهندی تر سه بر؟ "چرا هه لبره بز ان گوی تی ماوه!"

ده شلین له گهل کۆتایی پیهینانی ئه م میژوه؛ میژوی ئه لوڤن ده ست پیده کاتهوه! و ئه م به یانییه له موژده ی ئه م به یانییه ده چیت که و میژوه که یان راده گریت و بۆ هه تا هه تایه کۆتایی پیدیت؛ خه لک هاوار ده که ن: به سه! به سه ئیتر! ئه مه چه ژبانیکه؛ ناخر ئه مه که ی ژبانه، ئه مه نه نگیه! بۆیه ئه م به یانییه له به سه هه تیکدا ده چیت له ته مه نی کورتی مرۆف دووباره نایسته وه؛ چیه خه کانی وه ک سه به ره له گه لیدا ده روات، ده بیته به به ته تی باسکردن و لیدوان، دووریش نیه له دو چرکه ی په له قازهی مه رگیش به تیژی بروسه که له پیش چاودا له نگه ر بگریت: په ره ژنه هاوسی که ی به رام به رم به ته نه ا ده ژیت؛ سالانی که که س بۆ سه ردان سه ری به ماله که یدا نه کردوه؛ بۆ به گژد چوونی ته نه اییه که ی، بۆ پیاسه کردنه ئاساییه که ی سه ر له به یانیانی ده روات؛ به قاچه باریک بووه کانی ده لیت؛ وه ره با ئیمرۆش به سه ر هه مان جی پیکانی رابردوو پی بنین؛ بی گو مان ئه وانیش بیرمان ده که ن، وه ره با دلیمان سه خله ت نه بیته، دنیا ئه وه ناهینیت، با روژباشیان ئی بکه ین، ئه وانیش دلیمان خۆش ده بیته وه؛ "قاچه کانی به خۆیان ریگا که ده ناسن؛ زۆر باشیش ده زانیت که له سه ره ریگا که یدا په ره ژن و پیاسه ناسیاوه کانی شی ده بینیت؛ دو هه والی هاوسی و ماله کانی ده رو به ره بۆ یه کتری ده گیرنه وه" دوینی، به هاوسی که م وت: په خه ره ی ژیرخانه که ت کرا وه ته وه... کچه که م چوه بۆ سه فه ر، سه به ی ده بی گوله کانی ناو ماله که ی ئاو بده م... هاوسی که م پۆستی که ی گه وه ی بۆ هه ت، من بۆم وه رگرت... ده لین دوو که س له ماله نازیت، به لکو چوار که س... "هه له به ت هه ر که سی که ی که یش بیت هه ر وا ده کات، ئه ی چی بۆ ما وه ته وه؟ با سی چی بکات؟ له ناخی ناخه وه یدا ده زانیت ژبانی کۆتایی پی ها تووه، به لام به زه بری توانا جه سته ییه که ی، ناچار کرا وه هیشتا هه ناسه بکیشیت؛ به یانیان به هه مان ریگا بۆ پیاسه کردنه که ی سه روات، هه ندی جاریش به بی ئه وه ی ئاماغی که ی دیاری کراوی هه بیته ملی ریگا یه کی تر ده گریته به ر! له نه نکه که ی خانم مایه ر ده چیت که وا پیش دو روژیشتنه که ی به سی سال، واته پاش دو روژیشتنی مه رده که ی، هه موو روژیک ده یوت "مه رگم ها تووه... نامه ویت چیته بژیم؛ دلم دیشیت، فریام بکه ون وا که وتم؛ روژنایی چاوم نه ماوه " به لام ئه و کاته رو ی که قورساییکه ی بوو به بیست کیلو؛ ته نه ا ئیسه قانه که ی ما بووه وه؛ پیسته که ی شی ده رزی! مه رده که ی ئاسایی نه بوو، هیچ به دووری نازانم به هه موو هۆشیکه وه له خواردن مانی گردتبی بۆ ئه وه ی دلی بۆ ما وه یه ک له کو تان بکه ویت؛ پزیشکه کان بانگه شه ی مه رگی بکه ن و بییچه نه وه؛ هیچ به دووریشی نازانم له ناو گو ره که ی شی هه ناسه ی تیدا مایی؛ ئه و کاته مه رده بیته که ئیتر ئۆکسجین له ناو تابوته که ی نه ماییت!

به دریزایی سی سال مه رگی خۆیی ده خواست؛ به یانییه کانی ئی بیوون به بار به سه ریوه؛ مه به ستم ئه وه یه هه موو روژه که ی ئی بیوو به بار به سه ریوه؛ که س نه بوو له گه لیدا بدویت؛ کچه خزه متکاره که نه بیته؛ ئه میش له هه فته که دا دوو جار بۆ جلویه رگ شۆردن و پاک کردنه وه ی ناو ماله که ی بۆ لای ده هات؛ خه ر کاره کانی جیه جی ده کرد و ده روژیشت؛ ته نانه ت نه یده و یست که سیش بیینیت؛ مه رگ بیوو به تاقه به به ته ی بیر کردنه وه ی؛ له ناویدا ده ژبا؛ به دریزایی روژ له ژووری نووستنه که یدا له سه ر جیگا که ی راده کشا؛ هه ندی جار ده یگۆ نازانم بۆچی نامرم و رزگارم بیت له م ئه رکه دووباره کرا وانه دا؛ ژبان بۆ من هیچ واته یه کی نییه؛ روژ هه ل بیت یا نا، باران به اریت یا نه باریت؛ ئۆتومبیلیک تیپه ریت یا تیپه په ریت به من چی؟ چاوه روانی که س ناکه م، که سیش چاوه روانی من ناکات، نازانم چی بکه م، سه ری با ده دا ...

سه ربادانه که شمان زیاتر په رسیاره؛ بۆچی ری ده گریته له ئاشنا بوونی ده نگه کان؟ مرۆقه کان ده توانن به ده ست وقاچیش یه کتری حا لی بکه ن، به لام بۆچی ئه م هه موو له یه ک تیپه گه یشتنه روو ده دات؟

- نه خه ر تی نه گه یشتن نییه، پشیرکیه کی خویناویه و زۆر به باشی لیبی تی ده گهن!

له راستیدا که روژ ده بیته وه، ده بی هارمۆنی و دلداریه کی نوی له نیوان مرۆف و مرۆف؛ له نیوان مرۆف و سه روشتی چر و یان و به ریندا و ده نگی چۆله که کان به شیوه یه کی تاییه تی ده ست پی بکات، که چی مرۆقه کان له یه کتر نامۆن، یه کیلک به ی دی ده لیت؛ به روانه ده ره وه چهنه جوانه!

ئەوى تر دەلىت: بىرۋانە ناوھەم چەند زوخواه!

"ھەر يەككە سازو سەنتورى خۆي دەژەنى" بە بى ئەوى كۆرالى ھەم ئاھەنگ پىك بەينن؛ ئەوى بۆ يەكتر ناسىن دەستپىشخەرى بىكات، گومانىكى زىياترى لى دەكرىت! دەلىن "ئەم كابرەيە زۆر سەيرە، كەس لىي تى ناگات!" بۆيە چاكت وايە مرۆڧ حورمەتى خۆي بگرىت و بە رىگاي خۆيدا بروات ئەو خۆي گىتۆزىرنى خۆي دەكات، دەبىت بە ھۆي گىتۆزىرنى من، ئەگەر بەمەيت يا ھەول بەدەم سنورەكانى، ئەو سنورانەي وا بۆ خۆي دايناو بەشكىنم، رىگام لى دەگرىت و بە گىرەشىوين نام دەبات؛ بە بى ئەوى ھەوليكىش بدات بۆ ناسىنم؛ كە چى لەوى ئەوى لە ناو ئۆتومبىل يا چاخانە لە تەنىشتى كەسىكەو دەبىشەيت يا پىكەو كارىك بەكەن؛ دوو قسەيان لە گەل يەكتر كرىت؛ تا دەمرن لە ھەركوى چاويان بە يەك بەكەويت بە لايەنى كەمەو چۆنى چاكي يەكتر دەكەن؛ دور نىيە باسى ھاتنەرىزى كارە نەپىكەنىش بۆ يەكتر بەكەن!

بۆ نەگەتەش چۆلەكەكانى ئىرە ئەوئەندە بىدەنگن، ئەلىي "مەرى پىغەمبەرن !!!" دەبن بە ھۆي ھەست پىكردىكى زىياتر بە تەنھايى و پىرکردنەو لە چارەنوسى دوارۆڧى ھەناسەكىشان!

- بۆ؟ لە مەرگ دەترسى؟ بۆچى ئەوئەندە خۆت بە مەرگ سەرقال كىرەو؟

من لە ژيان دەترسم! ئەم بەيانىيە سامناكە دەترسىنىت، نابىنىت؟ لە وشەيەكى سەر لىو دەچىت لە كاتى باويشكدان و كاتىش راوئەستاو! لە كۆتريكى بال شكاو دەچم، بە چا دەروانم بە ئاسمان، ھەزىكى شىتەنە دەمگرىت بۆ فرىن بەلام پىم ناكىت بەستىك لە زەمىن بەرزىمەو ..!

لەويدا چۆلەكەكان لە سەر دىوارى كەلاو شەرەكان ولە سەر دارەكاندا دەخەتن؛ بەيانىان زوو پىش بانگدان بە جىوھ جىوھ دەيانكرد بە رۆڧى خۆيان؛ ئافەرىن چۆلەكە ئەوئەندە بزىو وعەجول وكەللە ھەرز و زىقن بن؛ بەو بەيانىيە ئەو ھەموو زوق ونەشوئەيان لە كوى دەھىنا؟ ئازاد زۆر جار دەبوت "خۆشحال بە خۆيان؛ بىرە منىش چۆلەكەيەك بىام!"

دەلىن: چۆلەكەكان بە پەلەي يەكەم بەرپرسىيان بەرامبەر شىوئەي گىتوگۆكرنى خەلكى ئەو شارە "كەسىك نەيزانىيايە دەيگۆ ئەمانە لە گەل يەكتر شەر دەكەن"، ھەموويان لە يەك كاتدا بە دەنگى بەرز قسەيان دەكرد وگوويان لە يەكترى دەگرت؛ لە يەكترىش تىدەگەشتن "سەگ ساحبىي خۆي نەدەناسىو" وەك چۆلەكەكان ھەندى كەس ھەن دەلىن: ئەي رىشۆلەكان بۆچى ئەوئەندە بى دەنگن؟ بروا ناكەم گىلە پىاويك پىيان وتبى: لە باكوردا دەبى ميوانى بە شەرم و شكۆ بن!

- چما ئەمانە خۆيان زۆر بە شەرم وشكۆن؟؟

دورىش نىيە لە بەر سەرما يا نەبونی خورما وخۆر دەنگيان لە دەست داىت؛ بۆچونى وايش ھەيە گوايە "ھەلسوكەوتى مرۆڧەكان كارىان كىرەوئەتە سەر چۆلەكەكان!" دەلىن سەمىن گۆشت نەخۆر وتوئەتى "ئەو چا لە چا بەرگىيە"; بەلام مۇيدىن وتوئەتى "لە يەكترى فىربوون، ھەندى جار شتى وا لە سروشت روودەت، گەشە سەندى مرۆڧ لە ئاستياندا ھەتا ئىستا نەختىك كورتى ھىناو، ناتوانىت روونى بىكاتەو؛ دەبى فرسەت بۆ مرۆڧ بەرخسىت تا بتوانىت توانا لەبن نەھاتوئەكانى دەرىخت!

که چی چۆله که بووه به هۆی بیزاری و نیگه رانی ئه م ئافره ته؛ نه که هه مر ئه م داماره، بگره هه موو باکوری گیتی بی به شه له به هره ی سۆز و دلفرینی چۆله که کان له رۆژتاوا بوونه کانی باشووری گیتی!
ده لاین: هه مر بۆیه وا بی به زه بی و درنده ن!
ده لاین: گه مر مه لوچکیان هه بایه ته نه ها له م سه ده یه نه ده بوون به هۆی دوو جهنگی جیهانی!

هه ندی جار که تینم پی ده گات ده لیم "حه یف نییه ئیوه ش ناوتان چۆله که یه؛ ئیوه ناغا ده نگ نه که مرن؛ ده شتیك بلین؛ بۆچی باشن ئه گه ر ده نگیکتان لیوه نه یه ت؟ به لام ده لاین "گوایه له ترسی دهنگی تۆپ و فرۆکه کانی ئیره دهنگیان له ده ست داوه ئیستایش نه هاتو ته ته وه سه ر خۆیان" چۆله که کان چاره روانی قه له باله غی منیان ده کرد؛ ده یانه ویست من بۆیان بجه یوینم؛ چاره روان بوون من دلیان خۆش بکه م؛ نازانن "سقان هات و پووس دری" به مل لاریه که وه ته ماشایان ده کردم؛ منیش هه مر ده ردی دلی خۆمم ده خواره وه؛ ئه و جاره دانه ویله یشم بۆ کرین و به لقیکی داره که ی پشت ماله که م هه لواسی؛ ئازا خۆیانیان گه یانده سه ری؛ هه موو دانه که یان خواره به لام ئه ک حرامانه جوینیکیشیان نه دا!

هاوسی که ی سه ره وه، هاوسه ره گه نجه که و براده ره که یان له پۆستخانه ی شاره که کارده که ن، به یانیان زوو هیشتا دنیا تاریکه بۆ سه ر کار ده رۆن؛ ئه وه نده هیلاک ده بن که س گوپی له دهنگیان نابیت؛ ته نه ها له رۆژانی پشودان گویم له دهنگی پیمان ده بیست؛ به خیرایی به سه ر پاچینه که وه سه رده که مرن یا داده به زن؛ خیزانه یوگسلاقی که ی قاتی دووه م به خۆیان و سی منداله که یان، به بی ئه وه ی پرسیاریان لی بکریت، به زۆر بۆ ولاته که یان ده رکران، بۆیه خانووه که تا راده یه کی زۆر کپ ومات بووه "که ده رکرده که یان له هاوکیشه جیهانیه کان هه یچ رۆلیک نه یینیت، بۆچی ده ریان نه که ن؟ پاشان کی به کییه؟" ژنه رووخۆش و پرچ سپی که ی خانوی ژماره دووی سه ر جاده که، ئه وه ی وا پیش چهند مانگی کوره که ی و هاوسه ری کوره که ی له لایهن براده ری مندالیانه وه له ناو دوکانه که ی خۆیاندا گوله باران کران، ده رۆت بۆ دوکانی قه ساوه که ی سه ر شه قامه که، ئه وه ی پیش چهند رۆژیک له لایهن دوو که سه وه بهر لیدان که وت وقاسه پاره که یان دزی؛ هه موو رۆژیک ئه م کاره ده کات ته نه ها بۆ یارمه تیدان ونه ک بۆ نان ده رکردن "چی بکات له ماله وه؟ ته سییحی قه زوانی سه د ویه کیشی نییه ته سییحاتی پی بکات"

- تۆ باسی چی ده که ی کابرا؟ بۆچی له ویش ده مانچه و کوشتن و دزی و لیدان هه یه؟

- هاوسی خۆمن و ده یانناسم، خۆیان باسیان ده کرد، هه روا کستی نی ناسیام که زۆر به باشی ئینگلیزی و فه ره نسی ده زانی، پاش ته واو کردنی دبلۆمه که ی، کاریکی باشی ده سه که وت، مه به ستم ئه وه یه ئافره تیکی زیره ک بوو، که چی رۆژیکیان گوایه دایکی به دوایدا بیت، به لام نه هاتبوو؛ کستی نیش سواری شه مه ندنه فه ریکی تر ببوو وله ویستگا که ی کوپلن چوو بوو بۆ سه ر ئاوده ست وله ی گیانی له ده ستدا؛ دوو نیه هه رۆژینی به کار هینابی!

ئولری که ی ده نگ خۆش و گیتار ژهن؛ ئۆری که ی چالاک ته تگوت گولی به هاره، بۆ سه ر خانوو به رزه که ی (ئیدۆنه) سه ر که وت و خۆیی هه لدایه خواره وه؛ به هه مان شیوه که چه نازدار و ئازا که ی باره کۆله کتیفه که ی که باله له خانوویه کی به رز خۆیی هه لدایه خواره وه؛ ده یانگۆ "ئه مانه مه به ستیان خۆکوشتن نه بووه؛ حمزیان له فرین بووه، چونکی بالیان هیشتا ده رنه کردبوو، که وتنه خواره وه و گیانیا ن له ده ستدا"

بۆچونی وایش هه بوو گوایه "ئه مانه زه مینیا ن لی تال کرابوو، ویستبوویان رووه ئه ستیره یه کی تر بفرن، به لام هه وله که یان سه ری نه گرت"؛ ئه مانه نه له دوو نه له نزیکه وه په یوه ندیا ن به و کچ و کوره شارستانیا نه وه نه بووه که جلویه رگیان له بهر کردبوو و پیلازیان له پی کردبوو، له سه ر جیگا که ی خۆیان راکشابوون و به کۆمه ل خۆیان ژه هر خواره کردبوو، گوایه گه شتیبه کی ئاسمانی به دوایان دیست ویۆ ئه ستیره یه کی تر ده یانبات!

کەسانی تر وتیان " ئەمانە بە مۆچکەیی دایەیان نە کردوو؛ بە ئالندە بەو تەمەنە ناتوانیت بفریت، دەبایە چاوەروانیان بکرایە، بەلام جیقڵدانیان نەبوو، بۆیە فەوتان!"

هەر ئەلیی ئەم بەیانییە گەشتوون بە بریارە کەیان؛ ئەلایەنی کەمەو کاتی بریاردانە کەیان ئەم بەیانییە چوو

ئافەرته نان فرۆشه شوخ و شەنگ و عەیارە کەش، کە دەیبینم، ئەو ئافەرته حەفتا سالییەم بە بیر دەخاتەو کە پیش یازدە سال لە ویستگایەکی ناو هانۆقەر بینیم؛ تازە لە لای ئارایشگاوه هاتبوو، دووریش نەبوو هەر خۆی سوور و سپیایکی وەستایانەیی کردبوو؛ شەفەقیەکی سووری لەسەربوو و کراسیکی سپی لە بەردا بوو و پیلایکی سووری لە پیکردبوو، هەموو نەفەرەکان تەماشایان دەکرد و هەندیکیان پیکەنینیان پیدەهات، هیچ خۆیی تیک نەدەدا؛ لەویشدا ئافەرەتان هیشتا لە ئەوێ لە پەنجاکاندا، کراسیکی رەش یا کەوی تۆخ لە بەر دەکەن؛ سەرپۆشە کەمی بۆ لەسەر دەنێن، ئەگەر پیشتر نوێژیان نەکردی، دەس بە نوێژکردن دەکەن، و چاوەروانی مەرگ دەبن، هەر ئەلیی ئەم بەیانییە دەمرن!! ئاخر نە وا و نە وایش "نە شیش بسوزید، نە کەواو!" وەک هەر بەیانیک لە گەل کچە کەیدا نانفرۆشی خۆیان دەکەن؛ رۆژباش و بەخیر بچنە کەیان ئەلیی تۆمارکراو؛ هیچ پەییوەندی بە گەرمی دلەو نییە؛ هەر نانە کەیان گەرمە! هەر ئاگاشیان لی نییە؛ ئەو نزیکی یازدە سالە لە هەمان کات و شویندا هەمان ئەو کارە دەکەن!

پیاو بیدەنگ و هیمن و قۆکووتە کەمی خانوو ژمارە حەوتیش کە بە دەگەن لە مالمو دەردەچیت، لە بەلندەیکە دەچیت مالی کراییت؛ ئەلیی دەبۆن ئەگەر بۆ دەروە بروات! دووریش نییە بیزی نەیت بە ناو هاتوچۆ بکات؛ دەزانیت شتیکی دلخۆشکەرەوی لی نییە؛ مالمەکان لە قەبر دەچن؛ ئاخر بلی ئەو کابرایە بۆچی (هوندرت قەسەر)ی دروستکرد؟ زۆر کەس پێیان وایە بۆ ئەوێ خەلک بۆ تەماشاکردنی بین و بەس؛ راستیکەیشی: بۆ ئەو دروستی کردبوو، هەر کەسیک بە ئارەزوو و بەگۆیری فەنتازای خۆی مالمە کەمی ئەم بەرو ئەو بەری ئەلەوئەدا بەو جۆرە جوان یا جوانتر و سەرنج راکیشتر دروستبکات؛ زۆرە کانی شەرح نییە سپی رەنگ بن یا چوار سوچەیی دروست بکەین؛ دەکریت بە قەد رەنگی گۆلەکان بە شیوی جۆراوجۆر دروست بکەین؛ کابرا کە نازام ناوی چیبە، وەک هەموو رۆژیک بە مل لاریە کەو بۆ سەموون کرینە کەمی دەروات؛ بەیانی باشی خۆی دەکات و گرنگیش نییە بە لایەو و لامی بدیرتەو یا نە!

پیاو یوگسلاقیە قەلەبەلەغە کەمی خانووی ژمارە یەک بە زنجیرە ئالتونیکە کەمی دەست و ملیەو، لە گەل مندالە کەمی بۆ پیاو دەروژن، بە زمانیکی سەقەتەو دەلیت "ژن کار، من وە مال" بە بی ئەوێ هیچ خزمیکی لە شاری مەنەلی هەبیت؛ هاوسەرە کەلەگەتە کەمی زوو لەخەو هەلەدەستیت و بەپاسی ژمارە یەک بۆ سەر کار دەروات؛ "حەوت برا" ییش بۆ قەین سەفەری کردوو، ئەوێ هەر خەریکی خواردنەو بوخت و بوختان دەبیت؛ کەلە گایە کە لە ناو؛ حەز لە ژبانی کۆلەکتیف دەکات، بەلام دەست بۆ هیچ کاریکی ناو مال نابات، ئەگەر جاریکیش بۆ سویند شتیکی بکات، هەزار دەهۆلی بۆ دەدات، براکەمی بە کەلی بانگی دەکات

بەراستی شتیکی وا سەرنج راکیش یا دەگەن روونادات ئەم سوچە لە بێرکراوەیدا؛ بۆیە ئەگەر وتی "هیچ شتیکی نوێ لە ژبیر رۆژ بەدی ناکریت" راست بیت، ئەوا بۆ ئەم بەیانییە راستە و دەگوێخیت؛ ئاسمانیکی مۆن و دل کوشندە وەک میژوووە کەیان؛ میژووی بالا دەستەکانیان؛ ئەلیی دەقەمی ماتەمینە؛ بەس نییە لە میژوووە کەماندا شەرمان بە کەس نەفرۆشتوو؛ بەس نییە داگیرکەرەبوین؛ لەشکرکیشیمان نە کردوو؛ مرۆقمان کۆت و زنجیر نە کردوو؛ هیچ تەلاریکمان نییە وەکو تەلارەکانی بەرلین، لەندەن، بروم و پاریس و ئەسپن هتد... هەر چەپۆک بەسەر بووین؛ بەلام ماسۆخست نەبووین؛ هەمیشە بەرگریمان کردوو؛ ئەوێ لە ناو مالمە کاتماندا لیی داوین؛ لیمان داو؛ "ئەوێ گۆومان بەسەر بکات، گۆوی بەسەر دەکەین" خۆشحال بەخۆمان؛ خۆشحال بەم سەرودت و سامانەیی وا بۆمان بە جی ماوەتەو؛ ئەمەییە سەرودت و سامان؛ دەستی ماندوی یارانمان خۆش!

ئەم بۆچونە ئەو ناگەییەت خۆنیرێژ و ناکەس بەچە و چاش و خۆفرۆش و پۆلیسمان نەبوو؛ نازام کام سیمیل زلی تەرەس بەناوی مەنەو نازەری کوشتوو، لەبەر ئەوێ نازەری بوون؛ کە ناوی ئەرمەن دیت؛ هەست بە سەرشۆری دەکەم؛ ئەلیی هەموو ئەم دنیا بە گالتەم پی دەکەن؛ کام ئالچاخ بە ناوی مەنەو ئەم شەرمەزاری و تاوانەیی کردوو؟ حاشایان لی دەکەم!

" کوره بانیده با بونی نهیعت "

- نهخیر، من ئهم کاره ناکهم، ئه گهر بان ئهمه بدریت، بان شتی تریش دددریت، ئهلوهن راسته وراستی دهویت؛ من نازهر وئهرمه نه سهربراره کاتم؛ ههندی کهم ههن بۆ عهبره تکرندی ئهلوهن، به شانازییهوه ده لیس: پاشا کۆر تفهنگ سازی هه بووه، وتۆپیان دروست کردوه؛ ئهمه یان ههر درۆیه کی په تییه، کهم بهم قسه ئابرو بهریه بروا نه کات! ئهلوهن و چهک دروست کردن؟ ئهم کاره پیلانیکی پۆخه له دژ به ئهلوهن! به دوری نازام چه کیان هه بویت، ئهوش له دهستی سهربازه کانی شهوه رفاندوویانه!

- هۆ برا، هۆ خوشکی خۆم بۆ نازانی ئیمه بکوژ نین؟ نازانیت ئیمه هیشتا خواکانی ناو ئهفسانه کان خۆیان ده کهن به پیلاو بۆ پیی ئهلوهنیکان؟

من ئهلوهنیم برا ئهلوهنی؛ ئهلوهنییه کی جهرگ سوتاو "جامی پر بوی لی رشی"!

ئهلوهن وتی: "ههژار و ژیردهسته کان بیجگه له رۆژی شاییه که یان نابی قهد زۆرداری بکهن؛ ئه گهر هات وکهسانیک به چهک و تفاق ههره شهی گهراندنهوهی دهسلاتی شهوه یان کرد؛ بیانفوتینن؛ داغونیان بکهن؛ کونه مشکیان لی بکهن به قهیسهری"؛ ده رگای ئهلوهن یان وازه بۆ میوان وئوانه ی کاتی ماندوو ده بن، گۆرانی ئه چرن؛ بۆ ئهوانه ی بانگه شهی "نان وئاوی هاویه ش" ده کهن، بۆ ئهوه ی رهنگه کان ئهوه ندهی تر رهنگا ورهنگت بن! بهی ئهوه ی تهنها بهمه رازی بن؛ بۆ ئهوانه ی پرسپاری ئهوپهری شته کان ده کهن!

ئهو جاره محیدین وتی "ئهلوهن بۆ ههموانه"

گۆرانیش وتی: ئه جار مه رجه تا ماوم

به زمانی پاراوم

گۆرانی ناشتی بلیم

ناشتی رووناکی چاوم

منالیکم، منالیکم ناشتی خواز!!

بهلام په یوه ندی به باوه که ی ئهم به یانیه شهرم پی ده فرۆشیت، بهر لوتیان گرتووم و به بی دهنگی خۆیان

مات داوه، بی دهنگی بلاوه که نهوه به زهر و تیرۆر ژووره که میان پر کردوه له بی دهنگی!

- من دهمویت پی بکهنم -

...

- من دهمویت بیگرم به باوه ش

...

- من دهمویت به بلویره که ی رهحیم ئاوازی "ئاخهرین شهری، شهری ئیمه یه" لی بدهم -

....

- من دهمویت خۆر ببینم، کوا چاوه کاتم؟

...

- مەن دەمەۋىت بىدەوم، كوا قاچە كانم؟

...-

- دەمەۋىت ھاوار بىكەم، كوا دەنگم؟

... -

- دلم بوۋە بە دوژمەن، بۆ لىدەدات؟

... -

- كورى گەۋاد باۋكە كان رايگرن

- ئىمە مۆدىرنىيىيىن پۆۋۋۆۋۆست پۆسىسىسىسىست مۆدىرن مەدەنىيەتتە ھەي سەگە خويىرى، مافى مرۆف، باي، ئاۋف
قىدە زىيەن!

(۴)

هه ندی کەس دەلین "ته نهایی بۆ خودا و سویدی هاتوو" ته مانه له بیریان چوه ناوی من و ئه م گه ره که بجه نه ناو رسته که بیان؛ چونکه من له ته زه له وه ئه م به شه یه م بۆ براوه ته وه و له وه تی هه یه به ریگی خۆم دهرۆم "ته وه ی بلیسی قیر ره شه" من پی ده لیم، نه خیر سپیه "ته ستیره ناسه کان نام به" له عالم به ده ر" ناو ده بن، ده لین "بورجی به ران" هه ر وا بوون وه هه ر وا ده مینه وه، جا کابرایه ک ته وه نده که له شق بیت چۆن بروا به مانه ده کات؛ هه یشه ده لین "ته ستیره کان چاره گه شه کانی ته لوه نن، به مانه ی وا ناوی خۆیان ناوه ته ستیره ناس، نانا سرینه وه"؛ به لام مرۆف ده بی قسه یه کیش بۆ دز بکات "کاتی ته مه م پینج شه ش سالی ک بووه؛ له گه ل دایکم بۆ سه ر قه بران رۆیشتم؛ له و کاته ی ئه وان به سه ر گۆری ناسیاویک وا وه یلیان ده کرد و فرمیسیکیان بۆ دهرشت؛ من خه ریکی جولانده وه ی به ردیکی گه وه بووم؛ زۆر گه وه؛ ده مویست بیجولینم؛ به لام به رده که گل بووه خواره وه و په نجیه کم له ژیر مایه وه؛ ئیستایش جیی به رده که ماوه ته وه؛ ئه لیی بۆ ته می کردن ماوه ته وه "به ردیک هه لمه گره نه توانی هه لی به دی"!

له وه ده چیت ئه م هیمایه به دریزایی ریگاکه م شان به شاتم بروات؛ نه ده توانیت کارم تی بکات و نه منیش ده توانم کاری لی بکه م یا له بیری بکه مه وه. "ئه و ئه لی نیره، من ئه لیم بیدۆشه" ئیتر ته لیلی چی، منیش مرۆفم و مرۆقه کان زۆر له یه ک جیاوازن!

هه یه ده لین: مرۆقه کان به هۆی پاره و پوول و مولکایه تی وایان به سه ر هاتوو؛ هه ر وایش ده مینه وه تا سنوریک بۆ ئه م به نه عله ت بووه داده نین "...

سه ره رای ئه م به یانییه ناسایی و دووباره کرا و وه سه یه نه ره دا، شتی ک رووی دا، هه یچ په یوه ندی به لۆگیگ و ماتماتیگ و زه روره ته وه نه بوو "له خه یالی مردوو ه کانی ش نه بووه" له لیکدانه وه ی هه یچ که سیکدا نه بوو:

پاش تیه ره بوونی په نجا و سی سال به سه ر کۆتایی پیه اتنی ره سمی جه نگی جیهانی دووهه م، بۆمییک له به رده م کلیسا مۆدیرنه که ی کاسۆلیکه کان، له یه که م ویستگای پاسه کانی سه ر ئه و جاده یه ته قیه وه. ئه م رووداوه له گه ل به فرانباریکی زۆر و تاریک دا هاتنی پیش و هختی مانگی دیسه مه ره ریککه وت، ریک له به یانییه که ی ۱۹۹۸/۱۲/۲۳ رۆژی پیش قای ناختن و بووه هۆی بریندار کردنی ئافره تیک و کۆژانه وه ی هیه ته ری گه رم کرد نه وه ی هه موو ماله کانی ئه و ده روو به ره؛ ژوو ره سارده که م له ماله کانی دی زیاتر سارد و سرتتر بووه وه:

مالی چۆلم مالی ساردم

مالی بی خه م خۆری رازم

به ئومیدم رۆژیکی تر

که هه ل بیت خۆری ئاواتم

شرینم، نازداری جوان، گولی پونگه

ئیه ستا که وا له لام نیت

دلم ته نگه

شرینم گه ر چی تو

دووری له من

چاوانت دایم هه ر وا

له بهر چارم

وه ره با پیکه وه هه ردوو

رییه ک بگرین

دهستم له ده ست نی

با ریگای دووری بیرین
به لاین بدهین،
که یه کتری جی نه هیلین
له تاریکی شوه زهنگ
رۆژ داگرین!

ئهمه ده گهریتمهوه بۆ ئه وهی هیته ره که کۆنه یه و خاوه ن ماله که ده لیت "ده بی خۆت چاکی بکه یتمه وه" کاری وا له ده ره وهی توانای هۆشیاری بی کاری، ئه وه ل شهر و ئاخو شهره، جا ئه م داماره که هه موو ته مه نی له گو بی گادا نوستوه؛ قهت نه یزانیوه له گهل پاره و پوول مامه له بکات، تازه فی ریش ناییت؛ له کوی پینج سه د مارکی هه یه بی دات به کۆمپانیان! ئه و ئیواره یه یی وا کاک ریگا قیست و "فستگلاس" وه ک زۆریه یی ئیوارانی هاوین بۆ چا خوارده وه و ده مه ته قه ده هات بۆ ماله وه، هه موومان له هه مان شویندا، له بن دیواره لاره بووه که دا داده نشتین "بۆ نه روخا، خۆ پییزا نه بوو"؛ هویش له سه ر هه مان منده ر داده نیشست، ئه گهر به ریکه وت که سیک یا مندالیک له و شوینه دانشتبا، ده بویه خیرا شوینه که ی بۆ ئه و چول بکر دایه. منداله کان گو بیان ده گرت له وه و بۆ چونه کانی باوک و دایک و میوانه کان "ئهم دانیشتنانه به شیک گرنگیان پیک ده هینا بۆ تیگه یشتن له نه نیکانی ژبان، له ئیواره یه کدا باسی پاره هاته ئاره وه و چۆن رۆلیکی چاره نووسانه له ژبانی مرۆقه کان ده بی نیت، کاک ریگا وتی "پیاو پاره ی نه بی ت، قیمه تیشی نییه". هۆشیاری وتی "من هه یچ نرخی ک بۆ پاره دانام، پاره چیه، پاره چلکی ده سه ت!" دایکی به خه مواری و نیگه رانییه که وه، به ده م چا تیگر دهنه وه وتی "ئاخر نه باخ". ئهمه وه ک ته مییه ک بوو، به دوو قسه بران دیه وه "قسه هه زاره دووانی به کاره" به و دوو وشه یه وتی: کورم نامان، من کردم تۆ مه یکه، ده س له م ئاگره بی نامانه هه لبگره، با ده ستت نه سو تیت و پاشان بلیی ئای چیم به خۆم کرد، ئه ر کاته "پاش تره ن باله ک" هه یچ نایخوات وهه موو ته مه نت ناخه سییته وه.

جا هۆشیاری گوی له ته می ده گری ت؛ سواری ملی خۆی ببوو، به سیزده و چواره سالی پاره و پوولی به چلکی ده ست داناوه "تاریکه شه و له ئیواره وه دیاره"، دایکی هه ر پیی ده وت "کورم له شاری کویران ده ست بگره به چاوت"، راسته پاره چلکی ده سه ت، به لام مو حتا جی بی ت، رسوا ده بی ت، واز بی ره له راستی کان، بۆ هه ر ئیمه بی ن به قۆچی قوریانی، بۆ هه ر ئیمه به چاره ده شی رۆژ بکه ینه وه!" هۆشی ده یوت "چاوی سه وز به رمالی نۆیژی پیغه مبه ری دزیوه، چۆن به قسه ی تۆ دایب خه م"؟ به و ته مه نه هیشتا نه یزانیبوو دوو پیاوی ریش و که له زلی "ئه هلی فیتنه و فه رته نه" هه ن، ده ریایه ک لاپه ریایان پر کردۆ ته وه ده رباره ی سیستی می پاره و چۆن ئه م سیستی مه ژبانی "به هاترین سه رمایه" و ژینکه که ی ویران کردوه؛ به بی هه یچ ترسیک ملیونان مرۆق بۆ قازانجی فلسیکی زیاتر ده که ن به خۆراکی جهنگ. ئه م نه زانینه بۆ هه راشیک زۆر ئاساییه؛ بیجگه له وه ش زۆر شت هه یه مرۆق نایزانی ت، به لام رۆژگار وه ک با شترین مامۆستا فی ری ده کات، وه ک جوتیاره فه ره نسیه که؛ ئه م کابرایه له کوی بزانی ت، رۆژیک دا دیت ره زه که ی ده بی ت به کاروان سه رای کورده ره وه کراوه کان، شه وان که گو بی له ده نگیک ده بی ت هاواره کات: کویرد؟

- به لی!

خاله جوتیار: برۆن برۆن قه ی ناکات، ئه و توله ریگایه به ر مه ده ن هه تا ده گه ن .

هه ندی که س هه یه ده لاین: "که سه رکرده کان به تیرو ته سه لی ده خۆن و ده خۆنه وه؛ هه ست ده که ن به رزترین ده سه لاتیان به ده سه ته وه یه، به لام ژبانیان وه رس و گرژه؛ نه تام ونه له زه تی هه یه له م کاته دا هه سته که ن پیوستی ان به بزوینه ریک هه یه واتایه ک به ژبانیان بدات: زیگای شه روشۆر ده گرنه به ر! جهنگ ده که ن به به رزترین ئاستی ره وشت و زانست و بوون، که س بۆی نییه به ریهر چیان بداته وه؛ ئه وه ی به ریهر چیان

بداتمه مافی ژییانی لی دهسه ننهوه؛ ههموو سزایهك ده رههق به كهسانی سه ریچكه به رهوا داده نین؛ یاسای قه دهغه كرده نانی و خوشه ویستی ویا هه لمژینیان ده دن! بهم كرده ره ده یانه ویته خه لك پرسیار بكات: بۆ شه ره ده كه ن؟ ده یانه ویته بیر له بوون و ده سه لاتی سه رۆك بكريت؛ سه رۆك بلیی من ههم وزیاتر له ههموو كاتیکی تر بکهویته سه ر زاراند؛ ده نا ههموو كه سیك ده زانیت شه مال ویرانی ده گه یه نیت و براوه ی تیدا نییه!

هه ندی كه سیش هه ن ده لین "سه رۆكه كان به ته مه نن، هیچیان پی ناکریت؛ هه ر هیچ غه یری، باسه كانی سه ر زاریان كه هیشتا ده رنه چوه، بۆنی تۆبویان لی دیت" چۆن ده بی سه رۆك هیچی پی نه كریت"، بۆیه شه ره به ریا ده كه ن! ده نا به قسه ی یحیا ده لی وه كو باشکی و كه ماله ییان ده كرد: باشکی كه ره، به لام كه ماله یی گووه كه یه تی! كه ماله یه كانیش ده یانوت: نه خیر، كه ماله یی كه ره، به لام باشکی گووه كه یه تی! "به بی ئه وه ی خوین له لوتی كه سیکیان پیژیت! هه روا شه ری ژیر ده سه ته كانیش له لایه ن لاوانه وه به ریا ده كریت، لاوانیک دلیان بۆ ئاوازی خوئی لیده دات: به دم به پیكه نینه ره به ره و رووی مه رگ ده رۆن" بۆ نه، چییان هه یه له ده ستی بده ن؟" نازادانه بریاری ریگای نازادی نان و کاریان ده دن؛ چیش ده بیته با بیته: رهنگی ژانه كانیان به فرمیسی كه منداله كان تیکه له ده كه ن؛ پاپۆریکی كاغه زی پی دروست ده كه ن؛ پری ده كه ن له گۆرانی و هیوا و په یامه كان؛ ده یده ن به به ری جۆگه ئا و رووباره كان؛ پاش ماوه یه ك پرسیار ده كه ن: به ده ستان گه یشت؟

- چاوه روان بووین بگات؛ چاوه كامان له سه ر لیواره كان به جی ده هیشت، به لام نه گه یشت، نه بوو، نه هات!
ده لین پاسه وانه كانی سنور له ت له تیان كرد!

هه ندی كه سیش هه بوون، ده یانگۆ: زۆر ناسك بوو، به رگه ی شه پۆلی ده ریا دووره كانی نه گرد؛ لار بووه وه؛ چی گۆرانی و سه روود و هۆره هه بوو به و ناوه دا بلا بووه وه، په یامه كانیش كه وتنه بنی ده ریا!

ئه مجاره یان، ته نه نا ئه م جار یان،

ده بی خویمان بیین به شه پۆلی نۆهه م!

ئه مجاره یان ده بی خویمان

بیین به په رژیینی پۆلایینی سه رده م ..

- به چی؟

به نه یینی و چهك

- باوی نه ماوه

- چند سه ده یه، باوی ناماوه، به لام ئه وان دروستی ده كه ن؛ هه لی ده گرن؛ په ره ی پیده ده ن؛ بازرگانی پیوه ده كه ن؛ لوله كانی ده نین به ناو سنگمان؛ وهك باغه دروستی ده كه ن؛ ده یده ن به ده ست منداله كان! یاری كاوبۆی و شه ریفی پیده كه ن!

- براده ران یهك له دوا ی یهك به جییان هیشت!

- ئه وه نییه ئیستا باسی دیوكراتی و مافی مرۆف ده كه ن! ئیستا باسی ریفه رنده دم له ژیر بالی نه ته وه یه كگرتوه كان ده كه ن؛ باسی ریکه خراوه نا حكومیكان ده كه ن؛ باسی سه یه سه یه ده كه ن!

- هه ر بۆیه هه ر یه كیكه مان به شیوه یهك،

به شیوه یهك له شیوه كان،

بووین به قه چه ی سه رده مه كان!

- بۆ قه چه چیتی؟

- منىش قەچپەم! كى قەچپە نىيە؟ با دەنگ ھەلەرى! خوايش قەچپەيە؛ دىلى دەستى رژیمة كاتىن؛ ئە گەل بازرگانىيان بە خوين و چەك ئە ژىر ناوى نەتەو و تائىن و تالا رەنگاورەنگە كاتىيان؛ بە ناوى دەستور و ياسا ورەوشتى باويان؛ گەوادىمان پىوۋە دەكەن؛ گەر ئە نيوانى خۆيان شەر بەرپا بەكەن؛ زۆر كەس ھەن مەترەس لە يەكتى دەگرن! پاشان بۇ چارەرەشيان دەگرين !

بۇ نەگەبتى ئەمرۇ ھۆشيار بە خواروخىچى تۆزىك لە مەش ھالى بوو، بۆيە ئەوئەندى تر لە گۆمى نەبونى وون بوو؛ ئەوئەندە "دوا كەوتوۋە" ناتوانىت لىي دەرىجىت، دەستەپاچەي دەستى باتق بوو "كى مەارە لە دەستيان نەئالينى، ئەمانە تاگر خۆشكەرەو كەن" ئەلىي بەقەد بەرازىل قەرزارە.

دەلىن "لە تۇرۇپا مەكىنەيەك ھەيە كارتىكى تىدەخەن، ھەرچەند پارەت بوويت دەداتى"

بەش بە ھالى خۆم مەن لەو مەكىنەيە دەترەسم، ئەگەر خۆي بە ھەموو رىزىكەو بەنگم بەكات، پارەم بەداتى، نارۆم بە لايەو، بە مەن بى ئەو شەقامەي ئەو و خاۋەنەكەي لىي بيت، سەروبانى بەكەم بە يەك، يا پىيدا نەرۆم، بەلام چۆن شەو دەورويەرى ئەم بەرو ئەو بەرى ئەلۋەن مەين رىژ كەدوۋە، ئەم مردوو مەراۋەش لەسەر شەقامەكاندا ئەو چۆرە مەكىنەيانە چاندوۋە. مەرۇف دەبى بە گويەرى پىلانكىكى زىرەكانە بۇ ناو سەنتەر پروات تا ئەو مەكىنەيانە بەناو گىرفانەكانىدا نەتەقەتەم، نامان پارەي زىاتر لى دەرمەھىنن؛ دەنا خەوتان لى ھەرام دەبىت! بە تايىبەتى بۇ سەبەبى: دانىشتوانەكان گوايە چاۋەروانى رۆژى ئاشتى و ئاشت بونەو دەكەن "جا بانقەكان چۆن رى بە شتى وا دەدەن" ھەمويان لە دەورى دارى قايناختن گرد دەبنەو؛ لە ژىرىدا چۆرەھا ديارى دادەنەين و بە خۆشى پىشكەشى يەكتى دەكەن، بەلام لەراستىدا كۆمپانىيەكان دەرديان بە رۇچيان داۋە، دوا عانەيان لە گىرفاندا دەركەدوۋە " دەياندزىن بە بى ئەوئەي بە خۆيان بزەن!

سەبەي دىرژىترىن رۆژى سالە بۇ ئەوانەي بى كەسن يا دۆست و ناسىباويان نىيە، زۆر لە بەسال چوۋەكانى خانەي پەككەوتوۋەكان لەم رۆژدە! مائىئاۋايى دەكەن؛ كى پىرسىباريان لى دەكات، قەشە دوورۋەكان نەبىت كە بە خويندەنەوئەي چەند بابەتتىكى گومانلىكراۋ سەريان بۇ دەپپىچنەو!

لەم رۆژدە! كەسانىكى زۆر بە ھەپ يا ژەھر خۆيان لە خاچ دەدەن يا لە سەربانى مالا بەرەزەكانەو خۆيان ھەلدەنە خوارەو و بە كورەكەي خوا پەيوەست دەبن! يەككە لە دووروتىن رۆژى سال! دىمۇكراتىيەتە؛ كابرە كەيفى خۆيەتى چى بە ژيانى دەكات يا ناكات؛ بە يەككىكى تر چى؟.

لەناو گىرمەي راکە راکەي خەلكدا، ھۆشيار خەم و پەژارەيەكى دى ھەبوو، لەبەر خۆيەوئەي: "ئاو لە كورە رۇيايە، كونە لە كورە دريايە" بەراستى مەن بەم بەيانىيە چاۋەروانى پىرسىبارىكى وا بەزەبەر و بە تەين نەبووم پىرسىبارىك بووم بختە ژىر پىرسىبارەو پىرسىبارىكى ئەوئەندە ھەژاندەر!

دايەم پىي و تم " كورم تۆزىك لە ناو خەيالەكانتەو بىرە دەرەو، ئەمەي تۆ باسى دەكەي زۆرى دەويت!"

ھۆشيار: ھۆ دا، ئاخىر پىم بلى چۆن؟

دايەك: بۇيەنە، كورم ھەتا پىت دەكرىت بۇيەنە، با خىر بىتە سەرت!

ھۆشيار: ھەيە دەلىن خويندەنەو پىساو شىت دەكات؛ مەرۇف لە رى دەردەكات! كەسانى وايش ھەيە دەلىن "خۆنستىن چاۋ زەعەيف كەد" ھەيشە بە زمانە دوورەكان دەلىن "بۇيەنە، خويندەنەو مەرۇف گىل دەكات!"

عەزىزى مەلايش وتى: كى ئىسە كىتاب خۆند، بو بەلاشيش بىيدەي عالەمەگە نىخۆنەي، ئەو زەمانە چوئە!

به لام من به قسهی ئه مانم نه کرد و فرمایشته کهی تۆم جیبه جی کرد!
دایک که یفی خۆته، به لام شتیك مه خوینهوه له ریگا دهرت بکات: ههر به سه ره سوال که ری له دواوه وی عالمه که به جی بمینیتتهوه.

هۆشیار: هۆ دا، پیش تهوهی له دایک بم، هه موو "کویره و ری کانی ژیان بۆ من ناماده کرابوو، تهو مالهی وا منت تیدا هینا، کۆشک و ته لار نه بوو، مالیکی له قور دروست کرابوو، ژوره که ییش تاریک و بچوک به بی په نجه ره، شاهیه نی حه وانوه وی مه ر و مالاتیش نه بوو، وه کو زۆریه ی ههره زۆری ماله کانی بناری که لات، نه بچار به ته فسانه کانی خدری زینده به خیوتان کردم: له بیرت چوو؟ ئیواران ده مه و تاریکی، کاتیك سوال که ریکی که واره سه لته له بهر، پشت چه ماو، ردین سپی بهر ده رگای مالی بگرتایه، ده تگۆ: تهوه خدری زینده یه، یا دور نیسه تهوه خدری زینده بیت: خۆیی کردوه به سوال که ر: نان بۆ برسییه کان کۆده کاتهوه!

قوتابخانه که ییش ریك له سه ر ئه لو، بو! یه که م وانم، (دار دار) یا (البلبال الفتان..... بیگی ر فی البستان) نه بوو!

یه که م وانم: ته لو، بۆ کوی ده روات؟

دووه م وانم: قه راغه که ی له کوییه؟

سیه م وانم: کۆتایی هه یه؟

چواره م وانم: بۆچی قاته شینه زبیره که به من ده دن؟

پینجه م وانم: بۆچی ده بی به یانیا ن ریز بگرین: ده بوا یه سه رو ده سه سه ریکی خاوی ن به ده سه ته وه بگرتایه: تهوه ی نینۆکی نه ختیك خوار یا دریش

بووا یه، له ریزه که ده رده کرا و له پیشی هه موو قوتابیا ن دارکاری ده کرا!

شه شه م وانم: بۆچی دارکاری ده کریین؟

حه وته م وانم: بۆچی ده بی هه موومان سه رو دی: ولاته که م ولاته که م

ئه ی جوان و پر شکۆ که م بلیین

- ولات پی م ناخۆشه باو کمت زیندان کردوه!

هه شه ته م وانم: بۆچی باو کم زیندان کراوه؟

نۆه م وانم: بۆچی ده بی بلی م "شرینی نا کر م، دایکم پاره ی نییه قه له مم بۆ بکریت، چاکتره بیده م به قه له م"، ته گه ر زۆر حه زم له شیرینی کرد

وه که هییا م ده که م: هاوینان ته که ره م یاره له ته نیشت ماله که ی باجی شه فیقه ته زه ری ده فرۆشت، هه موومان له لای کۆ ده بوینه وه، جا ریکیان

هییا م بی نی له مالوه ده رچوو، ته ماشای هه موومان ی کرد، له سه ر خۆ نزیك بووه وه، هه ردوو ده ستی له پشتته وه را گرتیوو، له و کاته ی

ته که ره م ته زه ری بۆ مندالیك تیده کرد، هییا م دایکم چنگی تی کرد و به جا ریك قوتی دا و بۆ ناو مال رای کرد، ته که ره م له جیا تی

توره ی و جویندان بسا له پیکه نین و وتی ئافه رین هه ی ده ست خۆش نوش گیان د بود، دویتگی د و ته وه نده ئازا! جا ریکی تر ته زه ری بۆ

منداله که ی تیکرد! به لام من ئیستایش غیره تی هییا م نییه!

ته بچار له گه ل باو ک، نه سه ره دین، شا کر فی ل، شو کور، حه ربی، سه لاه، فایقه ده س کوچ، خه لیل شه وقی، بو لی، رفعه ت، فازل، ئوستاد

یحیا، ته حمه د، ما مۆستا قادر، عه بده و چه ندین خوا نه ناسی تر گه ورتان کردم؛ که چی ئیستا من تا وانبار ده که ن، تف له ناو چه وام

ده که ن، پی م ده لین تۆ سه گه سووریت! ئاخ من چ تا وانیکم هه یه؟ منیش تازه نا توام بی م به شتیکی تر "شویشه بشکیگ، جه مه و

نیوگ" ته مه چاره نو سه م و ده بی قبو لی بکه م "هه شه ته له سه ر مه شه ته" با ته مه ش بیته سه ر ته م بیانیسه قۆره که وا زیاتر چاره وانی

شتیکی تر بووم: لاوانه وه یه ک، دل نه واییه ک یا گفتم گۆیه ک له مه ر بۆ چون و کرداره وه نه وشه یه کان، ته وانهی وا له ناو سه ما ی ره شه له که ی

یاران ده مه یینه هه لپه رگی...

- ئای ته وه چه نده سه ما م نه کردوه!

هۆشیار: ئه و که سانه گوی سهگ بچۆن فره خاسته، ئه و که سانه ههر خه ریک کار گه وادی، قومار، دزی و قاچاخچیتین، یانه له وانسه ده سالیگه له یره ن، لکن ته نیا ژیر قۆنده ره گانیان له یره س نیچن وه لای زانست: ئه گه ر بدویننه ی خۆیان له لی شارنوه: هه له بهت که سانیگ هه سن خۆیان وه کار خاس خه ریک کردنه یا نازایانه بینه سه خاوه ن شه هاده: یا چن ئه را مینزا باس ته یه و ئه و بکه ن" فلان دویته گه ی قه چه س؛ فیسار ژنه گه ی؛ فلان دویت که س نه ما له ولات نه که ده ی... هه ر یه کیگیان وه زیریگی فوق ته لعه ده ی کاروباره گیر و کوس و قن عاله مه گه س!

ئه و رۆژه دانا سه ری له و براده ری دا که وا نزیکه ی چوار ساله له هانۆقه ر ده ژێ، دانا پرسیا ری له هاوری که ی کرد: هاوسه ر یا دۆستت هه یه؟

شوان: دۆستی چی، هاوسه ری چی؟ چۆن دۆست په یدا ده کریت؟ من هه ر له ماله ورم، ته له فزیۆنه که هاوسه رمه! ئه و رۆژه یش جه بار غیره تی کۆ کرده وه، له گه ل ئافره تیک بدویت، چاره وروان بوو ئافره ته که له گه لیدا بروات، پی و تبه و: کاتت هه یه پی که وه قاره یه ک بچۆینه وه؟ ئافره ت: نه خیر، کاتم نییه!

جه بار بۆ کاتت نییه؟ خۆ کۆفی عه نان نیت!

هه یشه ده بن به دۆستی قه چه خارچیکان که مۆله تیان پی نادریت لیره یمیننه وه: به درۆ بییان ده لین: ده تخوازم!

ئه گه ر که سیک بیاخوازیت مۆله تی مانه وه وهرده گرن: ئه م بیاوه به ریزانه ش پاره یان لی وهرده گرن، له سه ر حیسابی نرخ ی ته حقیر کردنیان ده ژین: سه عاتی ئالتونی و کراسی گران به ها له ده ست و له بهر ده که ن...!!

له ئه مستردام، له بهر ده م مه حه ته گه وه سی نه فره ی داده نیشن، چاره وروان که نیشکیک ده که ن گرفتی هه بی یا له ده م و چاری دیار بود وه زعی خراپه، ئه و که سانه ده چن ئه را لایان: وه ئیشاره ت وه بییان ئیژن به و ئه را مال!!

هه یشه به تۆزی دۆلار و پانزه کیلو درۆ ده گهرینه وه" یه کیگ ئیژد: "مه خه ریک دکتۆرام"

ئه وه گه ی تر ئیژد: مه دکتۆرم

ئی یه کی تر ئیژد: من خاوه ن...

ئی جار چوین ئه را ته ماته سه ندن چن: لیاو دویتیک ئه بو لشه هاده و جوان ده کرن: ده یانه یینن ئه را ئه یره: نه یه کتری خۆشتواستنه ونه یه کتری خاس ناسن: ئه گه ر وه به عزیک له ی که سه یله بیژد: "ئه را له یره ژن نایه رید، له یره دویت گشت مله ته گان دنیا هه س!؟" به زمانیکی سوک و رسوا که ر یه که سه ر ئیژن" یانه قه چه ن: په رده نه یرن: کلتوری تر دیرن: هه ینه گان خۆمان سه رموهرن: قسای بی باغله مه ن: پاکن: به عزیکیان ئیژن، باوه یانه نیزانن دۆلمه و گفته له لی بنه ن" بۆیه کاربا یه ک پاش بیست سال ژیا نی له هه نده رانی سوید بۆ ژن هه ینان گه رابو وه، ئافره تیک "دۆزی بو وه" بۆ شاییه که ی ئاهه نگیکی گه ره ی ریک خستبوو: بۆ شه وه که ی ده بینی هاوسه ره "خۆ شه ویسته که ی" په رده ی نییه و هه نگیونه که ی لی ببوو به ژه ره به که چه که ی وتبوو: من تا ئیستا له ی ژم نه هه ینا بۆ ئه وه ی لیره که چیکی پاک و پرچی خۆمانه بی به یینم، که چی لیره که چی بی په رده م توش بوو!! ناغا شاییه که یی به چی هه شبوو و هه ر وا بۆ سوید گه رابو وه!

ده لین: جاسم که کاربا یه کی شو عییه، ری له نازادی که چه که ی خۆی ده گریت، که چه نازدار وزیره که که ی ناچار کردبوو به دزیه وه دۆسته که ی بیینیت!

ده لین: قادر هه ورامی بریا ری داوه بگه ریته وه!

- بۆ؟

- ده لیت که چه که م گه ره بووه، بیا ناموسم نه چیت! ئه مه که ی کۆمه لگایه!

- پی بلین، کوره به ده بخت نه ک له گه ل یه ک کور، له گه ل چه ند کوریک بیینا! ئه مه مافی خۆیه تی، بۆ زۆر له باوکی به ره وشت تره: باوکی ری به خۆی ده دات، به راست و چه پ بۆ رابواردن بگه ریت، به چیت بۆ ولاتی تر بۆ ئه و مه به سه!

دەلىن: مام ئەكبەرىش كچەكەى بۆ لاي خۆمان ناروودەتەو!

دەلىن: خالە سىمكۆ وتويەتى "من كچەكەم نادەم بەمانە، دەيدەم بە كورىكى خۆمانەيى!

دەشلىن: ئەكەر سەبىرە لە سەر شەقام بېينى، باسى ھەرچىيەكى لە گەل بەكى، ئەو ھەر لە خۆيەو بەسەكە دەيھىنيتەو سەر كچەكەى: كچەكەم ئاقلە، گالتە بە كچ و كورى ئەمانە دەكات، بە خۆى نايەويت ناسياويان لە گەل پەيدا بكات، كچەكەم دەلى " ئەمانە زۆر بى روشتن " كچەكەم لە مالەو دەچىت بۆ مەكتەب، و لە مەكتەبەو دەگەرىتەو مالەو ھەتا سەبى دەرنەچىت: خۆى نايەويت دەرىچىت!!! كەمال: ھەى رەھمەت لە خۆشناوتى!!

ئەو جۆرە بۆچونانە ھىمايەكن بۆ ئەوئى كە ئەم بەيانىيە ميژوو سەرى لە قەبرى بابى ھەفتا پىشتى دەنيت و كۆتايى پى دىت! كەسانىك پاش ئەوئەندە مليون سالە ھىشتا وا درندەيانە بىر بكنەنەو: جوانى گول و بەھار و خەونەكان دەشيوينن: ئەلۋەن و ئاودەست لە يەك جىياناكەنەو!

ئەلۋەن چاوى گەشاوى ئومىدى خۆشەويستىيە: بەلام بۆچونى ئەو جۆرە كەسانە لە گازە ژەھراويە تاقىكراوەكانى سەر باكور و باشورەكەى تاقانەكەم دەچىت: ئەوئەندە كەسانى بەرىزن پىم دەلىن:

- جوين مەدە، جوين داين عەببە!
- جەلادەكان خوين مەرىژن!
- ئىژن: جوين مەدە، خراپت بە سەر دىت!
- گەمال باوكەكان درۆ لە گەل خەلكدا مەكەن!
- ئىژن: بەسبەتتى جوين مەدە!
- تەرەسەكان خىزانەت مەكەن!
- نەچۆ ئاستى جويندان!
- پىلاوۋەكان دەست مەنېنە دەستى شەو!
- كورە ئاگات لە دەمت بىت، جوين مەدە!
- ئالچاخەكان لەشكر كىشى مەكەن!
- بەسبەتتى ئىتەر، ئوتمان پىر بوو لە تۆ!
- ھەى خويرىكان، مولكى خەلك ئاودىو مەكەن!
- دەمت زۆر شرە، دەمت دەدرىن!
- كورە ناكەسەكان تاوانە وينە لە گەل شەو بگرن!
- مافى كورد وەردەگرىن!
- مافى... وەردەگرن!
- زەرەر دەكەيت!

- لە خوارەوئى زەرەر دەژىم و دەشزائم جويندان چەقۆيەكى كولە!

ئەگەر ئىو بە راست دلتان بە چوينداين دەشكىت، بۆچى ئەو ھەموو تەرەسبىيە دەكەن؟ دايك و باوك و خوشك و بىرام دەكوژن: بى نانىان دەكەن، بازگانىان پى دەكەن، كەچى ھىشتا ئىو قەلس دەين، لەوئى لە داخندا جوينى بى دەسلەلتان پى بدەم!... خوين رشتن و جوين داين بھنە سەر تەرازو بزنانن كام لايان قورس ترە!! ئەمجار دەمتان بكنەنەو: خۆتان بە كەسانى ماقول داينىن: و داواى كسپ كرنى دەنگە بى دەسلەلتەكەى من بكنەن: كاكە من نامەويت شەپزەبى مەئىوسى بېينىم: ئەمە زۆرە؟ من تا لە ژيان بىم و چەوساندنەو ھەببىت، بىدەنگ نام!

هه ئه لیبی کاتزمیری بیست و یه که: شه مه نده فهره که گه یشته و یسیگایه که ی پاخدیو لیبیو، کابرایه که له ولاره به هیمایه که پیسی وتم "تو ده بی له و یستگایه که ده ریجیت" له ده ره وه ش دوکان و که فتریاکان داخراویون: نه بۆنی عه تره خوشه کانی پاریس ده هات ونه چرا رهنگاره نگه کان دیار بوون؛ برسیتی و سه رماوسۆلی فرمان ره وایی ده کرد، به و جلویه رگهی به رم به رگرم پی نه کرا؛ ئه و شه مه نده فهره ی بۆ شاری گرینۆیل ده روات؛ بۆ لای فرانسواس، سه بی له کاتزمیری پینج و په نجا ده قه ده که ویته ری، ئه مه ش ماویه که ی زۆره؛ بۆ یه ناچار بووم له به رده م و یستگایه که وه کو رۆژه ته له خه کانی ئه بو غریب دریشه به ری پیوان بده م؛ له م کاته دا دوو گه نج هاتن بۆ لام، داوای جگه ره یان لی کردم؛ پاش نه ختیک کچیک داوای چه رخی لیکردم؛ له ولای شه وه مامه پیره یه که هات؛ ده ماغی دا بوو؛ قاپوتیکی ئه ستوری له به ربوو؛ به چه ماویه ده ره زۆیشت، ده ستی راستی له گه رفانه به تاله که ی بوو وه ده ستی چه پی جانتایه که سی پی به داوای خۆ یه وه راده کیشار له پال دوکانه که ی ته نیشتی و یستگا که راوه ستا؛ هه ر به راوه ستاویه مابوو وه؛ پیده چوو به پیوه وه خه ی لیکه وتیبی!

پیوا ده توانیت به پیوه میز بکات یا رۆمانیک ناوی لی بنریت (ئیمه به پیوه ده مرین) به لام نه مبینیوه مرۆف به پیوه وه خه ی لی بکه ویت؛ بۆ چی هه یته خاسه یه؟

نه خیر ئه و ی و یستگای پاخدیو لیبیو بوو و به و شه وه کۆمه لی کریکاری جه زایه ری خه ریکی پا ککرده وه ی بوون؛ دوو پۆلیسیش جلویه رگی شینیان له به ر بوو و ده مانجه که یان له لا قه ده هه لگه رده بوو و سه رو کوته کیکیان به ده سته وه بوو و چاودیریان ده کرد؛ منیش ئارامم لی برابوو و نه مه ده زانی تا که ی ده توانم خۆم له و دۆزه خه دا راگرم؛ چاویشم برایی نه ده دا ئه و بارودۆخه بیینم، ئه تگۆ که سیک هه ناوم هه پرون هه پرون ده کات، به بی ده سه لاتیه که وه له و ی راوه ستا بووم و به زه بری شه ق چاوم به و شه ره مزاریه دا که وت، به بی ئه و ی هه یج گونا ه یا هه له یه کم کردیبت؛ به بی ئه و ی مه به ستیکی خراپیشم هه بی له و سه فهره؛ ئه و ی راستی بیبت، برایه که ی شرینم ته له فۆنی بۆ کردم، وتی: کوری خوشکه که م له رۆمایه، ده توانی بیهینی؟

منیش ئه و براده ره مه ئه وه نده چاکه ی به سه ره مه وه هه یه، پیم وت باشه، پرسیار ده که م، بزائم قاچاخچیکان چۆن خه لک ده هینن، منیش هه ول ده ده م به هه مان شیوه بیهینم، به لام یه که شت هه یه، وه که خۆت ده زانیت من پاره ی سه فهره که م نییه تۆ ده بی خه رجه که ی بگریته ته ستۆه؛ بۆ یه منیش به نه زانی ئه و ریگایه م گرت به ر سه رباری ئه مه یش، نه ده ستوانی بجم به مال، نه ده ستوانی ده رگای و یستگایه که بکه مه وه؛ نه یش ده ستوانی چاوم داخه م نه کا خۆیشم خه وم لی بکه ویت!!

پیمده لین: بروانه ده ره وه

منیش ده لیم: بروانه ناوه وه م!

ئه مه چ زوو خاویکه ئه لوهن، ئه ی عه زیزی باوان، "گوله گه ی باوه" ئه لوهن؛ ئه لوهنی یاری بی یاران ئه و ئیستا ده مه ویت له سه ر لوتکه ی زه مین به ده مه وه راکشیم و هاوار بکه م: به سه! به سیه تی ئیتر وا نه مام؛ یارانت وا به چه ماویه وه له پال دیواره کانه به پیوه وه خه یان له چا و ده که ویت! ئه و یش هه یج ناگای له ده ل پر خه یان بووه که م نه بوو؛ ناگای لی نیه وا من ئیستایش ده مه ویت به پال زه مین غل بکه مه خواره وه؛ تفیکیش له رووی رۆژ بکه م، پی بلیم: بۆ هه لدیبت؟ که یارانی ئه لوهن شیوه ن و رۆ رۆ به شیان بیست، بۆ هه لدیبت؛ بۆ... بۆ... بۆ... بۆ... که ده لخواشکه ره که ت وا له ناو تاریکاییدا بیبت، با هه موو دنیاش بیبت به تاریکی؛ با هه موو دنیا وردوخاش بیبت!

(۵)

تاخر بلین ئه لوه ن به م به یانییه پرسیری چی له من ده کات؟ پاشان ئه لوه ن به بی ئه وه ی پیویستی به وه هه بییت بۆ سه ر که لات برۆت؛ به بی ئه وه ی پیویستی به وه هه بییت له شوین پی هه لگریک یا له جادوو که ریک پرسیار بکات، به و چاوه شینه ئه فساناویه ده گمه نه یه وه ده بییت من له کوم؛ ده زانیت من له ژیر هه مان ئاسمان و له سه ر هه مان خاکم، ته نانه ت دره خته کان به هه مان شیوه له به هاری ته مه ن گلای سه وز ده گرن، منداله کان به هه مان شیوه له دایک ده بن، چاوه کان به هه مان شیوه ده دره وشینه وه و ئه شک ده ریژن، به هه مان شیوه تای ئه وینداری ده یانگریت، ئه وه نه بییت له باتی عه ودال بونی ناو چیا و ده شت و دره کان، ده برین بۆ نه خۆشخانه ده رو نیکان؛ دله ویرانبوه کانی په تای خۆشه ویستی و جوانی که ناچاری ته نه یایی بوون کراون، به زه بری ده رزی و دره مان ئه وه نده ی تر ویرانیان ده که ن چه پ له دوای چه پ؛ کاتی چه پیک کارتیکردنه که ی ته ورا ده بییت، چه پیکی به هیزتریان ده دهنی که ئه ویش سوودی نه مینیت، ده ستیان ده به ست و ده یانبه ن بۆ قاوشی تاکه که سی، به سورگی ئه ستور و کیلیلی زل ده رگا کانیان داده خه ن، هه ر وه کو ده رگا کانی زیندانه تاکه که سه کانی ناو ئه بو غریب و ئاسایشه که ی باقوبه یه به لام نه ختی جیاوازی هه یه له گه ل زیندانه گشته یه که ی پۆلیسی باقوبه؛ لیله ئه مندالانه ی وا له گه ل دایکه کانیان زیندانی کرابوون خۆیان به شیشی ده رگا ئاسینه که وه راده گرد بۆ ئه وه ی چاویان به باوک و براکانیان بکه ویت وا له به شی پیاواندا، له به ری ئه مه بریانه وه زیندانی کرابوون، له وه به شه ی وا پیاویکی ئیرانی به تۆمه ی جاسوسی زیندانی کرابو، ته مه نی له هه شتاکاندا بو، جیگایه کیان له ته نه شتی ئاوده سه که وه بۆ ته رخان کردبو، ردینیکی سپی هه بو؛ هه موو روخساری دا پۆشیبوو؛ جلوه رگیکی شری له به ردا بو، هه ر به کۆمی داده نیش، ته نانه ت پیی نه ده کرا بۆ سه ر ئاوده ستیش بروات، له سه ر جیگایه که ی ده یکرد به خۆیه وه، برۆژی لی کرابو به شه و ته نها ئه کاته نه بییت که منداله شه ش تا ده سالیکان له ده ورو به ری نیوه رۆ بۆ سه ر ئاوده ست ده هاتن به حال سه ری هه لده بری و بزیه کی خه نده ی بۆ ده کردن؛ مه گه ر خه نده که ی ئه م له خه نده که ی حوسین نه شه عه جوانتر بیت؛ ئه تگۆ چرۆی داره پرته قاله کانه و ده پیشکویت؛ جوانترین خه نده ی سه ده ی بیسته م؛ زۆر به مانتر له خه نده که ی زۆریا! "تۆ بلییت بیری منالی خۆیی کرد بیت؟ یا چه زی کرد بیت ژبانی سه ر له نوی وه مندالیک ده ست پی بکاته وه؟ ده تگۆ برا به پیی که ژاوه وه ده ورات! به لام ترسی ئه ویشم هه بو، تیزی به ژباندا هات بیت و له دلیه وه وتییتی "هه ی قورتان به سه ر، مندالیتان وا بیت، دوارۆژتان چۆن ده بیت" ئه لیبی بزهی لیوی مندالی ساوا بو! منداله کانی ش کوتومت له منداله بارزانیکانی ناو زیندانی پۆلیسی هه لیر ده چوون، هه ر ئه تگۆ سیویکن کراون به دوو که رت "روخساریان له روخساری ئه لوه ن ده چوو" ئه وه نه بییت مندالیتیان لی زه وتکرا بو، پرۆتیسستۆشیان بکرایه دوا هه ناسه یان لی زه وتده کرا، به لام لیله ئه وه ی پرۆتیسستۆش بکات، ده رزی خه وتن یا ده رزی "هیمنکه ره وه ی" لی ده دن؛ گرفتی زۆریه یان بریتیه له پیویستیان به په یوه نده یه کۆمه لایه تیه کانه وه !

عادل وتی "ئه وه نه خۆشخانه یه ی کارم تیدا ده کرد، پر بوو پر، جیگای که سیکی تری تیدا نه ما بو". هه روا ده لیبین گوایه د. غازی له نه خۆشخانه یه که ی وا کار ده کات، ئیستا ئه میش وه کو نه خۆشه کانی لی هاتوه، دوریش نییه ئه مه پرویا گه نده ی ناچه زانی بیت، هه رچه ند ئه گه ر وایشی لی هات بیت مه سه له یه که ی زۆر ئاساییه، جا مرۆف به و هه موو نه زاکه ت و خۆشه ویستییه چۆن به رگه ی شتی وا کاره ساتاوی ده گریت؟ هه ندی که س ده گبر نه وه کوایه "ئه م جیگایه به هۆی تینه گه یشتنیکی به ریکه وت و ناله بار هاتوه ته ئاراوه، بۆیه بووه هۆی ئه وه ی له په نجی خاوه ن ده سه لاتداره کانیانه وه خوینی ملیونان مرۆف چۆره بکات؛ جی په نجی ده ستیان له باکوری ئه لوه نیش دپاره و باکیشیان پیوه نییه "

حه مید: تۆ نمک حه رامی، بوختانیان بۆ هه لده به ستی ئه م قسانه ی تۆ، بۆنی ده عایه ی شو عیکانی لی دیت!
هۆشیار: خه ره گه مه ره وه هاره... خه ره گه مه ره وه هاره!

ئه ی من لیله چی ئه که م؟ ئه ی هاوار کی منی بۆ ئیره هیناوه، به خه ویش نیازی جیگای وام نه بووه، ده لیبین "به رد له جیگای خۆی قورسه "

بەلام من نە بەردم ونە جیگاشم ھەبوو؛ تەنھا دوو دەستی ماندووم ھەبە؛ ھەست و سۆز و ویستە کام ھیچ بایەخیکی بۆ دانانریت... نەخیر ئەمە من نیم، پیم و بیت من ون بووم؛ ئەری ئیو خەلکینە لەو ریگاوبانە منتان نەبیینو؟ من یەکیکم لەوانە و لە گەل دا بەشکردنی مولکایەتی؛ لە گەل ئەوی ژیانم و بەو شیوایی بەریو دەم دەبرد لییان زەوت کردم و ھەتا ئیستا سوخرە کاریم پیدە کەن، لە نامویدا دەژیم؛ بەریووم نەما بەبەرھەمی نەھینم، خاک نەما بە گاسن داینەروشینم، شەقام و خانو و کارگا نەما بە منی دروست نەکەن، کورە ئەوی بەرچاوتان دەکەویت بە تارەقی ناوچەوانی من بەرھەم ھاتوو و بەرھەم دی؛ من و ئیستاش لە پیستی خۆمدا نەماوم، من نازاتم کیم، ھەر جاریک بە تارەزی خۆیان ناستامەیک بە ژمارە و ئیمزایەکی نویم بۆ چاک دەکەن، منیش ھەر ئەوئەندە دەزاتم دوو دەستی کارم پیویدە، بەلام لە بواریکدا بە کاریان دەھینم، بواری من نییە؛ ناو لەپم بە ھیچ ناو لەپ خوینیک ناخویند ریتەو، جا چی بۆ خویندن بدۆزئەو؟ ھەر توشی سەر ئیشە دەبن؛ ھەر ھیلیکی بەرەو لایەک سەری ناو، دوو نیا کابرا خۆی بدۆزیتەو ریکەوت نییە ئەگەر بلیم ھەمان شت رووبەرووی شوین پی ھەلگەریش دەبیت، ئەمیش لە ناو ئەو ریگا و بانانە پیدارۆیشتوم ویل و سەرگەردان ئەبی، مەگە قەرچەکان یا ھەوت خوشک و براکە ئەم بەر و ئەو بەر، ریگای گەرانەوی بۆ مالەو پێشان بەدن، کەچی ئەوان کۆت و زنجیرم دەکەن، دەمسوتین، لە زیندانم دەتاختن و قەنارم بۆ دادەمەزینن؛ دەلین شتییکیان داھیناوە لەش دەبریت، گولە بەنی ھیچ شیخ و مەشایەخیک ریی لی ناگریت؛ ھەروا دەلین ئیستا زۆر مۆدیرنتر بیردەکەنەرە؛ لە بری دەرکرنی چەند کەسیک لە سەر کار، ئیستا فیروون بە کۆمەل کریکار دەردەکەن" دەزانن کریکار ھەزی لە کرداری کۆلەکتیقایە" لە سەنتەری شارستانیەت ناویان لی ناو سەردەمی پۆست مۆدیرن، گواپە زۆر بەزەبیان بە مرۆف دیتەو، بە دیتنی خۆین، دەژینەو، بە بیستنی ھاوارو داد قەلس دەبن، بۆیە بۆمبە لە ناو بردنی بە کۆمەلیان داھیناوە، بە جۆرەھا چۆنایەتی، ھەموو زاناکانیان بەلین دەدەن و سویند دەخۆن کە بۆمباکانیان ھیچ نازاریک ناگەینەیت، ئەو بەری کەویت یا ھەلی مژیت وەکو مندال خەوی لی دەکەویت، بە ھەمان شیوہ دلسی تاقە کەشیشیان نەشکاندوو" تاقە کەس و مولکەکی بونیکی پیۆزە"، زۆر بە مەعریفەتن، ئەی چۆن، مرۆقیان شەرمەزار کردوو، دەبی ھەموو کەسیک لە جیگای خۆیەو ستایشیان بۆ بکات؛ بە زبانی خۆیان بلیت: براقۆ، زیر گود، دانکە، فیلن دانک!!

لانکە شارستانیەت دەری ژەراوی بەبەھایان ھیناوتە تاراو، لەمە باشتر ھەر نییە، پێش ئەوی لە کەسەکی بەدن، دەبەن بۆ ژووریکی چوار گۆشەیی سپی رەنگ، لە ناو راستە کەیدا جیگایەکی تاییەت بە مەراسیمی بەریکردنی ھەتاهەتایی ریکخستوو، ناخۆشیکە ھەر ئەوئەندە ھەتا دەستەکان بە دیوی خۆیان بە قایش توند دەبەستن و قاچەکان لە تەنیشتی یەکەو بە ھەمان شیوہ توند دەکەن، ھەر ئەلیی فیستیقایلی لە خاچ دانە، لەم چرکەیدا مرۆف دەمریت، ئەو بە لەپاشاندا دیت ختو کە یەکی بچوکە و ھیچی تر، ھەموشان دەزانن ختو کەدان چەند خۆشە خت خت خت بەبە گیان پیبکەنە بۆم رۆلە گیان و رۆژ ھەلھات بۆ ئەلەون بە لکو بیی بە باوان بۆ منالانی گشت جیھان خت خت ھا ھا ھا ھا!

تۆ بلیت ئیرە ئەستیرە یەکی تر نەبیت؟ نامان برا نامان، لەم ناو چۆ روونادات؟ دایک و باوک گەواد ی بە سەر ساوای ناو قومات دەکەن !!

لۆژیکی چەک دروستکردن و بازرگانی ریگا بۆ ئەو جۆرە درندەییەش خۆش دەکات، لە پشتیانەو ھاوئەندی قازانچ راوہستاو و فرمانرەوایی دەکات؛ بوو بە ھۆی ئەو رەو ملیونیە و مرۆقەکان لە باشوری ئەلەونەو روو و باکور رییان گردەبەر و سورکیو و فەرھاد، دوو کورەکی میمکە گولبەھار ناشنا بوون بە کەنیشکەکی مام سیرقینۆ تیراپییکی دانیشتوی گەرکی فینزەویلا، بەبو بەری مالی قادر چکلیتی و کەنیشکی خالۆ لەیتۆن مۆرکای، ھا کاتی خۆی ھاوسی مالی ھەمە لەر بوون لە تەنیشت چاخانەکی فەرەج لە کۆلانی نیکاراگوا، کورە باوانت شیوی چۆن نایانناسی، ئەمانە ئەلەون زادەن، ئیستایش ھەر رەنگ و بۆی ئەلەونیان پیویدە سەرەرای کۆچی پێش وەختی باپەرە گەورەیان لە دەروبووری سەدە سێھەم، دەگیرنەو "ئەمانە ئیستاش بە رووبارو ناو دەلین ئەلەون!!" خۆ وەکو بەکر نین بلین "کەنیشکیک ناسی، ئیژن جاری نەتەقیایگە" یا وەکو نامەدی و کورەکی عەبدولمەلیک و عەبدولجەعفر نین خەریکی

قاچاخچیتی بن، به خوینی خه لک ئالتون له ده ست و مل بکه ن و سویند به کوردا یه تی، به رهنگی زهرد، به سهوز بخۆن، بازرگانی به ره و به بوه کان بکه ن و ئیستاش له سه ره ریگادان به ره و باکور!

ئه مانه ده لین "کاکه ئیره دیموکراتیه ته، دیموکراتیه ته وه شه رت چه قو، مرۆف ئازاده !

ده لین: کاکه خۆم قاچاخچیتی به خراپ ده زانی، مه یکه، ئاخه به تو چی، بوچی ناوی خه لک به خراپی ده هینیت؟ هه قه ت؟ حیساب ت؟ چ ئیشیک ته هیه !

ده لین: جه ناب بو ئاگاداریت، ئیمه چاکه و پیاوه تی بو خه لک ده که یه ن، کورد له و به دبه ختییه رزگار ده که یه ن !

- یه لالا، نه فر له ئوکرایناوه بو ئه لمانیا به دوو هه زار دۆلار "پاره که ی له می توولی ژماره ی براده ریک ده که ن، ئه و ته نه ا پیاوه تی ده کات!

- ئه ری ته نه ا پیاوه تی، کوریکی زۆر دلسۆزه بو کورد، هه قی به کاری قاچاخچیتیه وه نییه!

- له یونانوه بو ئه لمانیا به سی هه زار دۆلار!

ده لین: ریگاکه سه خته ر بووه، کۆنترۆل زۆر بووه "له ئه لمانیاوه بو سوید به ١٥٠٠ دۆلار به نرخه کرینی له بانق !

- به ئۆرۆ ناییت؟!

- من بو کۆنکان ده چم ته قیم !

- شه لالا هه لالا هه لالا بیت.

- قاچاخچیه کیان وتی: ئه م کاره، کاری گه وادی و بی ناموسییه ا به لام زیره، زیه ر!

له ولایشه وه هه ر پینچ مارکی ده خریته ناو جیهازی یاری قوما رکرده که وه، کابرا به هه موو میشکیه وه ده یه ویت ته قله به کۆمپانیاکانی جیهازی قوما رکردن بدات"

- بو ده نیمارک به ١٢٠٠، کاکه ئه گه ر په یمانی ماستریشته نه بوایه، وه للاهی به سه ر هه ردوو چام به نیوه ی ئه و نرخه برا کورده کام

ئاودیو ده کرد، به لام ئه لیلی چی هه ی که ره له قوزی داکی ماسته ته حمه د و ماسته وه ولیرو سلیمانی!

- برام ته وه ی بگریه ت ٢٠٠ دۆلاری ده دریته وه!!

هۆشیاری داموایش سه ره ده هینی و سه ره ده بات ئه لوه نی هیه، ئه مه یه به قه د بالا جووی لی هاتووه و ده سه ته قلیشاوه کان شاهی شاهانیته، له به ره خۆیه وه وتی "په کووو، ئیجا به و ئه ی خه ره له ی خه رگاوه ده رکه، قه رزاریشم ده که ن، برا بویشنه پیم، نه فر به چه ن ئه وه ن بو ده ره نه دی هه رمه ز له پیه ش و پاش رزگار کردنی؟"

ده لین ئه مانه میزه به سه ره و چاوی ئه لوه ندا ده که ن و پاشان به ردی تیده گه رن و به خه یالیشیه یان نایه ت! له هاویناندا مندا له کانی ئه م به ره و ئه و

به ره بو سه ره ئه لوه ن ده چوون وله گه لیدا یاریان ده کرد، به ردی پانیان ده دۆزیه وه و یه که به یه که هه لیانده دا، بزانه به ردی کی زیاته ر ماچی

رومه تی ده کات، یه که م ماچ زۆر خیره بو، له دوا ماچدا به ره ده که و ئه لوه ن یه که تریان له ئامیزده گه رت، براوه ئه و که سه بو به ره ده که ی

ماچیکی زیاتری بکرده یه!

به لام لیره به ردی پان ده ست ناکه ویت و نامۆن به ترادتسیونی ئه م یاریه، کوره تیلا هه مویشی هه بیت، ئه لوه ن دیار نییه؛ له ناو گلینه ی

چاوه، که ده یهینی، سه ره ده که ویت به سه ره چیا هه زار به هه زاره کانی ته لپ و ده شه ت و ده ره کاندایه تا ده گات به که ناری خۆی، بو ئه و جیه گیایه ی

وا جارن محیدین راهه ماسی ده کرد؛ له ویدا ده بی به ته نه افیک بو جلوه به رگ به ناهه ق مانده و خویناویکانی هه رسوگۆفینا و ته لبان و سه رب

و کروات و کورد و عه ره ب و تورک و فارس؛ له پاش نیوه روانه کاندایه دانیشتوی ماله قوره که ی سه ره سوچی ریکای قاچاخچیه پاسکیل

سواره کانی ریکای ته له فرۆش و یوسف به گ، قاتیان ده کرد و ده یانگه سه ته ناو ئه و بوخچانه ی و (عه مه) جوژه ها وینه ی ره نگاره نگه ی

که له شیر و که چی جوان و فریشته ته ته ستیره ی له سه ره چنیبوو؛ له ماله که ی سه ره ریکای هه مامی پیاوان و ژنان؛ دیواری سه ره بانه که ی وه ک

زۆریه ی خانوه کانی شاره که زۆر نه می بوو، ژووره که ی پیه شه وه یان دوو تاقی بچوکی شوشه یی پیه بوو، هه موو ریکاکه تاده گات به

چایخانه کان لیه وه دیار بوو؛ له ناوه راستیدا داره خورمیه کی به به ره هه بوو؛ نه ریکه ی بیسه ت و دوو که سی تیدا ده ژیا، سی خیزان و

نه نکیکی به ته مه نی هه ره سی خیزانه که؛ هه موویان له ناو شه ش ژووری بچوک و تارا ده یه که تاریک جیه گیان ده بووه؛ که چی جار بیکیان

لیره دوو ناسیام به میوانی هاتن، کرسیتینا خان وتی: من ته سراحه تم لی براوه، جیگام نییه تیدانیشم! ماله ککش پینج ژور و موبهق و باخچه یه کی گهوهی هه بو! له بهر ئه وهی ئه دیبه به بهر گدووری تا راده یه ک ژیاننی شهش کهسی مسۆگه ده کرد، ماله که به بهر ده وام قه له باله غ بو، بیجگه له میوان و ههراوهوریای سیزده مندال!

(۶)

دەلىن گوايە من يەككىم لەوانەى وا لەم جيھانە كاولكراو وپان و بەرینەدا بۆ خۆيان دەگەرىن "من بۆ ناتوانم بە شىوہیەكى تاسايى بژيم؟ بۆچى ناتوانم رۆژيك لە خەم ھەستم و بە رووخۆشەكەوہ پەيمانى تاشتى لە گەل گەردوون بەستەم؟ ئەم گەرانە ھەتە كەى، ئەلىسى سەگى پا سوتام؟ بۆچى دەبى بۆ ئەلۋەنى گلچۆم بەگەرىم؟ بۆ ئەلۋەنىك نە قبول دەكات فەرمانرەوايەكى لە سەرەوہ بيت ۋنە فەرمانرەوايى بەسەر كەسيكەوہ بكات!

ئەم پەرسيارانە وای کردوہ بەكۆمە گومانىكى زياتر "خەلكى ئيرەش بە ھەمان شىوہ لوت وگوى و برژانگيان ھەيە" بۆچى ئيرە كويىە؟ تايبەتەندىيەكى جوانى ھەيە تا ببیت بە ئاوات يا وەك دەلىن بە پەناگا؟ ھەر بەراستى سوارە بۆ ئيرە ھاتوہ؟ ئيرەيە؟ يا لەويىە و من خۆم لە لای ئەو ھەشار داوہ؟" ئەگەر ئەمەن و پۆلىسەكان پى بزەنن، ھەم ئەو دەگەرن ھەم قورى (دیمان) بە سەرم دەكریت؛ بە قاچاخچىم لە قەلەم دەدەن و دوو سالى تر زىندانىم دەكەن؛ بە ناردنى نامە لە دواى نامە رۆح دەردەكەن، ھەمويشى نامەى سزادانە، بەلام ئەوئەندە بەرپەزەوہ دەينووسن پياو خەجالەت دەكەن: جەنابى زۆر بەرپەز و لە كۆتاييدا دەنووسن لە گەل باشتەين سەلاو! لە نيوان ئەو پيشەكى و كۆتاييدا قازوخىكيان تاشيوہ و دەبى مرۆف بە خۆيشى، بە ھەموو ريزىكەوہ وەربىكریت!

لەناو ئەم دەرد و سەرشىواويەدا، دەبينم سوارە لە ھەيەتەتەندا ھەپەساوہ و نازانیت چى بەسەر ھاتوہ، لەو دەچیت بۆ ولامىك، روونكر دەنەويەك بەگەرىت منيش بە بى ئەوہى بە خۆم بزەم، لە سوچى تەنیشت تەلەفۆنەكەوہ دانیشتم وەك بلىسى چاوەروانى تەلەفۆنىك؛ چاوم لەسەر گوگەرەكە بوو و بە پەنجەكام دەمدا بە سەرىدا كلاوديا خيراكە دەى؛ بۆ ژمارەكەم لى نادەى، چاوەروانم تەلەفۆنم بۆ بەكى! ماوہيەكە دەنگت نىيە، منيش بىرت دەكەم، ھەرچەند دەزەم تۆ يەكسەر بە گلەيى وباسە درامىكان دامدەگریت!

لە وەتى دەيناسم پىم دەليت: "من تەنھايىم زۆر كيشاوە، چىتر نامەويت بە تەنھا بۆم، تۆ نازانیت تەنھايى چىيە!"

ئەرى ئەم كابرەيە چى دەليت؟ ھەى قور بە ئەقلى، من كەى بە تەنھا نەبووم، ئەى لەوہ !

ئەوان رەش بىن بوون لە ھەنگاوانان بۆ پيشەوہ، ازىن بە بەسەرھاتەكەيان، تا پىيان بكریت لە گەل رۆژگار جۆر دەبن، نارازيش بىن، ھەر بە پاسىف روو بە رووى دەبنەوہ! بەلام من بە ھىچ رازى نەبووم و نام، ھەر بە ھىچ دەوريش نىيە ئەمە ھۆى ھەموو تەنگوچەلمەكام بيت؛ ھۆى لۆژىكى ياخيپوونى بەردەوامم؛ دۆراندنى بەردەوامم لە كيشە جياجياكاندا كە ھەر ھەموويان بە يەكەوہ بەستراونەتەوہ و رەنگە رۆژيك لە رۆژان گرەوہ كە بباتەوہ!

كلاوديا: من بە بى تۆ ناتوانم بژيم، من تەنھا لە باوہشى تۆ بۆم، تەنھا بۆنى تۆ بكەم، لە تەنیشتى تۆدا بنوم ھىچى ترم ناويت، من تۆم خۆش دەويت، ئەمەش گەورەترين و بەھاترين ئەكتە لە ژيام

پيىدەچىت لە من تىنەگەپشتوہ، من لە گەل تەنھايى راھاتووم؛ ھەردوكمەن يەك واتا دەبەخشىن، ھىچم ناويت غەيرى جيھان و ھىواكانى ئەلۋەن! ئەو منى خۆش دەويت؛ منيش ورى ئەلۋەنم! ئەمە بەمەنەوہ ديارە، ھەر وا خۆيشم نە دەمەويت بيشارمەوہ و نەيش پىم دەكریت بيشارمەوہ !

- كى بۆى ھەيە لە ئەلۋەن بجاتەوہ؟

- ھەموو كەسيك، ھەموو مەلىك، ھەموو دەشت و چىيا و دەريك!

- كى بۆى ھەيە لە تەنیشتىئەوہ دانىشت؟

- ھەموو كەسيك؛ ھەموو سروش؛ ھەر دەربەدەريك!!

- ئەلۋەن لە كوى كۆتايى پى دىت؟

- کۆتایی نییه، به ناو هه موو مالیک ده چیت، له هه موو جیهان و له ئاسماندا یه؛ ده بی به باران و به دهسته ئاویه که یهوه به هه هار بۆ دنیا دههینیت؛ ههتا چا و بر ده کات سهوزایی، سهوزایی، سهوزایی ده به خشیت!

دارو درهخته کان به هۆی ئەلوه نهوه ده توانن راوهستن و سیبهر به مرۆقه کان بدن، ومه له کان له سه ریدا لانه بکه ن! ته نانهت له هه رکوی ئاگر له مالی کهسیک به ربییت، په نا بۆ ئەلوهن دههینن؛ ئەو ئاگره بی ئامانه ده کوژینیتهوه! هه موو هیز و توانا و سهوزی بۆ ئەویه و ئەلوهن له چاوه کانییدا خوره ده کات!

- ئەلوهن مولکی کییه؟

- مولکی هه موو کهسیکه؛ هه موو گیان له به ربیک و شتی ئەم زه مینه که و به دهست دروستکه ری شه وه وه به شیوه یه کی چا و چنۆ کانه دابهش و لهت لهت کراوه!

ئەو منی خۆش دهویت، منیش، منیش، سهوز و هیمنی و شری و دهسته پاچه بوونه کهیم خۆش دهویت، به لام که ده لیم، من گیرۆده ی دهستی ئەم به یانییه م، ئەو له من تی ناگات ئەزانی چی، ئەم جارە، ته نه ا ئەم جارە پی بگه م، وه کو ئەسپ سوار، سواری قامیشیک ده م و ئەم سه ربه وه بۆ ئەو سه ربه وه بۆ ئەم سه ربه راده که م، ئەگه ر نه خۆشیش که وتم، ده چم بۆ لای مه لا هه مه، ئەگه ر ئەمیش هیه چی پی نه کرا، ده چم بۆ لای قاسم ئەره وه هه کیمی گه وه ی شه ره که، یا ژیر پیاله یه که له ئاوه که ی ئەلوهن دههینم و له به ر خۆمه وه ده لیم" به ناوی ئەلوهن، به ناوی ئەم به ر و ئەو به ر" ئیدی یه کاویه که، ته نه ا ئەم جارە دهستم پی بگات، له به یانیاندا پیش ئەوه ی بۆ سه رب کار برۆم، یه که م جار چا و دلم به ئاوه که ی ئەلوهن رۆشن ده که م

- کلار دیا، ئی، چاوه روانی چی ده که ی، ده وه ره!

من هه رچه ند پییم و توه لیم گه ری ئی، من نامه ویت په یوه ندییم هه بییت، زۆر توشی گیچه ری بوگم؛ ده مه ویت بۆ ماوه یه که به ته نه ا به یینه وه!

کلار دیا: ده تکوژم ئەگه ره له گه ل که چیکی تر به تبینم، تا من دۆستیکی نوی نه دۆزمه وه، تۆ ناییت له گه ل ئافره تیکی تر بییت

- ئەری بۆچی ئەم ئافره ته به ر له کوشتن ده کات، قسه ی قۆر! ئەمه گوا به به ئازادی به ورا گو شه گیر کراوه، پاشان ئەو مافی هه ره شه کردنی وای نییه؛ دوو ریش نییه له به ر ترس له ته نهایی و ده لیت؛ ئاخ! به راستی نییه!

ئەو له گرفتێ ههست به نامۆزی من ناگات منیش نازام بۆچی ئیستا له قسه کانی خۆم په شیمان بوگم؛ نه خیر په شیمان نه بوگم، بابلیم خۆشم دهویت، به لام په یوه ندی و خیزان؛ مندال دروستکردم ناریت، هه زار و یه که جار پییم وت، ئۆبالی که م و کۆریکان به گه رده نی خۆت، من نامه ویت به کارت به یینم؛ من هه موو ویست و نیازه کام و هه ک خایه پاک کردۆته وه، تۆیش به ئاره زوی خۆت بکه، به لام ئەو رکنه و له من ناگه ریت؛ دوو مندالم هه یه لییان زه وت کردووم، که چی ئافره تیکی شارستانی و هه ک ئۆلی خانی پوری منداله کان که نزیکه ی چل سال ده رسی به مندال و توه؛ موی سه ربی هه مووی سه بی بووه، ده لیت" ئیلیزاییت! که چی وریا به، ئەم کابرا رۆژه لاتییبه منداله کان ده دزیت و بۆ وولاتی خۆی راده کات!"

- رۆژه هلات زۆر گه وه یه و فره رهنگه! له به ر من هه موو رۆژه هلات خراپ مه که ن! مرۆقه کانی ئەویش و هه ک ئیره زۆر جیاوازن! من مه بهستم ئەوه نییه، بلیم بۆچونه که ی ئۆلی راستانه یه، نه خیر! بۆچی و توه؟ بۆچونه که ی زۆر ئاساییه و هه موو رۆژیک به سوره و کراوی؛ به برژاوی؛ به کولای گویم ئی ده بییت!

هه روا نه ک ته نه ا ئەم خامه خاوه ن شکه یه، زۆر کهس به پال پشت و به گو به ری یاسا و به ری باوی کۆمه لکای ئیره ته ماشای مندال ده که ن و هه ک چۆن ته ماشای کالا ده که ن!

دایکان ده لین: منداله کان هه منن!

باوکان ده لین: منداله کان هه منن!

به دهگمهن گوی له مندال دهگیریت، به نهفام و بوکه شوشه داده نرین، کهمس لییان ناپرسیتموه نیلا کاتی ته مهنیان گهوره ده بیست باشتر نیه گوی له ویستی منداله کان بگرن؟ مندال ههمو شتیکی تیده گات، که سایه تیه کی تمواوه وده بی ریز له بیورا کانیان بگیریت، کۆمه لگا ده بی له حالته میترسی له گه شه نه کردنی خولقینه ریان ده خاله ت بکات، ههروا دایک ویاوکیکی زۆریش هه ن دزی له منداله کانی خۆیان ده کهن، ئه و یارمه تیه که مه ی به مندال ده دریت بۆ مندال خه رج ناکریت؛ ده دریت به قومار و فیزکردن، راسته منداله کان لیهرن، به لام به داب و نه بریتی ئه و ی هه لسو کهوتیان له گه ل ده کهن، به تابه ته ی له گه ل که چه کان، مرۆژیکی بهرز وه ک سیروان نه بیست به ریزه وه له گه ل که چه که ی هه لسو کهوت ده کات، هه ندی که سانی خویری نه بیست له دواوه قسه به تاله کانیان ده رژینه وه. به کلاودیا خان ده لیم بیکه وه ژیا م ناویت، بارودۆخی ئیره ئه وه هه لئا گریت؛ به ناشکرا و به دزیه وه زۆر له هاوسه ره کان" به ره ش" ده رۆن؛ به ده گمهن دانی پی ده نین؛ ئه وه ش گرنگ نییه، گرنگ ئه وه یه، له چرکه یه کدا ژنه که یا پیاهه که خۆزگه بۆ که سیکی تر ده خوازیت؛ هه شیه ده لین" له ده ره وه هه وه س کۆبکه ره وه و له ماله وه له گه ل هاوسه ره که ت به کاری بهینه " به لام ئیستا من وا به م به یانییه خۆزگه ده خوازم کلاودیا ته له فۆنم بۆ بکات، ئای گه ر بزانیست ئیستا وا هه مو به ده ختیکیان به جاریک به سه رم ده بارین و شپه رزم ده کهن، له خۆشیاندا به فرین بۆ لام دیت، خواخوایه تی نوزه یه کم لیوه ده رجیت بۆ حالی په ریشانم، ده ستم به سه ردا ده هینی، تیرتیر به لیوه سووره ئه ستوره که یه وه ماچم ده کات، ماچی ده که م، هه تا له ناو یه کدا ده توینه وه، ئه وسایه یچم له بیر نامینی ئه وه نه بیست ده نگیک له ناخه وه به رزه ده بیته وه، و ده مباته وه بۆ لای ئه و؛ نه ده کرا له لای ئه و بمابام؟ کام نه حسی؟ کام ده رد، کام چاوی پیس به هاری ئه وینمی دایه بهر چه قۆ؟

بوچی وا ریک نه کهوت، بیکه وه له گه ل ئه و" لامه سه به" هه مو که له شه قیبا کمان بکر دایه؟ به سنگیکی په هیواوه به رووی سه رگدا بچین؛ به رووی ره هیل و شه وه زهنگ؛ به رووی سنوره کان؛ به رووی شه وه و زیندانه کان؟ کاتیکی له دوره وه یه کترمان ده بیینی چاومان ده گه شایه وه، له خۆشیانه وه هه ر پیده که نین، به دله وه پیده که نین، ئه وای ئیستا ش بزه ی لیوم دیت بچ سوژیکی سه رشیتانه یه ئیستا ئه و سوژه بووه به شتیکی تر، پیاهه لدانی ناکریت هه ر ئه وه نده ده زانم که فایه ق په رسیاری ئه وم لی ده کات: ئه وین چۆنه؟ ده لیم: باشه باشه باش، بووه به په ری ده ریاکان و منیش ده ریاوان بایه کی فینک و سازگاره له ده شتاییه به رینه کانی باکو ره وه هه لدیت منیش روژیاشی لی ده که م، له یادمه، ئه وینی دابه ش ده کرد به سه ر ره گ و ریشه بی کۆتاییه کانی داره به رزه کانی که لکه نه ند. گو له کان له لیوی سووری ئه وینه که م ره نگیان سوور ده بووه وه" ئه وه نده سوور ده بووه وه، هه تا خوا بیژی" ئه جار نه بارانی ئاسمانه دووره کان ده باری، با بلیم ئاسمانیش ماچی ده کردین! باران، هه ر ئه و بارانه بوو چیتر نه باری!

- چۆن؟ بروا ناکه م، له کوی شتی وا هه به؟ چه ن دین خۆشه ویستی که بیشت هه بوو، هه ر جاریکیش ده گۆ: خۆشیم ده ویت! هه مو یانم به خۆشه ویستییه وه له ئامیز ده گرت؛ ماچ ده کرد، به لام له گه ل هه ر هه مو یان" خیانه تم" ده کرد و ده یکه م: له خۆشه ویستی ئه وه وه یاره کانی تر خۆشه ویست؛ هه مو یان ده یناسن، ره نگه له سه ر شه قام بروات، بیناسنه وه، و چۆنی و چاکه ی له گه ل بکه ن!! له خۆشه ویستی له ئامیز گرتنی ئه وه وه هه ر شوخیکی تر له ئامیز ده گرم! یه که م جار ئه و بوو، ئافره تیک له خه یال وه مستی! پاش روژشته که ی، سه لاو له هه ر وه نه وشه یه کی دلدار!

بوچی ده بیست به م به یانییه دا ده سته ماندووه که م به بان سه رم دابنیم وچاوم دا بجه مه وه وهاواریک قورگم بگری؟ .. هیچم له بیر نه ماوه ته وه، شه قه ی بالی کۆتره ته قله بازه کانی ئاسمانی ئه م بهر وئو بهر نه بیست وچۆن له خۆشیاندا له ئاسمانی سه ر لانه که یان ته قله له دای ته قله یان لیده دا، که داده نبیشتنه وه له ئاوه که ی ئه لوه نیان ده خواره وه ! ئاخه تۆ که ی لانه ت هه یه، هه ی بی لانه، زه مانیکه لانه که ت شیواوه؛ عه زیز ویا ران له شاره دووره کاندای ته فروتونا بوون؛ که لاوه شرکه ی باوانت روخا کلاودیا ی خۆشه ویست شه وی تۆش باش .

تۆ بلییت له قه راغی ئه لوون دانشتیبیتم؟ تۆ بلییت جی گۆرکییه ک رووی دابیت به خۆم نه زانییبیت؟

ئەۋەى مەنى لال كەردوۋە و پەكى خستوم ئەۋەيە بۇچى ئەلۈن ريك لەم بەيانييە شومەدا ئەمۇ پرسیارە پىر زەبرەم لى دەكات؟ ئەى ئەمۇ بۇمبايە بۇچى بەم بەيانييە تەقىمەۋە؟ ئەى سوارە بۇچى بەم بەيانييە لەسەرم حازر بوۋە؟ مەن لە كوى؛ ئەمۇ لە كوى؛ ھەموو پرسیارە كانىش لە گەل تەقىنەۋەى بۇمباكە، يەك لە دواى يەك تەقىنەۋە!

- مەن خۇزگە بەۋى دەخوازم؛ ئەۋىش بۇ ئيرە ھاتوۋە!

مەن ئەلیم: ئەمۇ لە كاتژمىرى و دەقە لە چركەى كاتى گەرەنەۋە ھاتگە!

سوارە: لە ھەمان كاتژمىر خەلك بە لىشاۋ دەلین "لەم كاتەدا، كاتى روۋە ھەندەران ھاتگە"، دەشت و دەرەكان پىرن؛ لەشكرىك بە نەينى لەسەرە رىگايە بەرەۋ باكور

مەن دەلیم: رۇژ باش

سوارە: كەمال ۋەت "شەۋە روژمان كەردىيە ۋە شەۋ!

مەن دەلیم:

سوارە:

پاشان ئەگەر بە سوارە بلىم ئەمۇ بۇمبىكى كۆنى فرۇكەكانى لەشكرى سوور لەسەر شەقامەكەى تەنىشتەمان تەقىۋەتەۋە، بروام پى دەكات؟ نەخىر، چۆن بروام پىدەكات، يەكسەر لە دلى خۇيدا دەلەت "ھۇشيار دەمتەرسىنەت؛ نايەۋىت لە لاي بىنمەۋە تۇ بلىست لىم بىزار نەبۇى! ئەى ئەگەر پىى بلىم كاكە كە تەلەفۇن دەكەى باسى قاچاخ و دۇلار و تەزۋىر كەردنى دو كۆمىنەت مەكە، لىرە كۆنۇرۇلەيەكى بى وىنە ھەيە؛ گۇبىان لى دەبىت "دىۋار مۇىش دىرد، مۇىش گۇش دىرد "بەبى سى و دوو بە چاۋى گومانەۋە چاۋ ھەلدەبىرەت و دەلەت "باۋە توو لە كورە خەفتىدە، ئېرە ۋلاتىگى دىمۇكراتىيە، ئەرا ۋەكو لاي خۇمانە، لەيرە ھەرگى ئەرا خۇيە، كەس حەقى نىيە ۋە يەكى تر...يا مۇىش، يا دىۋار!"

مەن ۋى بە باش دەزام، ئەۋەى سوارە دەبىت، بىكەم، دەنا ھەزار و يەك گەلەبىم بەسەر دىت. ناچارم باسى ئەم جۇرە بابەتەنە كەم و دەمى خۇم بگرم، دەنا پىم دەۋت "تەلەفۇن كۆمپىۋتەر دىرد، كۆمپىۋتەرىش تەسجىل تۇتۇماتىگى دىرد "بەلام ۋەك دەزانەن مۇوان غەزىزى ئەلۈنە، ھەتا ئەم رۇژە تۇغر دەكات، ھەرچىيەك بلىت، دەلیم: فەرمايشتە، مەن دەزام لە دوۋايدا ھەر پىساۋخراپ دەم، بۇيە درۇشى "دەمت بگەرە سەرت سەلامەتە" م ھەلگرتوۋە

ئەۋەى خىر بىت لەۋى چىنگ دەكەۋىت، ئەمانەش لىرە سەرۋ جزمەيەكى سەريازى پروسىيان لە ناۋ مېشكدايە "چەند شارسنانىن ئەم حەشاماتانە، شار ۋلادىكانىيان پىرن لە پەيگەر و گۇرستانى تۇيۋوۋەكانىيان لە جەنگى جىھانى يەكەم و دوۋەم؛ ھەموو سالىك رۇژى خەمبارى گەل رىكەدەخەن ئەۋەندە زماۋ پىسەن، ئەۋەى "خوینى خۇيانى "نەبىت پىدەلین: بىگانە "بۇچى رەنگى خوینەكەيان چ رەنگىكى ھەيە؟" بىگانە بۇ دەرەۋە، بىگانە! ناخراۋ نىيە، كى دەلى مەن بىگانەم؟ مەن بۇ بە بى بىگانە نام دەھىنەن، سەيرى ئەم تۇمەتە بکەن ھەر لە خۇيانەۋە تەفەنگ بە تارىكىيەۋە دەنەن!

ئەرى ۋشەى بىگانە چى دەگەيەنەت؟ بىگانە كلكى ھەيە؟ يا گۇبى زۇر درىژە؟ كەسىك ئەگەر خۇى حەۋت شۇر بكات ھەر پىى دەلین فلان بىگانە ھای ھای، بە مەن دەلین بىگانە بىگانەكان دزى دەكەن. مەرۇف دەكۆزۇن: دەلین: خارچىكان ھىرۇئىن فرۇشۇن؛ فۇندەمەنتالىست "دەستە رۇنەنەكەيان بە گىانى مەن دەساۋن، خۇيان لە يەك جەنگدا خوینى ۵۰۰۰۰۰۰۰ مىليون نەفەرىيان خواردۇتەۋە"

ئەى ھاۋار كارى خراپە لە كوى ناسنامەى ناسىۋنالىستى ھەيە؟ كەى ۋلاتى ھەيە؟ چما كرىكار يا بورژوا ۋلاتى ھەيە! ئايا ھەموۋىيان ۋا دەكەن؟ پاشان گرىمان ۋايە، بۇچى ھۇكانى لە ناۋ نەبەن؟ بە مەن دەلین تۇ بىگانى مەن ئەلۋەنەم، ئەلۋەنەش ھەموو جىھانە؛ ھەموو مالىك بە مالى خۇى دەزانەت؛ كەچى لىرەدا زۇربەى ھەرە زۇرى دەرگاكان بەروومدا داخراۋن؛ ئەم ۋشە نامۇيەش دمتەرسىنەت كى لەۋ شارە بە سوچىب و دايە غەرب و توۋە بىگانە؟ كى؟ "ئەلۋەنىيان مەرۇفەكان ۋە بان دەست ھەلدەگرن "ئەلۋەنىيان، ئەلۋەنىيان دارە توو

شرینه کانی قهسریباخن؛ هه مو بالنده یه که له سه رییدا داد نه یشنه وه، هه ندی جاریش مار! ئه وه نه بییت ئه و جار ه که لاوانیان بۆ به ری خوینرشتن مل کیش کرد، له بهر ده رگای ته جنید راهه ستابون، له کاتهدا "قازیک" به ئۆتومبیله که ی له یوه دا تیپه ری، عه گاله که ی سهریان دا که ند بۆ ئاسمان هه لیاندا؛ وینه گه وه که ی شه وه یان شکاند؛ بوو به یه کیک له و رۆژانه ی وا تامه زرۆیی ده کریت! ئه وانیش تانک و مود ده عه بۆ سه ر شه قامه کانیان دا گرو ره ش بگیر بلا بو وه، ئیستاش که س نازانیت چییان به سه ر هاتوه

یه کیکیان پیم ده لیت شه ر مه که! ئاخه تۆ کیی هه تا شتی وا بلییت؛ ئیوه خۆتان شه رکهن، خۆتان شه رفروشن به ریای ده که ن، ئاخه که ی رۆژیک له رۆژان ئه لوه ن زاده کان بروایان به شه رکدن هه بووه؟ یا هه ر وا به گۆتیه وله خۆزایی شه ریان کردوه؟ ئه وه چه ند سه اله کابرایه کی قومارچی، که کۆمپلیکسی دونییه تی هه یه، بووه به ده هۆل لیده ری کاره دزیو و درنده که ی به چه که کانی شه وه "گوایه ره فیق و دۆسته ئه لوه نیکه ی جارانی له رۆژنامه ره شیکیان شتی بلا و کردوه ته وه"، ئه و جار ه که دکتۆر سه سن هاتبوو بۆ ئیره، به و به یانییه که هیشتا خیر و شه ر دابه ش نه کرابوو، به بی هیچ پیویسته یه ک و تبه وی: دکتۆر ئه و ئه لوه نیسه وای کردوه "ئافره تیکی بویر ده مکوتی کردبوو و دکتۆریش کناری بی ده نگه نه گرتبوو. ئه وه نده بی ئاسته پروپاگه نده بۆ نیاز پیسی شه وه ده کات، به وه سیله یه کی وا سوک و ئاسان هه لئه له تا، ده شیویت ده ریبه ندی هورمزش رزگار بکات، خۆی باش ده زانیت، به لام ئه وه نده گیله چاو له ئاستی راستیکان ده نو قینیت، سه ریاری ئه موه ش کابرا ئه لوه نیکه نه ته نه ها بیده نگه و به بی ده نگه ده مینیته وه، به لکو ته رحی داوه تی بۆ هه موو جوینه کانی که پیی ده ییدا بۆ بیست سالی دا هاتوو؛ هه ز ده کا چی لۆری کۆمپانیای مرسیده هه یه به جوین و قسه ی سووک پر بکات و بۆی بنیریت، به دل و به گیان پسه لۆی وه رگرتنیان ئیمزا ده کات؛ ده لیت: منیش سوپاس بۆ نه و؟.

هه ر له بهر ئه وه ی ده لین "نان و ناوی یه کسان؛ زه مین و ژانیان لی کردوین به دۆزه خ. هه ندی که س هه ن ده لین" مه گه ر پیغه مبه ری ئه رمه نیکان به ئه سپه که یه وه له کونی چیا که وه بیته ده ر و تۆش به سواری ئه سپه که ی ئه و بگه ی به ئه لوه ن؛ به لام ئه و کابرایه له وساره وه له ده ستی نه یاره کانی رای کردوه و گوایه هیشتا هه ر ئه لوه ن دالده ی داوه! ده لین محیدین و تویه تی "ئه وه ی ئه لوه ن دالده ی بدات، هه رگیز به جیی نا هیلیت، هه تا هه تایه له ی ده مینیته وه؛ له گه له منداله کراس پیسه کانی کۆلانه ته نگه به ره کان یاری چاوشارکی ده کات، شه وانیش له ژیر چرای کۆلانه کان چیرۆک بۆ یه کتر ده گیرنه وه؛ یا به ریز گۆرانی ده لین: زوو زوو نابرین بۆ ناو جیگا! کی ژیان یاری ده بییت له پال به هه شتی ون بوو چاو بکاته وه؛ کی؟ ئه وه ئه لوه نیکانن؛ کۆلانه ی مندال و نوری یارانی به جه فا و ئاوازه دووره کانن!

(۷)

تهی ئه م سواره ناوه لیره چی ده کات؟

مونیر تهو جاره وتی: "خۆت باش ده زانی راستی هه موو جاریک ههنگوین نیه و پرسیارکردن مافیکی سه ره تایی گشت لایه کمانه: تۆ ده بی پرسیار بکهیت، شهاریش، به تایبته شهرا به شاراوه کانی ناو ژیرخانه کانی کلیسا کۆنه کان، پرسیار له دواي پرسیار ئاراسته ی لیوه وشکه کان ده کهن، تهو لیوانه ی وا ههر له ناو گیژاوه ی گهران به دواي ولامیکی گونجاو سه ره مه ست ده بن و خهویان لی ده که ویت. ته لوئه زاده سه ره مه سه ته کان که وا لی گهراون پرسیار له شهرا بکهن، ده لین "شهرا بی سوور ره هائیبه: ره هائیبه کی تایبه ته نده به ئیسواری شهوی خهون بینینه دلخۆشکه ره که ی قه تی!"

تهی گهوره ترین نهینی بفره، با شه قه ی باله کانت بیت، بهرز هه لفره، وا تاریکی خهریکه بهر روژ بگریته، فریا که ره، وا داخو پرسیاره که ی ته لوئن به م به یانیبه په یوه ندی به هاتنه چاوه روان نه کراوه که ی سواره وه نیه؟

بهش به حالی خۆم نازانم ئیمرو چی رویداوه؛ که ی دهستی پیکرد؛ روژه لهات یا نا؛ له بیریشم نایته که ی مال ئاوی لی کردین؛ من ههر ته و نده ده زانم له چرکه یه کدا ژیانم که وته مه ترسی! نه خیر، نه خیر ته وه من نیم! شه رم ئاوه نیه که سییک بترسیته، به لام من که ی ترساوم؟

ههر جاریک باسی ئازایه تی و ترسنۆکی بهاتیا به ئاراو، مونیر ده یوت: هه ندی جار له ترساندا ده بووی به مشک، بۆچی دان به ترسه کانت نانیی؟ تۆ که ی له ناو ترسا نه ژیاوی؟

هۆشیار: ترس له وه ی ته لوئن وشک بکه نه وه یا له داخندا وشک بیته وه؛ ترس له وه ی روژی ئازاد بوئمان دره نگر هه لیته؛ ترس له وه ی نام بیریت: ترس له وه ی له ناوه ختاند له ده رگام بدریته؛ ترس له وه ی پی بزانیته دولبهرم هه یه؛ ترس له بیکاری؛ له کار ده کردن؛ له هه والی جهرگ ته زین؛ له وه ی قه ره زه کان زیاتر بیی ترس ترس ترس! چی بوو ته م ترسه به نه عله ت بووه به روژکم به رنادات، وه ک قه ناص له ده ستیک له درزی کونیکه وه بۆسه ی بۆ داناوم یا وه ک ناحه زیک خوین بهرچاوی گرتی، له پشت ده رگا که بۆم راوه ستاوه، دلی بیامم له کوتان بجات!

جاران، له م بهر و له و بهر ترس نه یه ده توانی روو له مالان بکات؛ مرؤف له گازیوه کانداندا قومیک له مه له کوتی ته لوئه نی ده خوارده وه، هه ره چی ترس و نه حسی هه بو بهری ده دا! ئیستا من له کوی، ته لوئن له کوی؟

ده گیرنه وه، خه لکانیک هه ن له باکوری ته لوئن، له سه روی قه لای شیروانه، له ده شت و یاله رووتاوه به پیته کانی چاته ره، له شوینه ی وا ته گه ر باران نه باریت، مه لاکان فاتیه یان به سه ر ورده به رده کان ده خویند و ده یانها ویشته ناو بیره کان. تهو ساله ی وا زۆر نه هات بوو، مه لاکه ی گوژیان باوه شی پرکردبوو له به رد، دانه دانه یانی ده گرده ده ست؛ په یته په یته فاتیه ی به سه ریاند ده خویند؛ هه لی ده دایه ناو بیی مزگه وته که وه، بۆ ئیواره که ی ره هیله بارانیکه ی وا دا بگرت چی ده غل و دان هه بوو فه وتان، چه ند خانویه ک روخا و ژماره یه ک میگه ل و مانگا مردن! جادوو که ریک وتی "ئه مه بۆیه رویدا، چونکه مه لاکه بیست و سی به ردی فاتیه ی زیاتری هه لدا وه ته ناو بیره که! له ویدا، ته گه ر که سیک نه خۆش بکه ی، که وچکیکی چا خواردن له خۆلی گۆزه که ی حاجی مه لا موسته فا ده خاته ناو ژیر پیاله یه ک و ناوی تیده کان و ده بجات، هه یشه به بی ئاو قوتی ده دات، وه ک ئافره ته به سالچوه که ی ناو ده واره شه ره که ی ده شتی شه ره زوور که گه ده ی ژانی ده کرد!

- پوری چوونگی بۆ لای دختۆر؟

- بووم وه سیقه ت، به خوا دختۆری به غا و سلیمانی نه ما نه چم بۆ لای!

یه ک عه لاگه ی پر ده رمانی پیشاندام و وتی "هیچیان بۆ نه کردم".

- ئه ئه له خۆله که ئه حاجیت خوارده؟

پوری ههستا ئه سهر پی و توره که به کی تری هینا و وتی: کورم به خوا ئه مه دوهمه توره که به ده یخۆم!.

که ئه جار چارم به گۆره که ئه حاجی کهوت، بینهیم ههر ده میکه پاشاوه ئیسقانه که به ئیسه نه ماوه، به پری چوار گه لابه خۆلیان لی ده رکرد بو!

تۆ بلییت حاجی زه لایمیکی ئه و نه ده گه و ره بو بیت؟ که پرسیار کرا بۆچی تنه ئه له گۆری ئه م پیاوه ده خۆن؟

وتیان: "کا که حاجی موباره که، رۆحم وه قوروانی بیت، کهوت جار به سواری قامیش که جی کردوه!"

هۆشیار: جا ئه وه چیه، زۆران و نه سه ره دین شو و رۆژ به ده وری ئه لوئن گه راون. براده راتیان له گه ل خدری زینه ده هه بووه: ئه م کابرا ئارام لیبراده که ناوی سواری له خۆ ناوه و وا شو و رۆژ به رامه به ری گرتوم، به نه ئینی له م به ره وه ده رچوه و وا له لای من سه ری ده رکردوه! ئه گه به سه ره هاته که ئه بۆ زه رکه ترین داد په ره ره بگیڕه ته وه، بروای پی ناکات و دووریش نیه سنوردا شیشی بکه ن: نزیکه ی پا زده که س بووین له گه ل قاچاخچی ریک که وتین، له هه له بجه وه گه یشتمه مه ربوان و له ویشه وه شار به شار و دی به دی؛ جاری به پی و جاری به ئۆتۆمبیل به شو و به رۆژ تا گه یشتینه ده به اته کانی سه ر سنوری تورکیا و له ویشه وه به هه مان شیوه جاری به پی و جاری به ئۆتۆمبیل دی به دی و شار به شار؛ به شو و به رۆژ تا گه یشتینه ئه سه ته نبول؛ ههر له هه له بجه وه تا ناو ئه سه ته نبول یه ک زنجیره قاچاخچی بوون؛ پا ره که مان له و ته سلیم کرد؛ ئه مجار لیره ماوه یه ک ماینه وه و گه راوین به دوا ی قاچاخچی ریگای تورکیا و یونان؛ جانتای کۆل و خواردنی هه فته یه که مان کری؛ لیره شدا گه و ره م هه تا سه ر ناوه ترسنا که که چه ن دین گه نچ و ژن و مندال له ناویدا خنکان؛ به ئۆتۆمبیل سه فه ره مان کرد و له ویشه وه جاری به مه له وانی و جاری به به له م تا ناو زه و ی یونان رۆشیتین؛ به رۆژ له ناو ره ز و که لاهه کانی سه ر ریگا یا له ژیر درکه کان ده خه وتین هه تا تاریکایی ده هات، ئه مجار به پی ریگای ده شت و ده ره و شاخه کان و به ناو تو نیله ترسنا که که وه گرت به ره تا ناو شاریک و پاشان به ئۆتۆمبیل گه یشتینه ئه سین و ماوه یه کیش له و ی ماینه وه؛ پا ره مان پی نه ما؛ هه ندی که مان یارمه تی له خه مانیا نه وه به ده ست گه یشت؛ هه ندی که مان کاری هه مرزانیان ده ست کهوت و هه ندی که کیش که هه یچ ئومیدی که مان نه بوو و بۆ ئه وه ی له ته نایکیان ده ست بکه ویت و کریی مال به دن، ناچار کران سواری ئه حفاده به ته مه نه ده له مه نه ده کانی ئه فلان و ئه ریستۆتالیس و خوا به ناو بانگه کانی یۆنان ببن؛ لیره شدا گه راوین بۆ قاچاخچی کانی ریگای یونان - ئی탈یا؛ یونان - ئه لمانیا؛ یونان - سوید؛ جاری که مان سواری تر یله یه ک کراین و پیاوین تین پاش پینچ سه عات ده گه نه رۆما و ده توان دابه زن؛ به لام گه و ره م پینچ سه عات رۆی ده سه عات به سه ر چوو بیست سه عات ملی شکاند سێ سه عات به دزه وه له ناو تاریکایی تر یله ی ناو گه شتیبه که به بی ده نگی خۆمانمان ماتدا نه کا که سیک پیمان بزانیست و به زگی برسیبه وه له ته مه مان به سه ر چوو و هه ره رانه وه ستا؛ بوو به سێ و یه ک سه عات را وه ستا؛ ئۆخه یان کرد؛ با و بۆنی جوانی دیموکراتیبه ت و مافی مرۆف هات به ناو لوتماندا؛ که و بیستمان دابه زین، پۆلیسه دیموکراته ئازا کانی به ره ی رۆژئاوا چاویان به ئیمه کهوت و نه یانه یشت دابه زین؛ تر یله که له ناو گه شتیکه مایه وه و به هه مان ریگا به ره و یونان به ری خرا؛ که پرسیارمان کرد ئیره کو بیه؟" و تیان به نده ریکی فه ره نسیه "سی و یه ک سه عاتی تر له ته مه نی بار به سه ر بومان وه رۆشت؛ ژن و سێ مندا له کام ده بی سێ و یه ک سه عات زیاتر چاوه روانی هه مال و چاره نووسی من بکه ن؛ گه و ره م ده زانن چاوه روانی چه ند ناخۆشه، به تایبه تی له هه له اته نیکی وادا؛ گه و ره م، به هه ر حال با سه رت نه تیشینم، ئیمه هه ره به زگماکی وا فره بیژین، ئه مجاره یان سه ر له نوی سواری تر یله یه کی تر کراین به ره و ئی탈یا؛ گه یشتینه رۆما و هه ره یه کی که ریگایه کی گرت به ره؛ من و براده ره ساحیره که م که وا زۆر هه ز له نوستن ده کات، گه راوین بۆ شه مه نده فه ره ی ریگای ئه لمانیا؛ لیره ده ا چوین بۆ لای ناسیا وه که ی موینشن "هه یچی پی نه کرا"؛ چوین بۆ لای ناسیا وه که ی هه مبه ژرگ "هه یچی پی نه کرا"؛ چوین بۆ لای ناسیا ویکم سیزده سه له له و ی ده ژیت؛ جاری هه ندی قسه ی کرد نیوه ی خه ونه کانی له گۆر نا، دوو مانگ له لای مامه وه "ئه میش هه یچی بۆ نه کردم"؛ قاچاخچی ئه لتون له ده ست ومله کان هه ره ئیمه رۆ و سه بنیان پی ده کردم و درۆ له دوا ی درۆ هه تا یه کیکی تر که زۆر ئه مرۆ و سه بی به خه لک ناکات به ره و سوید به ری کرد به لام له سه ر سنوری سوید گه رام و بۆ ده نیمارک سنورداش کرام؛ و له به ره ده ستان دانیش تووم و چاوه روانی بریاری جه نابتانم وه کو په نا به ریکی سیاسی قبولم بکه ن؛ هه له به ت له با سه کا ندا با سی ئازار و گریان و مه ترسی مه رگ و زیندان و سنورداش کران به ده سته ی پاسه وانه کانی خه و و ته اتورک و یونان و

دیو کراتییته له ئهلما نیام نه کرد؛ ههتا پیمکرا به سه رهاته کهم به کورتی گیرایهوه؛ دهنه به راستی گه وره ده به قهده ئهمه پهدت پهتی وقور به سه ریم بیئی!

پیی ده لین: "تۆ چیرۆکی ههزارو یهک شهومان بۆ ده گیریتهوه" بۆیه سواره ده بی درۆیان بۆ بکات، درۆیه که له راستی بچیت: "له زاخۆ به مه لهوانی له رووباری (زاب) مدا و گه یشتم به زهوی تورکیا. له سلۆیییهوه سواری پاس بووم ههتا گه یشتم به ئهسته نبول، لهویشهوه به جهوازیکی مزه وه به سواری فرۆکه هاتم بۆ ئیره! من سی ههزار دۆلارم به قاچاخچی که دا نه خیر ناوی نازانم؛ تهوها به کورتی. ئهوهی راستی بیت ده بی ههروای لی بکریت، دهنه ده بی بۆ ههه پهنابه ریک مانگیك زیاتر بۆ به سه رهاته کانی ریگا و بانه کان ته رخان بکهن، بیجگه له وهلامی پرسپاری: تۆ بۆچی له رۆژی مانگی سالی سنوری ولاته کهت به جی هیشت؟ که رهنگه ئه گهر هه موو راستییه کان وه کو خۆی بگیرد ریتهوه چند مانگیك ده خایه نی؛ جا کی ئه و نه ده کات ته رخان ده کات گوی له هۆکانی په نابهریتی بگریت؟ پیوستیشیان پی نییه؛ دهنه ته نها ریگا برینه که شایه نی دان نانه به مافی په نابهریتی ئه وه که سانه؛ به لام ئه لی چی، ئه وهی راستی بیت "ئه مانه خۆیان دهنووسن و ده لین: مرۆژ نازاده له هه لپژاردنی جیگا وشوینی خۆی، کهس بۆی نییه ده خالهت بکات" که چی به گویی قسه کانی خۆیان ناکهن؛ وای دابین کابرا نه که بۆ داوای مافی په نابهریتی؛ ده یهویت مال بگه یزیته وه؛ ئه وپی به دل نییه؛ ئیسله ندی به ده؛ به وان چی؟ خۆیان و کالاکانیان بۆ ههه کوی بیانه یهت به بی ئیزه دهرۆن؛ به لام بۆ خه لکی تر ده یان یاسایان دهر کردوه؛ ههزار ته شقه له به خه لک ده کهن...

خاوه نه کانی شارستانیته خه لک فیروی درۆ ده کهن؛ چۆن ئهلوهن هه ناسه ی ئهم بهر و ئه و به ره؛ درۆ کردنیش بۆ ئیره وایه "کوره هه ی ریامه قه ور باوگه گه ی باوگ دروزن" دهنه بۆ نایه لن ههه که سیک باسی راستیکه ی خۆی بکات؟ مه گهر نالین مرۆژ نازاده؟ "کوره نازادی چی؟ مرۆژ نازاده بکریت به سوالکه ر؛ به بیکار؛ به کریگرته ی هه رزان" وه قسه قه ویگانیان قور خسته سه سه سهر عاله مه که، شیت و هار عاله م کردنه؛ ههه ئیژید ئینتصاراته کان گورگه گه ی عوجس!"

به تاییه تی له لای "برا" کورده کانی خاوه ن پیتر و ریستۆرانت؛ که په نابهریکی تازه ده گات، چه ند ههزار مارکیك قه رزاره یا هاوسه ر و مندالی هه یه، ده یهویت به زووترین کات بۆ ئیره بیانه یهت، ئه مهش پارهی که ی زۆری ده ویت، بۆیه ناچارن به زووترین کات به داوای کار بگه رین به بی ئه وهی فیروی زمان بن، ئهم بارودۆخه ناچاریان ده کات توشی ئه و برایانه بن!

فه ره اد: کاک شه ره ف ئهلدین ده توانم بۆ چه ند سه عاتیك له لات کار بکه م!

شه ره ف ئهلدین: به سه ر هه ردوو چار، به لام جه نابتان کار نازانن! ده بی یه که م جار فیروی کاره که بن!

فه ره اد: کاکه قاپ شۆردن و پا ککرده وه م پی ده کریت!

شه ره ف ئهلدین: به راستی من هه ز ده که م برا کوردیکم له لا کار بکات، بۆچی کابرایه کی روس یا سپریلانکی یا یوگسلافی سه گ باب به یمن، ئیمه باشتر له یه کتر تیده گه ین!

فه ره اد: بیمه ی کارم هه یه؟

شه ره ف ئهلدین: ئهمه کی فیروی کردی؟ کاکه مالی مامه ده یدا!

فه ره اد: ئه گهر نه خۆش که وتم، کریی کار وه رده گرم؟

شه ره ف ئهلدین: چۆن پارته بده می به بی ئه وهی کار بکه ی؟

فه ره اد: ئه ی ئیجازه م هه یه؟

شه ره ف ئهلدین: رۆژانی ته عتیل و پینج شه مه وه یه نی نه یهت، ده توانیت مه ره خه سی وه ر بگریت!

فه ره اد: کریشم ده ده یتی؟

شه ره ف ئهلدین: مالی مامه پارهی هه مووی ده دا، مه که له وی پاره وه ر ناگریت؟

فه ره اد: با

شه ره ف ئهلدین: ئی!! ئیتر چیت ده ویت؟

فرهاد: ئه ری خه لکینه، کاک شهرف ئه لدینی بی شهرف ههقی چیه من له جیگایه کی تر پاره وهرده گرم یا وهرناگرم؟ به ئه و چی؟
ئه لیه له گیرفانی باوکی وهرده چیت! برا داینین پیش کاره کم دزی ده کم، بهرتیل له خه لک وهرده گرم، کاریکی تر ده کم، به ئه و
چی؟؟ من رۆژی ههوت سهعات قاپی بۆ ده شورم زهوی بۆ پاک ده که مه وه و چه ند کاری تریشی بۆ چی به جی ده کم، ناخر به ئه و چی؟؟!
شهرف ئه لدین: چۆن به من چی؟ ته گهر به دلت نییه، برۆ له جیگایه کی تر کار بکه! ئه وه چه ند زمان درێژی ده که ن! وه لالا کابرایه کی
روس یا سریلانکی بهینم به نیوه ئه و پاره یه رازیه و زۆریش مه منونه، و ئه وه نده چه قه چه نه پیش ناکات!

فرهاد: کاک شهرف ئه لدین، که ی پاره کم بۆ زیاد ده که ی ت؟

شهرف ئه لدین: برا به کوردستان، به گۆری شه هیدان پاره کم بۆ زیاد ده کردیت، به لام وه ک خۆت ده زانیت: کریه کی زۆر ده ده م، مه واد
گرانه، کار که مه، بیه مه کی زۆر به حکومت ده ده م، قه رزارم، هاوینم له به رده مه دایه، هه تده ..

فرهاد: که ی کریه کم ده ده ی؟

شهرف ئه لدین: سه به ی یا دوو سه به ی کار هه بوو، پیج سه د مارکت ده ده می، باقی که یه شی دوا یی، من پاره ی که س ناخۆم!

فرهاد: ناخر پیو بستیم به هه مووی هه یه، ده مه ویت

شهرف ئه لدین: کابرا تۆ زۆر سه بریت، من پی ی ت ده لیم نیمه! برا به کوردستان نیمه، وهره بمکوژه! عه یب وشوره یی!
ئه م پیاره به که رامه ت و ماقولانه ئه لیه تفیان کردو و ته ناو ده می یه کتر، هه موویان به یه ک زمان قسه ده که ن، خوام کردیت خاوه ن
کاره که خه لکی چواره ئه ستیره ی پاش خۆر بیت! مرۆف شه رمه زار ده که ن ئه وه نده (مه قته سه لی ئیمام حوسین ده خوینن)! له م ده سه اله
دوا ییه دا، نرخ ی پیدا و یسته کانی ژبان چه ند جاریک به رزکرا و نه ته وه، به لام یه ک نرخ هه یه هه ر وه کو خۆی ماوه ته وه و ده مینه ی: نرخ ی
کریی کار له لای ئه مسالی کاک شهرف ئه لدین!

شهرف ئه لدین: کاک قاسم به خیر بیت

قاسم: خۆشیت، تۆ چۆنیت؟

شهرف ئه لدین: وه لالا برا باش نیم!

قاسم: خیره کاکه!

شهرف ئه لدین: وهره چاکه بۆ کورد بکه، ئه و خویره م خستو و ته کار، هه یشتا ئه و دیت داوا ی حق و حقوق له من ده کات! ئه مه هه له ی
خۆمه، نه مه یشت خویری خویری شه قامه کان بیویت، تا نرخ ی خزه ته جیتیکه ی بزانی ت!..

ئه وا منیش به م به یانیه توشی ئه م گومان و ئازاره بووم و هه ر چر که یه کی زیاترو زیاتر ده هه نکینیت، بۆ چی گومان نه که م؟ له وه تی
میشکم به شته کان ده شکیت، ده زانم مامۆستا وه لید مامۆستای وانه ی هونه ر بووه، ده رسی وینه کیشانی به خۆم وتووه، که چی سواره
هاتووه و درۆی ئه وم بۆ ده گیریته وه گوا یه وه لید ئیستا "شوفیری ته که سیه"! له وه ده ترسم سواره ئه فه ندی خۆی به سه ر من به درۆ
را ده هینیت! کاک ی برا "خۆ من داد په روه ره که ت نیم" وه لید چی هینا و یه تی به سه ر شوفیری؟ په نه گه کانی بۆ سوکان گرتن دروست
نه بووه! په نه گه کانی هه ر له ئه زه له وه بۆ وینه کیشان دروست بووه! ده لیت "شاره که کی مایه له ناوی، چۆل و هۆل بیه"! هه ی قور وه ئه قلت
به ده خت بۆ خۆت و قسه به تاله کانت "هه ی زوانت بورن پده ر سه گ" شه رم له خۆی ناکات! قسه ی خۆی نازانیت، به بی ئه وه ی قسه که ی
بجوی، ده ری ده کات، ئه مه یه مه سه له که !

ئه و نازانیت ئه م با سانه چی به سه ر من ده هینن! نازانیت چا وه کام ئه گه ر کویر نه بن به جیم ده هیلن! نازانیت ئه گه ر قاچه کام ئه فلیج نه بن
وه کو ئه سه که ی ئیبا و سه ر هه لده گرن! ده سه ته کام گۆج ده بن!

قسه کانی ئه م کابرایه بۆنی خوینی لیه دیت! به راستی کابرایه کی که م ئه قله ئه وه شه وه به و هه موو ده سه لاته یه وه، سه الهه ی سه اله
ده کوژیت و ده بری، خا نوو ده رو خینیت، باخ له ناو ده بات، به زۆر خه لک له شاره که وهرده کات، لاوه کانی دو چاری کو چکردن کردووه، به لام
شاره که به هیزو سوژی ئه لوه ن و پرده قاره مان هه ر وه کو خۆیه تی، ئه لوه ن ده یجینی و سه وزی ده کات و له و لاوه ئه لوه ن زاده کان گۆرانی :

له خانه قین کردمه دارا

وه زه بخیر وه قه ی دیوارا

دهن له لیم وه خۆم نیزام
روژ وه روژ زیای بوگ ئیمانم!
له خانه قین تا کهراده
خوینمان رژیا به له جاده
دهن له لیم وه خۆم نیزام
روژ وه روژ زیاد بوگ ئیمانم! ده لین

له م کاته شدا ئه لوه نیش سنگ بهرز ده کات و دهنگی تافه که می جۆش و خرۆشتر ده بیست! ئه و تافه می وا هیشتی خوداداد عه لی " نه می ئه لوه م، نه می ئه لوه م" بلیت وجه عفره حسه نی فیر گۆزانی وتن کرد؛ که چی نیستا سواره هاتوو و ده لیت: "نیسه باوگ و دایگه گان حه زه له مناله گانیان نیکه ن، نیزانن چه وه پیمان بکه ن؛ ماله گان فره ی نه سه لاجه ونه غه سه لاه یان مایه؛ گه چشتیگ فروشته نه؛ ماله گان فره یان ته نیا به ره ها تی...!

- راستیکان له کوی خۆیانیان قایم کردوو؟ تۆ بلیت ئه م باسانه راست بن؟

به دوری نازام، به لام بۆ پیشتر گویم لیسان نه بووه؟ من بۆ گویم لیسان بیت؟ بۆ چی من له کویم؟ کی پیم ده لیت "چیم لی هاتوو"؟
- تۆ هیچت لی نه هاتوو، مه گهر یوسف پیی نه وتی: "ئه لیبی ئه م ده سه له دۆلی باليسان بووی" وجه ماعه تیش ده ستیان به سنگه وه گرت ئیتر بۆچی گو مان له خۆت ده که می؟ مه سه له که زیاتر ئه م به یانییه قیز ئاوه ره به و ئه م کابرایه به که ناوی خۆی ناوه سواره و ته قینه وه ی بۆ ماباکه و ئه م رۆژه دوورووه ویرانکه ره به !

ئه مه من نیم، نه خیر، نکولی له م بوونه ده که م گهر خۆیشم م، ئه مه من نیم .. ئه مه که سیکی تره ترس دایگرتوو! ئه وه سواره ی مال شیواوه سواره ی کراو به ژماره به ک؛ به رزا قورسیک له لای کارمه ندانی کاروباری "بیگانه کان"

هه رچه ند سه ره نج له سه ره سیمای سواره دهم، سواره کوریک سله لاریوو و هه ره ها به سالاریکه می ماوه ته وه: هه مان ره نگه گه میه که می جارن، هه مان رۆشینه هیمنه که می، به رسمیلی گرتوو و پرچه کورته که می وه کو جارن بۆ سه ره وه شانیه کردوو، کراسیکی ئوتو کراوی له به ره که ره نگه بۆ شاییه که می له به ری کردبیت؛ پیلاویکی بریقه داری قاوه ره نگی له پییه، به گشتی له وه ئه چیت بۆ ده رس وتنه وه یا بۆ به ردهم چایخانه که می کردی بروت، له می له گهل مامۆستا براده ره کانی ده مه ته قه وباسه بی کوتاییه کان ده که ن. هه موو سالیک له هه موو مانگ ورۆژیکی هاوین و پایز له هه مان کات وشویندا هه مان که سه کان کۆده بنه وه؛ له پشته وه چایخانه که می مه ده وش ودوکانی فیته رچییه که هه بوو که مال و برا که می له لای کاریان ده کرد، که به ره و سهینه مای (خه زرا) ده چوی ریک له سه وچه که، دوکانی حه کیم (دۆلدرمه) فرۆش بوو، ئه و شوینه ی وا سه له های سال ئۆتۆمبیلی کریکاره کانی نه وتی لی راده وه ستا؛ ئۆتۆمبیلیکی سه وز ره نگ، جیی دانشتنکه می له ته خته دروست کرابوو؛ سه ره که می به چادر گیرابوو. له ناوه راستدا فلکه می کریکاران بوو، به یانیان ده یان کریکاری بیناسازی بۆ ده رکردنی نانی رۆژانه یان له می راده وه ستان، له هاویناندا، له کاتی پشودانی گشتی قوتایخانه کان، ژماره ی کریکاره کان زیاتر ده بوون "کریکاری چی، منال وردگه بوون" زۆر له مندا ل و تازه پیگه یشتوو دنیای مهینه تی بنه ماله هه ژاره کان، له به ری سه فرکردن و پشودان، زووتر له خه وه لده ستان، به ریگاوه له لای خالو واران (باوکه هیمن و به ریزه که می مه جمود؛ ئه و مه جموده ی وا ئیستاش که س نازانیت بۆچی کاتیک له ریزی ئاوه له کانی به سه ره چه ماندن و چاو به ستراویه وه بۆ دادگا فالتۆکه می هه یئه ئه لخاصه که می که رکوک ده بران، میخیک به ناو پییدا چه قی و تیدا چه مایه وه!

هه ندی که س هه بوو ده یانوت "میخه که زانیبوی مه جمود دارتاشه !!!"

هه ندیکیش ده یانوت: "فسه ی قۆر، پیاو کوژه کان میخه که یان به نه نه قه ست له سه ر ریگا که به شیوه به کی وا دانابوو به پیی ئه سپره کان بچه قیت) ماستیان ده کری و خیرا خیرا ده چوون بۆ چایخانه که می ته نیشتی یا له چایخانه که می به رامبه ری له ته نیشته که باب خانه که می

مەنسور كەبابچى، بە نامەو لە گەل چاى دەياغوارد و دەچوون بۆ لاي فلكەكە؛ ئەگەر بەختيان ھەبوايە يا ئۆستايەكى ناسياو بەھاتبايە دەبران بۆ سەركار "چەندىن ھاوين لەوى رۆژم كردهو"؛ ئەوى بۆ سەركار نەبراىە بە خویری ناو دەبرا، توشى جۆرەھا قسەمى سووك دەبوو و پىي پىدەكەنن ھەندى خاوەن كار ھەبوو بەفیز و كەشخەييەكەو دەھاتن بۆ كرىنى ھىزى بازوو؛ تەنانەت ھەندى جار جىنشيان دەدا؛ ھەموو ھىزفرۆشەكان لىيان كۆدەبونەو "ئەتگۆ كۆرەپانى مەشكردنى سەربازىە"، ھەمويان بە پىووە رادەوہستان، دەبى راوہستق، جا كى كرىكارىكى دانشتوو بۆ سەر كار دەبات، ھاوارىان دەكرد "مەن بووہ تو خودا مەن بوو، گىان كورەگەد، باوگد نەمرد مەن بووہ خودا مەنالەگاند بىلد"؛ ئەوانەى نەدەبران سەبرىان بە خۆ دەدا، ھەتا دەوروبەرى كاتمىرى ھەشت و نىو لەوى رادەوہستان "بەلكو گەلابەيەكى خشت ھات"، كە رۆژەكە ھەر نەھات ببوايە، بە مەلولىمەو رىگای مالىوہيان دەگرە بەر؛ ئەتوت ھەوت برايان كۆرراوہ؛ بەر چاويان رەش دەبوو "چەقۆيانت لى دابا خوینیان لى نەدەھاتە دەر"...

ئەو رۆژە ھاويەنى و ئەحوالە بەنا، ھۆشيارى پازدە سالى بۆ سەركار برد، بۆ (ھەى ئەلەسكەرى) يەكەچار ناوى دەخستە ناو خەباتەكە، بەلام كاتىك ياسىن خەلىفەى موقاول ھات، لە جىگايەكى بەرزوہ ھاواری كرد: "عەمالەگان بان ئەرا ئىرە" ھەموو كرىكارەكان لە دەوروبەرى كۆبونەو، وتى: "ئەى كىسە چەمەنتوانە گشتى بوەن ئەرا ئەورە"!

ھەلبەت ھۆشيارىش كرىكارە و دەبى كىسە چەمەنتو ھەلگىت، بەلام بەو لاوازيەو چۆن ئەوى پىدەكرىت؟ يەكەم جار چاوى پىر ئەسر بوو، دەترسا نەتوانىت كىسەكان ھەلگىت ورسوا ببىت، جارىكى تر بۆ سەر كار نەبرىت؛ ھەتا پىي كرا ھىزى بە خۆى دا، كىسەكەى ھەتا بان ئەژنۆى ھەلگرت و بە خشكە خشك گەياند بە شويە ديارىكراوہكە. ئەمەيە سەرکەوتن، كام پالەوانى كرماشان وقەسر شىرىن ئەمەى پى دەكرىت؟ دەموچاوى گەشاىوہ، دەتگۆ رۆژە و ھەلدىت؛ ئەلەونە وقورگى شەوى گرتوہ! خەوى پىدەبىنى، بە شانازىوہ بۆ ھەر مالىك برۆشبتايە باسى دەكرد "ئەزانن چى، مەن" ھەتا رۆژىكيان مەھمەد پىي وت: "دە بەسە، چمان قن تەيارە صونع كرديدە" ھۆشيار نەيزانى لەوہودوا بە شەق بۆ سەر كار دەينىن، ئەگەر بلىت "ئاتوانم كار بكەم، يا ئەمرۆ ناچم بۆ كار" تازە خوینی كەوتە كاسەو، ناتوانى چى شەر و مرافەى دنيا دەبوو ئەگەر بۆ كار كردن نەروۆشبتا، داىكى پىدەوت "كورم دەزانىت موچەى باوكت بەشمان ناكات"!

ھۆشيار ئەم كارە مەزنى ئەنجام دا كەچى ھەر كرىيەكى كەمترى پىدەدرا، لەلاى تەھا بەنا نەبىت، كرىي كاری ناسايى بازارى كاری پىدەدا، كاتىك تەھا خەرىكى دروستكردنى ديوارى ھوتىلەكەى تەنىشت پردە سوزە ئاسىنەكە بوو، لە سەروى دىي كارىز بەرەو رىگای پالوتنى ئەلەون (مصفى الوند) بوو، پىش ئارايى دارا كە وا بەچكە شوہەكان خشتيان بەسەر خشتەو نەھىشت؛ ھۆشيار خشتى بۆ بەردەستى دەھىنا، براكەى تەھايش چەمەنتوى دەھىنا، رۆژىكيان براكەى وىستى دەسلاتى خۆى بە مەن پىشان بەدات "تو بچو چەمەنتۆگە بار" ئۆستا تەھا براكەى دايە بەر خشت وتتى "خۆت ئەرا نىچىد بارىدەى" تەھا چەند بە خۆشەويستى و بەحورمەت لە گەل كرىكارەكان ھەلسوكەوتى دەكرد، ئەوئەندەى تر لە لاي مەن خۆشەويست تر بوو

وتيان "برا تۆ كابرەكى كەمالەبى، دانت لە گەل دانى ئەم شارستانىيەتە مەزەندا ناكوليت، برۆ، لە كويوہوہ ھاتوويت بۆ ئەوى بگەريوہ، تۆ بە ئىمە دەستەموو نايبت، برۆ بۆ بنارى ئەلەونەكەت، برۆ بۆ رونى، بۆ لاي دەنگى ھۆرەكەى حاجى عەبدوللا، ھەى كىوى! تۆ ھەر باسى ئەوى دەكەيت!!

ھۆشيار: بەلام چۆن؟ تازە مەن ئىستا خۆم لەناو دورىانىكدا دەبىنمەو، نە لەوى ونە لىرە لە مەن تى دەگەن، مەنىش ھەندى جار ترسم ھەيە لەوان تىنەگەم، نە دەتوانم مەل بۆ ئەوى كەچ بكەم، بونە بۆ ئىرەى كەچى دەكەم، ھىشتا بە رىگا دژوارەكەى خۆمدا دەروم، زمانىشم يىاخى وياخى تر بوو، ئەى چ بكەم؟ مەن ھەر دەبى بۆ ھەلھاتنى رۆژى خۆم بژىم دەلین: كار مرقۇى دروست كردوہ!

كو؟ ئەو لەم شارستانىيەتەشدا كار كراوہ بە كورەخانەى مرقۇف سوتاندن و دەبى سوپاسىش بىت، ئەو نىيە كابرەك بە ناو سواروہ، بە پىي خۆى ھەزاران كىلومەترى پر مەترسى برىگە!

ئهم کابرایه سواری ئهلوانزاده نییه!! نهخیر، من سواریه دناسم، با، با، چون ئهلوهن دناسم ئهوها سواریه دناسم، ئهو کاتی گویی دهگرت، نه لیوی به یه کهوه دنوساند نه ناو چهوانی گرز ده کرده وه نه چاوی زهق ده کرده وه ونهیش پیرچ و ریشی سپی بوو، به ههموو تههمم به چاوی پر ئهسرین نهمدیوه

- بۆچی فرمیسیک ده ریژیت؟ ئهو فرمیسیکانه بۆ چاره رهی منه یا بۆ حالی خۆیه تی؟
ئهو جا چون نهگری؟ بۆ یه کهم جاره دولبهر وسی منداله کهی بۆ ماوه به کی ئه وهنده زۆر به جی هیشتهوه "شهو و رۆژ له زکر و فکریان غافل نیه".

هویشیار گومانه که له میشکدا درناچیت و سهر له نوی له خۆی پرسیار ده کات: "ئهم کابرایه کییه؟ تۆ بلیی خدر زینده نهییت؟

ئهمه چ گیزاویه که ریشی گرتوم؟ نهخیر گیزاوه نیه زیاتر گومانه لهم کابرایه که ناوی سواری له خۆ ناوه. گومان له بونیکی ناشنا ده کهم، له ههمان کاتدا به نابه جیی ده زانم بلیم "جا سواریه کییه؟
نهخیر ئهوه من نیم؛ پاکانه ده دهه لهم پرسیاره گهورم (له بهر خۆمه وه تم) ههرچهنده ئهو گویی له هیچ وشه یه که نه بووه به لام داوی لیبوردنی لی ده کهم، خایش میکوئم تاغا!
من ری به خۆم نادهم پرسیاریکی وا پوچ لهم کابرا به ریز و سالاره بکهم. تازه کار له کار تر از او وه ده بی وه ک پرسیاره کهی ئهلوهن بیئوشم! جا چی بنۆشم؟

نهخیر من به هیچ شیویه که یاسی نۆشینم نه کرده وه، کاک سواریه ریک له بهرام به مریدا داد نهیشیت، که هه لده ستم، ئه ویش له گه لدا هه لده ستیت، ئه مهش مه سه له یه کی زۆر ئاساییه وه ههموو رۆژیک به شیویه که له شیویه کان له ههموو شوینی کدا دوباره ومیلیون باره ده بیته وه ومنیش ئه وه نیم خوا نه خواستا بلیم "ئهمه یه کهم جاره رو به رووی یه کتر بینینیکی وا ئاسایی بو مه ته وه. ببورن ئه وه من نیم، یه کتر بینینی ئاشنایه که به ئاسایی دابنیم، نهخیر حاشا ده کهم، جا بۆ ئاساییه؟

پیم وا بی مه سه له که چاوپیکه وتنی ئاسایی ئاشنا کهم نیه، ههرگیز، مه سه له که زیاتر ئهم بیانیه سیس وره نگ زه رده یه وجیگای یه کتر بینینه که یه، دوو ریش نییه ئاوازی تانگۆ که بیت: نهخیر من ههرچی به که روو بدات ئۆباله کهی ده خمه سه سر ئه وه کانی دی؛ ئهمه کاریکی ئاسانه و به ههموو که سیک ده کریت: مه سه له که خۆم، خۆم به لام به کهس مه لین؛ به کهس مه لین کهوا دلیکی ویران بووم بیوه یه!
ئا ئه وه کاری خه ونه دوره کانه: ده زانم، ده زانم بهم زووانه منیش ده رۆم و چاوم پی ناکه ویت: بستیگ خاکم بۆ ته رخان ده کریت و رۆژیک له رۆژان ئاسه واریشم نامینیته وه وه کو همر چۆ له که یه که: ههر گلا یه کی پایز: ههر هه ژاریکی لی قهوماوی ئهم بهر و ئه و بهر "که که سیک ریگای ویلی له بهر ده م بیت، ئیتر ئه وه کهی تر ئاساییه، ئاسه واری چی به سوودی چی دیت" به لام داخی گرانم ههر ده مینیته وه: بیلا وه کان قوما و سه ودا کاری به چاره نووسی نان لی برا وه کان ده کهن: ژه ره کانپان ده خه نه ناو میشک: ده یان بهن شه ریان پی ده کهن: دنیا یه کی ده ویت هه تا درکی پی ده کهن، ئه وسایش دلم ههر بۆ دله هه په سا وه کان: بۆ چاره وانی منداله کانپان ده قرچیت!

جا ئه وه چ سوودیکی ده بیست؟ هیچ، ئه وه نه بیست منیش وه کو ئه وان گۆزانی به بالای ئاواته ئه وینداره به جی ما وه کانی میژوو ده لیمه وه "به رز بیت ئه وه دنه که به رز! هاوری! ئه وه دنه که ده ناسمه وه، ئه وه دنه کی خۆمه: مه سه له یه خۆمه، له گۆریشدا م گویم لی بیت ژیا م دیته بهر! نهخیر، ئه وه هیچ په یه وندی به سواریه وه نیه: ته گه ر سواریه ویش نه بوایه و نه بیست من خۆم سواریه کهم به ههموو که مو کۆر یه کانیه وه .
مه سه له که ههرچی به که بیت یا نه بیست، ئهم بارودۆخه هیچ له و راستیه ناگۆری کهوا من هه ست به نا تارامیه کی ئاسایی ده کهم به دهستی راسته وه جگه ره به جگه ره داده گیر سینم و به دهستی چه پم سه رم ده خورینم: خیرا خیرا میز ده کهم: قووری و کتری به پیچه وان هه وه چای تیده کهم چونکه قووریکه بچوکه و بهرگه ی چای خوار نه وه که مان ناگریت: به در یژایی رۆژه که چای لی ده نیم، وه هیچ یه کی که مان با یه خ به ساردی و گهرمی چایه که نادین، چونکه خا وه مال که له وی تیده په ریت: ده بینیت په نجه رهی مو به قه که به هۆی هه لمی چای کولان یا

ھەلمى چىشت لىنان تەماويە؛ ئەترسى خانم شوتە دەبى بەبەردەوام يەككىمان پەنجەرەكە بسىريت، وای لى ھاتوۋە رقم ھەستىت لە خۇراكى گەرم

كاتىك پىرسىارى لى دەكەم: "ئى ئەحوالت چوینە، خاسى؟" ئەو لە ولامدا دەلىت "خۇشبیىت ھەياتە گەم. تەلەفۇن كىردىد؟ كە رۇژ باشى لى دەكەم. لە ولامدا دەلىت "خۇشبیىت ھەياتە گەم وە سەيارە بەنەمان؟

كاك سوارە شەو باش.

لە ولامدا "خۇشبیىت كاكە، ۋە قەتار چەم خاسترە؟ نەنەمە ناوى؟

(۸)

دهبی ئه م کابرایه وا ناوی سوارهی ناشنامی له خۆی ناره کی بیت؟ بۆچی وای له خۆی کردوه؟ سه رلی شیواو و گیتز؟
بۆچی ئه و نده درۆی زل زلم بۆ ده کات، شهرت بیت زمانی بزم هیشتا تۆخهی ناکه م
ناخ گهر میوان نه بوایه!

ده لی: به چکه شه و کان له تۆله ی سه ره له گردنی داره کانی که لات، داره زله که ی ناوه راستی فلکه که ی مه سفا ئه لو ندیان سه بریوه تا
خه لکی شاره که له سیبه ره که ی بی به شی بکه ن: ناخر بلی هه ی نامهرده کان، بۆچی هه سادته تان له سۆزی داره که مان دیت؟ خۆی باوه شی بۆ
بی چاره کان کردۆته وه و له نامیزیان ده گرت: لیان به یه کتری ده کریته وه؛ به سه ره اته کانیان بۆ یه کتری ده گیرنه وه، ئه لیی تۆرکیسترای
ماسی فوریله ی شو به رتن، هه روا باسی فرۆشتنی لوله و نامرازه کانی نه وته که ده کات: باسی تالان کردنی کویدی و رووخاندنی ویستگای
شه مه نده فهره که "خهره مردیگه" ده کات: ئه ی خه لک به چی بچن بۆ جه له ولا "حه سیبه ده بوت: جه له و له و" ئه و هه مو مه ر و مریشکانه به
چی بۆ شاره که به یین؟

هیچ دوور نیبه ئه م کابرایه من به گیله پیار بزانیته، هه وو، جا کی ده زانیته ئه م کابرایه چۆن بیرده کاته وه؟ پرسیاره کانی سه رسامی
کردووم، هه روا عه بییش نیبه دان به ترسه کانه بنیم ناخر سه یاره ی چی؟ قه تاری چی؟ نه نه مه ناوی چی؟

ئه م به یانیبه بۆ گو مان کردن له دایک بووه؛ بۆیه منیش هه تا دیت گو مانه که م قولتر ده بی! اتازه ناشتوانم به شیوه یه کی تر بیر بکه مه وه "
ئاویگ برژیگ گرده و نیوگ!"

گو مان له هه موو شتی که ده که م: شه و بو، له پاریسه وه بۆ ئه مستردام به قه تار سه فهرم ده کرد، ئافره تیک به فهره نسی ئیواره باش کرد و
رسته یه کی وت، به ئه نگلیزیه کی شه وه پیموت زمانه که ت تیناگه م، ئه جا ئه ویش به ئینگیلیزیه کی شر و به ده ست قاچ وتی: تۆ له ده ست
سه ددام هه له اتوو ی؟

هۆشیار: نه خیر!!!

ئه ی له م چاره یه! برینم که مه، ئه میش هاتوو ئه و نده ی تر برینه کانه ده کولینیتته وه، من له کوی ده توانم به رگه ی ئه م هه موو برینانه بگرم؟
ئافره ت: قاوه ده خۆیتته وه؟

هۆشیار: به لی

ئافره ته که قاوه و کۆلا و ناوی دامی له گه ل سه موون و گوشت! او وتی "بیره ناخۆیتته وه؟

هۆشیار: نه خیر

هۆشیار: تۆ خه لکی کوی؟

ئافره ت: خه لکی تائیتی.

هۆشیار: خه لکی هائیتی؟

ئافره ت: نه خیر خه لکی تائیتی، له پاسی که هائیتی کان رهنگی پیستیان ره شه، ئیمه ره نگمان وه ک ده بی نیت ئه سه ره؛ به روویه کی خۆشه وه
وتی "من جوته م له زکدایه!" بای!

هۆشیار چی پاره ی خورده ی هه بوو خسته ی ناو گهرفانی و سه فهریکی خۆشی بۆ خواست!

بۆچی ئه و ئافره ته به و شه وه له ناو ئه و قه تاره ئه و پرسیاره ئاراسته ی من ده کات، به بی ئه وه ی وشه یه که له گه ل یه کدا بلیین؟

- هه ر ئه لیی کۆتره سپیکه یه!

هه وتی له و ماله ده ژیم هیچ کۆتری که له ته نیشته په نجه ره ی ماله که دانیشته تته وه؛ به لام ئه و روژه له به رده م ته له فزیونه که ی (حه وت برا)
ته ماشای هه و له کانه م ده کرد: فرۆکه کانی ئه مریکا بۆ مباباران عیراقی ده کرد، له م کانه دا کۆتریکی سپی جوان له به ره م په نجه ره که
نیشته وه؛ ئیمه ییش له و ناوه راسته دا گیتز ببوین.

فههاد: ها تهو کۆتره سپییه!

هۆشیار: جهنگه، جهنگ، تۆ چی ده کهی لیره؟

کۆنتراستیکی ده گهمن ده سه لاتداریتی کرد؛ چاویکمان له ته له فزیۆنه که بوو و چاویکمان له کۆتری ناشتی: ته ماشای ده کردین: سه بر تهوه بوو لیبی نزیك ده کهوتینه وه، نه ده فری زهق زهق چاوی به چاومان ده نا! دوور نیه گالتهی به ئیمه هاتی: ناشتیتان ده ویت؟

- فهرموون تهوه جهنگ!!

کارتان ده ویت؟

- تهوه بی کاری یا خزمه چیتی!

بیکه نیتان ده ویت؟

- فهرموون تهوه جهرگ سوتاندن!!

سورکیو وتی: "تهوه به بهو نیگایانه وه پیمان ده لیت" دنیا وا نییه که ئیوه بیری لسی ده که نه وه: کویلا یه تیه: ئیوه کویلهن: ئازادی له بری کویلا یه تی به کار ده هینریت: زیره که تهو که سه یه له مه ته بگات!!

سورکیو وتی: "نشته وهی تهو کۆتره سپییه له کاته دا له ته نیشته په نجه ره که هیما یه که بۆ نیازه کانی ئیمه: ئیمه نه جهنگی شه وه مان ده ویت و نه جهنگی شارستانییه کان: تهو جهره شه رانه شه ری ئیمه نین: دوو قه له ره شه کهن و به یه کتری ده لین: "رووت ره ش": دووریش نیه ویستبیتی پیمان بلیت: "له وه تی زه مین زه مینه: هه روا به ده ست ده سه لاتداره کانه وه ده سوتینریت: به لام دنیا هه ره تهوه نیه: ته ماشای من بکه ن: دنیا هه ره شه نیه: خۆشه وستی و جوانیشه: خه م مه خۆن ته مه ته نه ها چاره نووسی ئیوه نییه: ته مه چاره نووسی ملیونان مرۆقه!

بۆیه "دل هه ره یه کیگه وه سه وه بر ده گه سه ی!"

له م لای شه وه کابرایه که به ناوی مام سواره ته وه قه م له گه ل ده کات!

تۆ بلیت شتیکی نا ئاسایی رویدا ییت؟ جا تهو شته چییه وا رووی داوه؟ هیچ دوور نیه تهو کابرایه ریبواریکه ریگاکه ی وون کردییت، دووریش نییه هه ره ناگای له ئامانجی ری گرتنه به ره که شی نه ییت، هه ره وا به هه وه سه ریگه ی گردو وه ته بهر" کی ده لیت تهو کابرایه ریبواره "هه مان تهو پرسیارانه له خۆم ده که م" جا کی ده لیت من منم؟؟

ته ماشای ده ورو به ری خۆم ده که م، ده بیتم ژووره که م جیاوازیه کی وا نییه له گه ل ژووریکه ئاسایی ناو مالیکه هه ژاری قه راخی ته لو، هیچ به لگه یه که نییه که تهو ژووره به شیکه له جیگایه کی ناسراو به شارستانییه ت: سه ر دیواره کان به تابلۆی ره نگا وه نکه جوان و پرمانا کانی شیرین و ژبان رازا وه ته وه له گه ل وینه یه کی گه وه ری نافرته تیکه به سالا چو، چاوه پر پرسیاره کانی پیم ده لین: "تۆ لیره چی ده که ی؟ پیت وا بوو لیره رزگارت ده بییت؟ پیت وا بوو لیره شه وشۆر کۆتایی پی دیت و به ئاسووده یی رۆژگاری داها توت به سه ره ده به ی؟ روخساره گرۆلۆ چاویه که ی وینه ی ره نج و ماندو بوونیکه بی وینه ده رده بری، هه ندی جار خۆم پرسیار ده که م" بۆچی تهو وینه یه له ناو ژووره که م هه لو اسراوه؟" به لام ولا میکی وام پی نییه هه ره ته وه نده ده زام هیزیکه زۆرم بیده دات.

هه ندی جار ده لیم "هه ره ته لیبی میم حوسنی یه، نه خیر ده قاوده ق خۆیه تی. بروانه ناوچه وانی، بروانه، بروانه، چۆن گه رمی به رده سپیکانی چه مه وشک بووه که رهنگی پیستی قاوه یی کردووه: سه ریچه که ی سه ری له هه مان تهو سه ریچه ده چیته وا عه زیز بۆیی هینا بوو": کتیبخانه یه کی بچوک، ناسیاریک پیشکه شی کردم، کتیبه کان به په رش و بلاوی له سه ر یه ک دانراون و له سوچه کانی ژووره که رۆژنامه، کتیب و په ری به که لک و بی که لک بلا بوونه ته وه: ته په لیه جگه ره که له جیگا خۆشه ویسته که ی خۆیدا به ریزه وه جیی خۆی گرتووه، منیش به هه مان ریزه وه ته وه ی خۆی بیه ویت ده یده می، سوتکه جگه ره و پاشما وه ی جگه ره کیشراو و نه کیشراوه کانی تی ده که م، به راستی هارمۆنیه کی له بهرچاوه له نیوانماندا یه: جیی نوستنیک کاتی خۆی یاد و سوعدا پیشکه شیان کردم: بۆ من وه کو جیگای نوستنی ره زا شایه، هه ره ته لیبی باشتترین دارتاشی دنیا به شیوه یه کی تایبه ت بۆ منی دروست کردووه. کاتیک له سه ریدا پال ده که وم شا به گوتم

نازىم ھەروا مېزىكى نووسىن كاتى خۇى جەبار پېشكەشى كىردم. مېزى نووسىنە كەم كە گابرىيەلا سەردىنى كاتى خۇى پېشكەشى كىردم، جەبار بردى بۆ ئەتەلى بە بايەخ و بە ھاكەي: فەرشە كەش يەككىك لە دوورەو بېيىنى ئەلى فەرشى كاشانە، ئەمەش دانشتوۋى پېشووۋى ئەم ژوورە پى... ش كە شى كىردم! ئەۋەى بۆنى شارستانىيەتى پېۋە بېت تەلەفۇن و فاكسە كەيە، كەچى ئەمەش بوۋە بە تاگر و دەمسوتىنىت كاتىك زەنگ لىدەدات بەتەرس و لەرزىكەۋە دەستى بۆ دەبەم، چونكە ھەر جارىك تەركىكى زىاتەرم بەسەر دىت: ئەرك لە دواى ئەرك؛ جارىك داۋى چەند ھەزار گىلايە كەم لى دەكەن، مەنىش تەنھا گىلايە پازىم لەلادا دەست دەكەۋىت! پېيان وايە لە سەر بانق دانشتوۋم يا بۆ لە چاپ دانى دە بۆ پازدە لاپەرەيەك و چەندىن ئەركى تەركە بە دل و بە گىان جى بە جىم دەكرد ئەگەر كات و پارەيەكى كەم ھەبوايە!

مونىر سەرلەنۋى دوۋبارەى پەرسىيارەكەى دەكات كە رەنگە پېنج سەد ھەزار جارى لى كىردىم: بۆچى ھېچت نىسە، ئەى ئەم ھەموو سالاھ چىت كىردوۋە؟"

ھۆشيار: تەنھا قاچاخچىتى و دى و جەردەيى و گەۋادى و جاسوسىتى و ماستار كىردم نە كىردوۋە، دەنا ھەر لە كىركارى بىناسازى و كەناسى و دواجى و ۋەگىرى و پىتزا كىردن و قاپ شۆردن ۋەلەتە دروست كىردن ھەتا فەرمانبەرى و كەلنەرى و مامۇستايەتى و چەندىن كارى تەرم كىردوۋە: مېراتى باۋكەم بۆ مەۋتەۋە، كىتومەت لە باۋكەم دەچم، نەك تەنھا بە رەنگ و شىۋە بەلكو لە بوۋارى كار كىردىشدا، كۆيىيەكى ئەوم، ئەم لە خوا ياخى بوۋە رۆزى كىركارى نەۋت سازى بوۋە، رۆزى بىرىن پېچى لەشكر، بارەلگەر، پاسەۋانى بىناسازى، شاگرە فېتەر و فەرمانبەرى شەركەتى بېمە، خارەن ھەۋت سەنەتە و ھېچى لە گىر فاندان نىسە!

مونىر: كارەكانى لە يەك ناچن!

ھۆشيار: پېش ئەۋەى بەرنامە ئابوۋرىيەكانى تاتشەر و رىغان بەسەر جېھان بەسەپىت، لە سەر باۋكەم تاقىكرايەۋە، پاش سەرگردنى ئىستا وا بەسەر مەنى دەسەپىن!

مونىر: ئەى بە چى دەژىت؟

ھۆشيار: بە ھىوا!

مونىر: كىلۋى بە چەند دەفرۆشىت؟

ھۆشيار: مەن سەر لە كىرىن و فرۆشتن دەرنەكەم، ۋەك پېم وتى، زۆر كۆلەۋارم، ئەگەر كەسىك لە ھىواكانى بویت، باقىشى دەدەمەۋە!

مونىر: جا بانكۆت دەبىت، بە بى ھىۋاى دەمىنىتەۋە، ئەۋجا چى دەكەى؟

ھۆشيار: ھەتا ئەلۋەن بە رىۋە بېت، ھىۋام دەبىت!

ھەتا ئەم بەرۋ ئۆبەرى ھەبىت،

مەنىش بەقەد بالاكەيان ھىۋام دەبىت

ھەتا بۆنى چاترەيەك، ھەناسەى ئەلۋەنزا دەيەك،

كەلاتىك، خەندەى سەر لىۋى مندالىك مابىت

مەنىش لە گەلىاندا ھىۋام دەبىت!

مونىر: ھىۋاكانت باسى چى دەكەن؟

ھۆشيار: بالاي مەرقۇم ئەۋەندە بەرزىبىت، رۆژ بھەنە بن دەستى راست، مانگ بھەنە بن دەستى چەپ، پېسەكىان لەم بەر ئەلۋەن بېت و پېسەكىان لەۋبەر، ئەستېرەكانىش لە دەۋرىاندا گۆرانى "ۋەى لە مەن ياخى، تۆ گولى ناۋ باخى" بىلەن!

مونىر: بۆيە قەرەچەكانىش لەۋەتى ئەلۋەن ئەۋەندە بەرۋ ئاۋاتەكانىان بەرىگاۋەۋەن! ھىشتا بى تاقەت نەبوۋن لە چىرىنى گۆرانى:

ئىمە دوۋرىن، ئەۋان دوۋرىن،

ھىۋاكانمان ھىشتا دوۋرىن

دوۋرىن، دوۋرىن

بهلام ئیمه له سههر ریگاین

رۆژیک دادیت

ههر رۆژیک بیت

ههر به هیوا کاتمان ده گهین ههر پیمان ده گهین

بهلام ئهمه ههر ناکریت! وههمه وههم!

هۆشیار: ده بی ههتا پیمان بکریت گهشه به خه یال و خهونه کانی شیمان بدهین! ئه ی سمبۆله که ی سه ده ی بیسته م، نه بیوت "با ریالیست بیین، ئیمه هه ولی ناگو نجاو ده دهین!"

سه براری هه موو ئه م بارودۆخه بیفه ره، کابرایه ک هاتوو به ناوی سواره و له ده رگام ده دات!

راسته هه ندی که س هه ن ئه وه نده شارستانییانه هه لسه کهوت ده که ن، ده رگا له هه ندی ریبار ناکه نه وه، مرۆف ده بی یه که م جار ته له سه فۆتیان بۆ بکات؛ به هه موو ریزی که وهه پرسیار بکات "کاتتان هه یه جه نابتان کاتتان ده بیته بۆ یه که تر بیین؟ ده وتانم سه ردا نیکتان بکه م؟ به لام هۆشیاریک خه لکی شاریک بیت له دیرزه مانه وه کاروان سه را بو بیت، چۆن ده رگا ناکاته وه؟

ئه لوه ن وتی: ئه وه بیست و چوار بلیۆن سه له ده رگام به رو ی که س دانه خسته وه ئیوه ش، ئه ی ئه وانه ی وا به رووتی له دایک ده بن، ده رگا کاتتان به رو ی که س دامه خه ن. ده رگا ته نها به رو ی شه وه و به چه که کانی داخه ن، سه نگه ریان بۆ دا به زرین، راویان بکه ن ر ..و.ی.ا. ن بکه ن! ههر بۆیه ده رگا بۆ میوان له سه ره پشته، مال مالی میوانه، به لام هه ی رو ی پاره و پوول ره ش بیت وا به م شیویه رهنگی زهرد کردووم!

به هه مان شیوه یه ش ده لین: ئه وه نزی که ی سه ده یه که، بگره زیاتر، ئه وه ی رو له ماله کانی قه ره ئه نگوی وقومرغان و قه له م پاشا و یاغسه مه ر و مالمومه و گاپیلۆن و ئولاغلو و ده ور به ریان بنی، پرسیار بکات: پوری میوان راده گرن؟ پوری: میوان به خیر بیت، وه ی به خیریین به سه ره چاوان کوری خۆم.

بهلام ئه م کابرایه به راست میوانی منه؟ یا من میوانی ئه م؟

رهنگه ههردو کمان میوانی ئه لوه ن بین؟ هه یچ دووریش نه ئه لوه ن بیت خۆیی لیم کرد بیت به سواره بۆ ئه وه ی هه والی به ماسی بوونی مامۆستا محیدین، ریاز، وه رگی، ئیسماعیل خاتمه پی بگه یه نیت و چۆن هه موویان خه نیون به گه یشتنی محیدینی ئه لوه ن زاده و چۆن وه کو جارن بی ده نگ و هیمن نبیه، هه ست به ئازادی و ئاسوده یی ده کات، گۆزانی ئه چری و هه موو دا نیشتوانی بنه که ی هه نا وه ته دو ان، پرسیار له دوای پرسیار ده رباره ی ئه م به رو ئه وه به ری لی ده که ن، ئه میش به ده نگی به رز، به زبانه شرینه که ی، جوان بۆیان ده گه ریته وه، ئه لیبی ئه وه چه ند سه ده یه که له هه وال و مه رگه ساتی ئه م به ر و ئه وه ره ئاگادار نین، هه ره وا وتی "ئه وه ئه چیت زۆر ده مبه که چاوه روانی محیدین، ئه وا به یه ک شاد بو نه وه".

له ناو ئه م به سه ره اته دا بووم، چاوم به هه سو و باوکی هیلانه کهوت، چاوپیکه وتنیکی ئاسایی وه کو جاره کانی تر، هه یچ هه مایه کم به دی نه کرد بۆ هه والیک شوم، هه والیک بهو راده یه کز و که سه سم بکات، ئه وه نه بیته کاتی بیسم وت ئه مرۆ ناتوانم بیسم، هاتنه که م دره نگ ده کات، با بۆ سه ی بی نیته وه. ئه م وتی "قه ی ناکات، ناخه م ئه گه ره نه یه یته! پرسیاریکم له خۆم کرد" بۆچی باوکی هیلانه وام پی ده لیت؟" تومه ز هه والی مه رگی له خوا یاخه که یان پیسه.

هۆشیار: که ی؟

هه سو: نرۆژی هه ینی را بهردوو!

داخم تۆ چه نیم هه ر چه قینه نی

په ری به خت من تۆ چه شینه نی

له ناخدا دهنگیک بهرزده بیتهوه "که سیا چه مانه ی ئه م بهر و ئه و بهر به شه وان پاسه وانیم ده کات" ئه وه چه نیکه وا که هه میسه پاسه وانیم ده کات؛ پاسه وانیه ده که م "بۆچی ریک دوینی شه و خه و له چاوی کهوت؟

ئه وه وا دوینیش شه و به سه ر هات؛ شه ویک؛ شه وانیه دریز؛ به دریزایی میژووی زه وت کردنی مرۆف بوونمان

ئه و سه ر له نوی شه و هات!!

که ده بزانی ئه م به یانییه میژوو کۆتایی پی دیت، بۆچی هه ر به تاریکی کۆتایی پی نه هات؟ له و کاته دا که گه ر دوون پشو ده دات، بۆچی هه ر به جاریک نه بوو به دوا پشووانی؟ رۆژی داماو بۆچی ئه م ئه ز به ته به بهر خۆی ده دات؟

ئه و له خۆشی مرۆف هه لدیت، که چی مرۆف داری دراوه ته رۆحی! به راستی ئه مه کار نییه ده یکات؛... نه خیر؛ نه خیر؛ نه خیر وه ره؛ وه ره؛ ژوره که م پر بکه له تیشکه ئالتونیکه ت؛ نایه لن بیی؛ چی؟ نایه لن بیی؟

(۹)

هه چهنده ده بهیمن و ده بهیم، ئه م به یانییه، ته نه ا به یانییه ک نییه؛ بیست و چوار سه عاته؛ هه موو روژیکه؛ هه موو باری ژیانی
ئه مرۆی زۆریه مرۆقه کانه؛ گالته به خۆم ده که م، ئه گهر بلیم "هه ر من به م شیویه ده ژیم و بیرده که مه وه" نه خیر هه ر من نییم، به تا قی ته نه ا
له م سوچه به ده سته ئه و هیزانه وه گیرم خواردوه که مرۆف بووم زه وت ده که ن؛ هه ر وا هه ر من نییم که ناچار ی تاوانباریم ده که ن؛ من
نامه ویت تاوان بکه م؛ من ده مه ویت به بی گیرگرفت و ناحه زی و دوشمن کاری هه ناسه بکیشم؛ نامه ویت بۆ له ته نانیک رسوا بکریم؛ چی
زۆره؟ نان زۆر! کوره چی زۆره؟ بهرد و ئاسن؛ ئاو و قور و که ره سته ی زۆر و زه به ن بۆ مال دروستکردن؛ چی زۆره؟ هه سته دلدار ی و عه شق!
جه میل؛ ته قه کی واز له م قسه قۆرانه ده هیئی؟ می شکت بر دین، ده بی ره وه مالت ئاوه دان نه بیته، ئه م هه موو فره بیژیه فلسیک
ناکات، به راستی من خولقی چه قه چناوه یی تۆم نه ماوه!

شاخه وان؛ جه میل بروانه، بروانه ته وانه چۆن له گه ل یه کتر ده دوین؛ به په نجه یه کتری حا لی ده که ن؛ ده میان ده جولیننه وه به لام زۆر جار
ده نگیان له ده ست داوه، ده نگ ده رنا که ن، هه ندی جار ته نه ا هاوار ده که ن؛ له چه که یه کدا دوو که س ده بیته خاوه ن پا ره و هه زاران و ملیونان
که س برسی و ویران ده بن! به هیمای چه نجه یه کیان نرخی خۆراک بهرز و نزم ده بیته! له سه ر ئاستی دنیا به کۆمپیوتهر له گه ل یه ک ده دوین
و یه کتری ده ناسن به بی ته وه ی روژیک له روژان چایه کیان پیکه وه خواردیته!

ئه مانه و خاوه ن مۆنۆپۆله زل هیزه کان موو ناچیت به به یانیانه وه، ئه مانه سه ری مارده که ن، ده بی ده سه لاتی ئه مانه پان بکریته وه!
جه میل؛ جا ئه مانه هه قیان چییه؟

شاخه وان؛ چۆن هه قیان نییه! ئه مانه، ئه مانه ناچارم ده که ن ده ستم به خۆینه که یان سوور بکه م؛ دوو چاری ده سیریزکردنم ده که ن؛ سنگیان
هه لته کینم؛ وای له م روژه ترسناکه؛ وای له فرمیسیکی دایکان و ره ش پۆشه کان!

جه میل؛ من هه قم نییه به م به زمه وه، من له ربی خۆم دیم و ده چم، برواش نا که م ته وان کاریان به منه وه هه بیته

شاخه وان؛ ته ی بۆچی دوینی نرخی کیلۆیه کی برنجی شاره زوور له سه نجا فلسه وه بوو به دوو سه د دینار؟

جه میل؛ برا شاره زووریکان هه ر وا گران جان بوونه!

که مال؛ جه میل، باسی شاره زوور به خراپه یی مه که، ته وان هه قیان چییه! ته و قوره سه رانه ده بی باریک پا ره به بانزین و نه وت و جگه ره
و پوشاک!

شاخه وان؛ جه میل ده بی هیرش به یی! تاوان بکه ی، تا سستی می تاوان و ره گباره کانیا ن بجه یته ناو مۆزه خانه ی به ره به ریته، بیانکه یته به
په ن! چیتر که س شانازی به چه کی سه ر شانی نه کات!

که مال؛ ریگایه کی تر نییه؟

شاخه وان؛ نه خیر؛ چه کفرۆش ئاشتی بۆ چییه؟ ئاشتی ئیمه ی نایه ویت و له هه رکوی ده نگی ئاشتی به رزیته وه، ته وان له ژیر پیی
داده نین! گیله پیاویک بروای به قسه زله کانی ئه مانه ی کرد، هات بۆ ئیره، پیانی گۆ؛ من هاتوم بۆ ئاشتی!

ئه مانیش هه موو قسه کانی خۆیا نیان له بیر چوه وه، کاریکیان کرد، یه کسه ر که له په چه ی بکه ن و به نامه ردی ناردیان بۆ ژووری
هه لواسین؛ نرخی گیلایه تیکه ی دا! ئاخه ر جه نه رال و چه ک فرۆش و ئاشتیان وتوه؟ له وه یش سه یر تر، چی ته نه دازیار و پزیشک و مامۆستا
هه یه به، به هه موو ته قلیانه وه نامه یه کیان بۆ نه ته وه یه ک نه گرتوه کان و ریکخراوی مافی مرۆف و شه ش و حموتقرا تیکانیا ن ناردا!

جه میل؛ چاکیان کرد، ته ی چی بکه ن؟

شاخه وان؛ گۆرانی؛ هه ی ریوی ریوی .. هه ی

ریوی بی ئیمان ... هه ی بلین!

ئه مه وه ک ته وه وایه، داوا له جوتیاریک بکه ی، زه ویکه ی نه کیلیت، به بی ته وه ی پوولی بده یته ی یا نان و بهرگه! ته ی به چی بژیت؟؟ یا داوا له
کریکاریک بکه ی چیتر کار نه کات، به بی ته وه ی بیژنیته! ئاخه ر ده مریت!! کی گیلایه تی وا ده کات؟

تی گه یشتن؟ جاریکی تر زاتی ههنگاونانی وا ده کهن؟؟ بروا ناکه م! کوره نه تهوه یه کگرتووه کانی چی مافی ته ره ماشی چی، کوره چهک فرۆش؛ (زه مییل فرۆش) نییه!!

ده بی چهک فرۆش و جه نه راله کان و په رله مانه که بیان له ناو مه تره پۆله کان باندنا سه ریان پان بکریتهوه؛ ئینستیتوت ته کان بیان هه لته کینریت! جه مییل: وه لالا ئه م هه موو سه رپان کرد نه وه یه به من ناکریت! داوا ی لیبور دن ده که م! ئنۆ هه موو کاته که باسی خۆ شه ویستی و ناشتی ده که ی، که چی تۆیش وه کو ئه وانی تر له سه رپان کرد نه وه مرۆف نایه تته خواره وه! نه خیر! به راست، بۆ شارستانیکان چه کفرۆشیش ده کهن؟ که مال: نه خیر! ئه وه پر ویا گه نده ی که سه ده واکه وتووه کانه! ئه مانه گول فرۆشی ده کهن!!! مام جه مییل، ئه وانه مرۆف نیین، فیرۆسی تر سناسکی دژ به مرۆف! مرۆف ئه و که سه یه هه یج جۆریکی چه وساند نه وه ی مرۆف له لایه ن مرۆقه ره قبول نه کات، ئه وه ی به بیچه وانه رفتار ده کات مرۆف بوونی له ده ست ده دات: مه سه له که ییش به په له ی یه که م سستی می چه وساند نه وه یه و ئه وانه ی که ده یار یزن و له سه ر لاشه ی ملیونان مرۆف به ربوه ی ده به ن!

جه مییل: ته ها! ئه وه گالته ییشم پی ده که ییت؟ ته ی بۆ ده لین ئه مانه پیشکه وتوون و ته قلدان؟

شاخه وان: ته قلی چی؟ ئه مانه ته نه ها ته قل و هۆشی پاره، بۆ سه، راست چه پ کرین فرۆشتن راست چه پ دۆلار مارک راست چه پ قازانج زه ره ر راست چه پ جهنگ ناشتی راست چه پان هه یه، چه کی پۆست مۆدیر نیان هه یه! بۆ ناشتی پاراستن و ته بایی له نیوان گه لان" چه که مۆدیر نه که شیان به و خواره ده فرۆشن، هه نده ی جار پیشکه شیان ده کهن!

جه مییل: ته ی ته گه ر بییان بوتریت" مرۆف گونا هه، خوا بۆ قور به سه ری خه لقی نه کرد وه، بۆ چی جلوه برگی خاکی له به ر بکریت، به یانیان زوو بۆ مه شق کردنی راست چه پ راست چه پ له خه هه ستن"

شاخه وان: ته وه سه ر له نوی هاته سه ر! خوا ی چی، ته گه ر هه شبییت یا خوا یه کی خوین خوار و ساد یسته، یا به جیی هه شتووین! ئاخه ته گه ر هه بییت، چۆن ئه م هه موو ویران کاری و قه تلوعامه قبول ده کات؟ ته که ر شتی وایان پی بلیییت به شیت له قه له م ده دن!

که مال: ته ی ته گه ر بییان بوتریت" بوونی پاشا و سه رۆک زۆر بی سووده و هه یج له ژیان ناگۆریت؟

شاخه وان: ته وه چی ئه لیه ی؟ له هۆله ندا له ژیر وینه ی پاشا ژنه به ربوکه که بیان حوکمیان دام!

جه مییل: چۆن؟

شاخه وان: چاک، زیندانه تاقه نه فه ریکه ی دینه اک له ئاوده ست ده چوو!

جه مییل: هه ی رۆ بۆ له ویش زیندان هه یه!

شاخه وان: ئااااا! پاشان داوه ری حکومه تی پایه به رزی هۆله ندا ته وه نده عه داله ت دۆست بوو، ته وه نده مرۆف دۆست بوو، تاوانی دزی کرد نیان خسته ئۆ بالم! گوا یه من بۆ دزی کردن له ئه لمانیا وه چومه بۆ بالو یزخانه ی عیراق له لاهای!

که مال: دزی چی؟ ته مه ده عایه یه ده یکه ی، خۆ یه کجاری ته وه نده که ر نیین!

شاخه وان: کوره ئه مانه که ری پۆست مۆدیرن، به تاشکه رای بی جوته ناو هشین! که ناوی ناشتیان هینا، بزانه مه به سستیان جهنگه، سه رۆکی ناتۆ، که بکوژ و بری دنیا یه، تاج و ته ستیره ی جۆرا و جۆر هه لئاگریت، به بیچه وانه وه، خۆی و دار و ده سه ته که ی قات له به ر ده کهن و که ره وات ده به ستن و هه ر به و شیوه یه ش شهر به رپا ده کهن، ته مه ملیتاریزمی پۆست مۆدیر نه! خۆ وه ک که ر و ولاخه کانی لای خۆ مان نیین که هه شتا له قۆناغی مۆدیرن! شانازی به ته ستیره که ی سه ر شانیان ده کهن! ته و رۆژه کابرایه کی" رۆش نه ر" که ده رگایه کی گه ره ی له ژیر ده سه ته، به تاشکه رای بی، به رۆحیکی زۆر دیموکراتییا نه وه له ته له فزیۆ نه که یاندا (له ته وه له کانی مانگی سی) وتی: " ده بی نووسین به گویره ی یاسا په روه بکریت، ته وه ی سنوری یاسا بشکینیت، ده بی به قورسترین شیوه سزا بدیرت!"

- ئاخه نووسه ر و یاسایان گوتوه؟

- ئازادی نووسین چه ند په ره گرافی یاسایی ده کات؟

ئهم کابرایه له سهه وتاری رۆژنامه که یاندا ناماژه بۆ قازه سهیره کهی کرد، هیچ نه مابوو حزیککی بی وهی به قران بدات، له بهر بلاو کرد نه وهی چیرۆکی قازه سهیره که که به روسی بۆ مندالان نووسراوه و به هیچ شیوه یه که په یوه ندی به باری رامیاری لای خۆمانه وه نه بوو، چیرۆکیک بوو که تهنه یه که تاقه مه به ست زۆر به باشی ده پیکیت: خۆ په رسته تی شتیکی نابه جیه!

جهمیل: عه جایب!

که مال: ئه ی چینی پرۆلیتاریا چی ده لین، چی ده کهن؟ ئه حوالیان چۆنه؟ شوکر باشن؟

شاخهوان: دهسته کانت ماچ ده کهن، سه لای ئینتهر ناسیۆنالییان هیه، زۆر ئه حوالی ئیوه ده پرسن، به یانیا زوو له سه ره ریگیان بۆ فرۆشتنی ژیان و تمه نیان، رۆژنامه ی (بیلد) ده کرن، له کاتی پشودانی به یانیا ندا، زگیان تیرده کهن، و به رۆژنامه ی بیلد میسکیان: له کاتی پشودانی نیوه روان له خویندنه وهی ته واد ده بن! رۆژانه نزیکه ی دوو ملیون دانیه لی ده فرۆشدریت: بووه به سهه چاوه ی سه ره کی په روه ده ی سیاسی و کۆمه لایه تی هۆشی پرۆلیتاریای ئه لمانی، یه که م لاپه ره که ی هه میشه به ئافره تیکی روت رازاوه ته وه و له ژیری وینه کهش بۆ نمونه، هه ر جاریک و ته یه کی پۆست مۆدیرن نووسراوه: ئهم کیژۆله یه زۆر چه زی لی ده کات وماندوو ناییت، به شه و رۆژ تاماده یه، چه ز له سه فه ره ده کات بۆ ولاته کانی کاربی! له ناوه راستیشی وینه یه کی تر و وته زه ردیکی تر...! اکایینه ی جلوه بهرگ گۆرینه که یان به وینه ی ئافره تی روت رازاندۆته وه!

جهمیل: ئه ی بهرپا کردنی شۆرش کۆمه لایه تی؟ یه کسان؟

شاخهوان: باشه که یان چلکای سۆسیال دیموکراته کان ده خۆنه وه!

جهمیل: ئه ی نه قابه که یان؟

شاخهوان: چلکاو خۆری ده ستی به کیتی خاوه ن کاره کان: ده سه گایه کی بیروکراتیه دژی بهرژه و نه دیه راستیکانی چینی کریکار، بۆ نمونه، له یاسای ژماره یازده ی نه قابه ی بیناسازی نووسراوه: ئه وه ی له ریکه ستنیکدا کاربکات دژی سیستمی دیموکراتی و ئازادی یا دژی ده ستور یا بۆ بهرژه و نه دیاندا چلاک بیت ده رده کریت! ئه مه به پله ی یه که م شو عیکان ده گریته وه!

جهمیل: ئه ی هاوری شو عیکان؟

شاخهوان: به حال ده نگیان ده بیسترت: ئه مانیش گوايه هیشتا به شینه یی خه ریکی پیلان دانان و ریکه ستنی شۆرش بۆ دوو رۆژ، نایین، با بلیم ده بینن رژی مه کانی ئیره، له م دووره وه، هه موو رۆژیک هه زاران هه زار کس له ولاته کانی ئه و خواره ده کوژن و برسی ده کهن! له خۆپیشاندانه کاندایه وینه ی گیشارا هه لده گرن، به لام کاریان به چه که که یه وه نییه: ئه وه بقیه یه! هه ندی لییان ده لین: هیشتا کاتی نه ها تووه! ئه گه ر لیبی پرسیت: به خه ر که ی کاتی دیت؟ پیده کهن!!

که مال: واته له ی تینۆری و پراکسیس له یه کتر دوورن!

عادل: پش چه ند سالیک کۆمه لیک هه بوو به کرده وه ش رفتار یان دژی ئهم خوینخۆرانه ده کرد: به لام له بری ئه وه ی هیرش به سه ر سترکتوره تابوری و بنکه جاسوسی کان و به ره مه یه نه ره کانی چه ک و تفاقه کانی بکه ن، ده چون به رازیکیان لی ده تۆپاند! به ریوبه ری بانقی ئه لمانی هیره اوزنیان کوشت، هه ی ده سته کانیان خۆش، به لام به رازی پۆست مۆدیرن وه ک ناو براو زۆرن! ده بوايه بنکه که یان بته قاندا یه ته وه!

که ئهم ئه ستیره سوورانه درک به هه له کانیان کرد، بانگه شی ئاشبه تالیان کرد!

شاخهوان: من بیستومه، که ریکه ستنیک هه ست به هه له کانی ده کات، هه ول ده دات به ئاشکرایی رخنه یان لی بکریت: چاره سه ری بکات و درپژه به خه باته که ی بدات! که چی ئه مانه ش وتیان: "کار من تمام شود!"

کوره بیکه ن به خاتری عه ول، بیکه ن به خاتری هه ژارکراوه کانی ئه نه نو سیا: قوربانییه کانی ناو بالو یزخانه که ی یابان له پیرۆ: کریکاره موچه پینه دراوه کانی سیبری و ئۆکرانیا: کوره بیکه ن به خاتری قوربانیکانی چیپاس و بی کاره کانی فه ره نسا و کریکاره ده رکراوه کانی بیسۆفه رۆده، غاین هاووزن و فولکان: بیکه ن به خاتری کریکاره مانگرتووه کانی فولکس فاگن له مه کسک و کریکاره مانگرتووه کانی له تورکیا یا قوربانییه کانی کوردستان: کریکاره کانی کۆریای خوارو! هیچ سوودی نه بوو، هه زار نه قیزه شیان لی بده ی هه ر هیچ! هه ر ته لیبی ئیسته ره که ی ریگای قه له م پاشان: چه فتا خودایش به اتبایه خواره وه، پییان بگۆتایه "باو که کم، برا که م، بکه وه ری، هه ر سوودی

نه بو، " تازه پشتی گویی ئه فهدی ئاره قه ی کردوو به خۆم چه ند جارم پیگۆ " برا گیان وا تاریکیی دادی، خۆلقی گورگ و جاش و که متارم نییه! نزیکی سعات و نیویک له جیگاکی وشک ببوه و نه ده جولا، پاشان هه ر به قسه ی خۆیی کرد!

جه میل: ئه مه که ی؟

شاخه وان: له سه رده می لیبرالیزی نوی، له ترسنا کترین قۆناعی نوی مرۆفایه تی!

جه میل: ئه ی هاوریانی ئه نتی فاشیست؟

شاخه وان: ئه لی بنکه ی ئاگر کوژانه ون، که تاوانیک روو ده دات، پۆلیس ئاماده ده بیته، پاشان ئه وان ده گهن، نه ختیکی هات و هاوار ده که ن و بلاوه ی لی ده که نه وه و ده چن بۆ باره کانیان!

جه میل: ئه ی ته که ی؟

شاخه وان: له وه ده چیت سه رده می راپه رینی گشتییه له ولاته کانی خواره وه، هه له کۆنه کان دووباره ده که ریته ره، واته شکستی نوی!

جه میل: که وایته، ده بی کۆلی لی بده ی، دنیا یان چه ند کاولکردوو، با ئه وه نده ی تر کاولتری بکه ن! هیچ برا هیچ... تازه هیچ سوودی نه ماوه، رۆژگاری خۆم ده به مه سه ر!

شاخه وان: نه خیر، ئه مه ش چاره سه ر نییه! تۆش مه به لیم به پوره ره عنا، ئه وه ی پی بوتایه: پوری ئه م جلویه رگه شه چیه له به ر کردوو، تۆ ئه وه نده پاره ت هه به دوو ده سته جلویه رگی تازه بده ی به دوورین!

ره عنا: ئه و جا رۆله بۆ چیمه؟ بۆ چی؟ من سه به ی ئه مر!

- پوره ره عنا ماله که ت له که لاره ده چیت، نه ختیکی ده سته پی به ینه به دوو کیسه چه مه نتۆ ده بیته شتیکی تر!

ره عنا: جا بۆ چیمه رۆله، من ئه مر! ئه مر! ...

ئیتیر، ره عنا، ئه مه بکه، له ولامدا: ئه مر... ئه مر... ئه مر!

جه میل: ئه ی چی چاره سه ره؟

شاخه وان: من فه ته حفال نییم! به لام ده بی ریکخواه شو عیکان ته نها باسی " رۆژی هه شر" نه که ن، ئه و رۆژه ی وا هه موو کریکارانی جیهان له رۆژیکدا مه سه له که لابه لا ده که ن، ده بی هه ر ئیم رۆش دس به کار بن، به شی هیزی چه کداریان هه بیته، به رازه کان له هه ر کوی تاوانیک ده که ن، له ناو جه رگه یاندا به ریه رچیان بدریته وه!! هه ولی کاریک بدریت، مرۆف ئه وه نده می شکی به نان ده رکردن و خه مخواردنی پرکردنه وه ی پیدا بوستی منداله کانی سه رقال نه بیته؛ رۆلی پاره و پوول له به ین بریت، دوا هه ولی مرۆف بۆ هه رچی زۆرتری نه بیته، نه بیته به به رزترین مه به سته ی هه ول و کۆش! پاره چیه؟ چلکی ده سته! ئه وه ی باسی دیموکراتی و مافی مرۆف و په رله مانی کرد، پی بلی: ئو، ئه مه گالته جاریه کی کۆنه، باوی نه ماوه، کاتی خۆی زۆر که س پی هه له خه له تان، ئه و ئه قله بۆ خۆت هه لبه رگه، من پۆلیس و له شکر و ده زگا کانی ئاسایش و زانیاری و دادگایی ناو هۆله کان و ئه و هه موو بیرو ی فه رمان به رایه تی و هیراشیانهم ناویت، ئه و هه موو یاسانه م ناویت، که به بی ئاگاداری من ده رکراوه! خۆ شه بوستی بیته به زاده ی مرۆفه کان! ئه مه بکریته به یه که م هه نگاو!!

جه میل: له کوی شتی وا هه یه؟ ئه مه خه ونه! پاشان به رازه پۆست مۆدی رنه کان هه موو رۆژیک تاوان ده که ن، واته ئیمه یش ده بی هه موو رۆژیک به چه ک به ریه رچییان بده یته وه! من هه قم نییه، و به چه کیش هیچ نا کریته!

شاخه وان: بۆم هه یه خه ون به شتی جوان بیتم؟ نه خیر خه ون نییه! به لام تۆ وای دا بنی خه ونه! تۆ که خه ون به کچیک یا دیدنه ی که سیکی یا فیلمیک، جلویه رگیک ده بینی، هه ولی جدی بۆ پی گه یشتنی ده ده ی، بۆ ئه و خه ونه ش هه مان هه ول بده! پاشان چ هۆیه کی رامیاری، کۆمه لایه تی، ئیدۆ لۆژی، پرویا گه نده یی هه یه ریگا له وه بگریته بنکه کانی تاوانباری له جیهان سه رو خوار بکرین؟ به لی! ئه زانم تۆیش هه ز ده که یته بیته به میوانی به شه رم، و له پالیه وه نه ختیکی خه ریکی ریفۆرم بیت، و نه ختیکی باسی سیاسی بۆ کات برده سه ر بکه یته، وای نییه؟

جه میل: نه خیر وای نییه! به لام به ریگای دیالۆکیش گه رگه رفته کان چاره سه ر ده کریته، شته کان یه که جاری وای له کۆنترۆله ی ئه قل و لۆجیک ده رنه چون! تۆ دنیات به جاریک کاول کردوو!

شاخەوان: چما کەم کاول بوو؟ مەن پیموایە، بەم ھەولە مرۆف ھەست بە مرۆفی خۆی دەکات، دەبیست بە بەشیکی ھارمۆنی لە گەل ئەلوان؛ یا بلیم وەك ئەو نیگا پر سۆزە؛ ئەو ھەستە کە دایگرتم کاتی بینینی شتیفی؛ برا نە رۆ، برا نە رۆ؛ چاوم بە کەمال کەوت، بینیم، بە چاوی خۆم بینیم، چەند مەزەنە مرۆف، چەند بەھایە، هیچ پەپولەیک ناگاتە ناسکی ئەو ھەستانە تەنھا ھەستی ناشتی و خوشەویستی ھەبو و هیچی تر، پیوستیمان بەوێه رۆژگارمان بەو ھەستە بەسەر ببەین!

کەمال: ئی! دە دوو قسە گەشیینی وا بکە! واتە ئەم ھەموو گەرمین و کویستانەتە بۆ شتیفیە؟

شاخەوان: نەخیر!

کەمال: کورە نەخیری چی، ئەم جارەیان تی کەوتی! ئەھا، بۆیە!!

شاخەوان: بە ناو چی کەوتم، مەن مەبەستم تەنھا ھەستکردنە کە بوو، دەنا هیچم لە گەلدا نەبوو، و نایشی ناسم، رەنگە جاریکی تریش چاوم پی نە کەوت! ئەو ھەندە خەویکی جوان بوو، بە ھیچ جۆری لیبی نزیك نەبومەو، دەترسام زەدەیکە لی بکەوت، ھەندی جار وا باشترە، چونکە پاراستنی ئەو جۆرە ھەستانە ھیزی سەد سال ژیان بە مرۆف دەدات! ھەز دەکەم مرۆفەکان ھەر ئەمرۆ لە ناو بەھاری ئەو جۆرە چرکانەدا ژیان بە سەر ببەن!...

ئەلوان نە چەکی ھەییە و نە چەکی دەویت؛ تینویتی ریبوارەکان دەشکینیت بەبی سەوداکاری؛ ھەر وا، ھەر وا بە ئازادی! ھەر وا سوپاسیشی ناویت؛ نەختیک سەرتی بۆ دانوینە، ناو لەپت قول بکەرەو و بیخۆرەو، یە کسەر یەك تاقە وشە دیتە سەر زارت؛ ئۆخە!

ئەمەییە ئەلوان، جا مرۆف لە ئۆخە زیاتر چی دەویت؟ ھیچ، ھیچی ناویت، تەنھا ئۆخە... ئۆخە ئۆخە!

(۱۰)

كى وتى ميژوو كۆتايى پى ديت ؟ميژوو ئەلۈنە، ئەلۈنەش بىجگە لە ھەر شتيكى، دايك و باوكە!!
جا چۆن كۆتايى پى دى؟

ئەلۈنى خرگە لە ۋەر، برسى و ماندوو چۆن رادەۋەستى؟ تازە بە تازە بەر بارە زەلئەيەۋە، ئاۋازى بۆ پيشەۋە دەلييت؛ ھىچ قايبە و تاشە بەردىك ناتوانيت ريگاي پى بگريت؛ ھەميشە بۆ پيشەۋە... بەرەو يەكانگىرى خەون و راستىكان دەروات؛ دەچيپىنيت بە گويى ئەوانەى وا دەستە گول و مۆم نەبييت، كەس بۆى نيبە پى لەسەر نيت!
ئاخر ئەلۈنى برسى و ماندوو چۆن چۆك دادەنى؟؟ چۆن؟
ترسى لە چى ھەبييت تا چۆك دابنيت؟ گەر بە چۆكدا چو؛ ئەۋە وينەيەكى سەنگەرگرددتتە! تەماشاكردنى قەدوبالاي ئاسۆكانە؛ بوژانەۋى ئوميدى لەپ قلىشاۋ ونيگا چاۋەرۋانەكانى مشتىكى ئازادى!

ئەلۈنى ۋەرزەكانى سال چۆن چاۋ دەنوقىنى؟

ھەموو رۆژىك باۋەش دەكات بە فرمىسكى دايكى سەرنگوم كراۋەكان؛ بە سەرما و سۆلى دەركراۋەكان؛ بە دوا وشەى ھەلۋاسراۋەكان؛ پەيامەكانيان دەكات بە لافاۋ و بەگژ پايتەختەكانى تاوان ديت!

چۆن ئەم بەر و ئەو بەرى زيباي بەجى دەھيلى ؟

زامە قول و بە تينەكانيان بە كۆل ھەلدەگريت؛ دەستيان دەگريت؛ قامەكى بۆ ئاسمان بەرزەكاتەۋە و پييان دەلى؛ خۆرى ئيمە ھىشتا ھەل نەھاتوۋە!

چۆن لە رى وبانان ۋە كەساسى دادەمىنى؟ ھاۋارەكەى؛ ھاۋارەكەم؛ چۆن كپ دەبى؟ ئەوان ئەمەيان دەۋيت!

داستانەكەى ئەم بەيانە دەس پى دەكات؛ داستانى كەسانىك؛ قوۋلى دەرياكان؛ چىرى دارستانەكان و بەرىنى بيابانەكان لە بەردەم ھەست وئاۋاتەكانياندا چۆك دادەنن؛ قسەكانيان ھەنگوينە؛ پىكەننەكانيان چاۋپىكەوتنە؛ قەقنەسىكن ھەتاۋ لە ئاميزيان دەگريت؛ بە ھىچ رازى نابن؛ رازى بوون، خۆ بەدەستەۋە دانە؛ خۆ كۆت كۆت كۆتە بۆيە لە دەرگاي خەون بەدە و لە باۋەشى رۆژ بگەرەۋە؛ پىرسىبارى ئاسۆى پاش خەونەكانى لى بگە؛ ۋەك ئەوانە مەكە كە وا بە سەگە مەرگ لەتە نانىك دەرتەكەن و دەلن "شوكر"

دەلن: نپيت بە قەد بەرەكەى باوكت دريژ بگە!

دەلن: ...

- بەرازى بوون، بوونت دەخەيتە مەترسىيەۋە!

ئەوان ھەول ئەدەن چاۋەكانت بە پەيوەندى و رەنگە باۋەكان رابھينن، تۆيش يەك ريگات لە بەر دا ھەيە: سەرکەشى بگەيت؛ ريگاي ياخى بوون بگريتە بەر؛ بەم شيوەيە خۆت و كۆمەل دەبەيتەۋە؛ ئەم بەيانىيەش ھەرچەند سەختىن بەيانىيە؛ سەرەتايەكە بۆ كپ كۆرندەۋى ميژووۋەكەيان لە سەرتاسەرى جىھانى ئەلۈن؛ لە ولاتەكەم!

ئه لوهن ولاتی منه، رووباریکه: دایه دیرینهی شاره کانه: شاره کهمه، کورته شروال دراو له بهریکه: کوده تا له دواي کوده تا: پیلان له دواي پیلانی؛ جهنگ له دواي جهنگ بۆ خنکاندن ریک دهخن: ته مییش وهک (زیی مراویکان) به سهر په خه کانی دهروات: موژده بهری ناشتی و دهس له مل کردنه، کهچی پۆلیس و باج وهرگرانی سهر سنور داواي شناس نامه و پاسپۆرتی لی دهکن!

- من ته لوهنم!

- له کوپوه وه هاتوی؟

- من ئاوم، پاسپۆرتم بۆ چییه؟ مرۆف پاسپۆرتی بۆ چییه: به سه که من مرۆقم؛ سهروری ئه م بهر و ئه م بهرم

- قسهی قۆر مه که، ئه م قسانه تۆ دهیکه، بۆ خۆت ههلیبگره ناوی خۆت، باوکت و باپیرهت و نازناوت؟ خه لکی چ ولاتیکی زه جمهت نهییت!

- ناوم ته لوهنه، ته لوهن: له وهتی هه م ههر پیم ده لین ته لوهن: خه لکی ولاتی خهون و خوین و خاوه ر و خورشید و خه م!

- ناو نیشان؟

- ئه م بهر و ئه م بهر!

- بۆچی بۆ ئیره هاتوی؟

- کهس ئه م پرسیاره ی لی نه کردووم، من بۆ هه موو جیگایه ک ده رۆم: ما لم له گشت جیگایه که!

- تیرۆریسته سووره کان هه مان قسه ده کن و له هه یج شتیکی رازی نیین! بیگرن

- من گیراوم!

- هیشتا باش به خه یو نه کراویت: زمان درێژی ده که یت: به ئارامی له ناو کونه مشکه کهت غه لیه غه لب ده که یت...

- جا چی تیدایه!

- سکت به ... ئیژم سکت به!

- "من سکت بووم!" ئه وه نه گۆمی بوو که نزیکه ی ده ساله چاوم پی نه که وته وه: له خولگی فیروونی زمان یه کترمان ناسی: به هه لکهوت له سهر شه قام بینیم، پاش چۆنی وچاکی وتی: ئه وه هیشتا ماوی؟

- ئه مه نییه، ئه ی تۆ؟

- نه گۆمی: منیش ماوم، تۆ چی ته که ی!

- به هه زار حال پالی پیوه ده نیم، ئه ی تۆ!

- نه گۆمی: من پیش چه ند سالیکی بۆ ماله وه گه رامه وه، و کارم کرد، به لام گهرو گرفته کان زۆر بوون: هه رچییه کم کرد سوودی نه بوو، نه متوانی له وی بژیم، ناچار کرام سه ره له نوی بۆ ئیره سه ره له لگرم، به م زوانه ش سه ر بۆ ئه مریکا هه لده گرم!

- له وی چی هه یه؟

- نه گۆمی: (به پیکه نینه وه)، ئه ی لیره چی هه یه؟

- هه یج، منداله کام نه ییت!

- نه گۆمی: له هه ر کوی شوینت ته سک بووه وه به جی به یله و برۆ، مرۆف نابی سل بکاته وه: تا قی بکه ره وه!!

- تا قی چی بکه مه وه؟! ئه شه مگه، ئه وه جمگه، ئه ویش ده ردو به لای هه مگه! ده بی بارود زخیکی باشت هه بی بۆ ژیان، ئه مه ژیان نییه!

- نه گۆمی: وایه ئه مه ژیان نییه، به لام هه ر ئه مه مان له ده ستدا هه یه، ئه مه ش وه ستاند و واوه یلاکردن قبول ناکات!

- منیش باسی راهه ستاندتم نه کردووه: به لام مه ینه ته کان زۆرن

- نه گۆمی: مه ینه تهت زۆره یا زۆر نییه، که یفی خۆته، ده بی هه ر به خۆت چاره بان بکه یت یا که میان بکه یته وه، ده ستوانیت پشت گو یان بخه یت: ئه وان کهس نانا سن، تۆ بۆ ئه وان ته نها مشکیکی، مشکی ژماره... له ناو شوشه ی ژماره مۆدیل بۆ تا قی کردنه وه "یان گا

دینن یان په مو!" چی زۆره مشک زۆره!

- من مشک نیم، من

نه گۆمی: قسهی نهستهقت زۆر لایه، نه زانی تو عهنتیکهی! تو خۆت وا ده بینیت!

- سه ره رای ئه وه ش، من مرۆڤم؛ بووم و هیوا کاتم له ده ست نادم، با ژیانم ئه وه ندهی تر بکه ن به دۆزه خ!

نه گۆمی: تو هیشتا له زمانی پۆست مۆدیرن تی نه گه یشتوی؛ ده نا قسهی وات نه ده کرد؛ چه ند کۆنه رسته کانت!

- چه ند روخینه ره ئه م سه رده مه!

نه گۆمی: به لام هه رکه سیک هه ول ته دات له گه ل باری ژیا نی خۆی جوت ببیت!

- بۆیه ناله ناله کردن له گشت لایه ک بهرز ده بیته وه!

نه گۆمی: من ته نها گویم له ناله ی خۆمه: گویم له ناله ی که سیکی تر نییه! ناشه ویت گویم لیان بیست، بۆچی خۆم دارزینم؟ چما که م

دارزاوم؟ من ده مه ویت ته نها بۆ خۆم بژیم!

- تو نه ته نه ی و نه یش ده توانی به ته نه یی بۆ خۆت بژییته: ته گه ر وا بکه یته خۆیشت له ده ست ده ده ی به بی ئه وه ی؛ ده نگیکه نار ه زایی

که م تر رو له به رازه کان ده کات؛ به و حاله یارمه تیان ده ده یته، به بی ئه وه ی مهستی یارمه تیدانیانت هه بیته! نالی نی تو ده نگیکه له نار

جیهانیکی پر له ناله ی سته م!

نه گۆمی: سته م بی شه ی ژیا نه! به منیش ه یچ نا کریت!

- به رگری پیشه ی مرۆڤه: هه میشه به رگری هه بو وه، له هه ر کوی نامرۆڤایه تی حاکم بو وه، له وه ی به رگری هه بو وه!

نه گۆمی: چۆن؟ هه مووی تا قی کرا وه!

- ته مجار دهستی پی ده کریته وه؛ له وه ده چیت بۆ ما وه یه ک پشودانیکی؛ رۆژیک بۆ لیکدان ه وه و خه ون بینین پیویست بیت: زه نگه بۆ ما وه یه ک

باره که مان هه ر وا سیس بیت؛ به لام هه ر خۆیان بۆ گۆره پانی لیکدادان بانگمان ده که ن؛ که ته م جۆره به یانیانه له لای هه ر که سیک به سه ر

یه کتر که له که بکه ن ته مجاره ده بیته به دوا جاریان به دوا جاری شکستی؛ به ده ست پی کردنی ژیا ن!

نه گۆمی: من نازام، به خیر به چیت!

- هه روا تو ش! ...

ئیوه ش یاران، هه رچه ند ته م به یانییه زه فه ری پی بر دووم، به لام ئیوه به زیان و تاوازیکی تر؛ به وه فاداری بۆ هه ر ژان و ئاهیک، به یانییه کی

تر، به یانییه کی نوی بۆ ناو مالان ده هینن؛ چیت نه بانگ و نه زه نگ؛ ته نه یی و نه ره شبینی؛ به بی ئه وه ی وشه یه ک بیژین؛ ده س له نار

دهستی یه کتر ده نیین و ده رۆین؛ ده رۆین؛ هه تا پیمان ده کریت ده رۆین؛ به بی ترس و خه می نان؛ به بی ناوی زیندان؛ یاران؛ یاران؛ بالا به رزی

ژیا ن، مه چه کتان بهرز و بیر... چاوه کانتان گهش و دوا رۆژمان... ته م بهر و تهو بهر به یانیمان باش! ... داوا ی لی بوردنتان لی ده که م؛ ده بی

ئه وه نده ی تر بهر گه بگرین؛ هه ول بده یین ژووره کانتان پر خۆر بکه یین! اجا من سه رم بۆ کوی هه ل بگر دایه ته گه ر ژیا ن نه بوایه!!

بزی سه ر لیوان ...

ئه لون: هه موو چوار چیه کان بشکینن! به ه یچ ده رگا و په نجه ره یه ک رازی مه بن، ه یچ شتیکی پی رۆز نییه، ته نها نازادی تو پی رۆزه، ته نها تو! یا

هه مووی به جاریک، یا ه یچ ...

- ته واو -

فەرھەنگۆك

- ١/ كەلات: ناوى چىيايە كە لە نزيك شارى خانەقېن.
- ٢/ وە پەرى سەرى برى: بە پەريك سەرى دەبردريت. قورچوگە سەر: قورى چۆتە سەر.
- ٤/ بويشم: بليم.
- ٥/ وسيد: وەستاند.
- ٦/ مايدە: ماوى.
- ٧/ ئى جارە: ئەم جارە.
- ٨/ مامر: مريشك.
- ٩/ سينم: دەكرم.
- ١٠/ رەسيسە كورە: گەيشتۆتە كوى.
- ١١/ ھا كو: لە كويىيە.
- ١٢/ مە: من.
- ١٣/ ئيژى مينەى موختار كەيگن: ئەلىيى بۆ موختار دەگەریت.
- ١٤/ زەويگە: زەمينە كە.
- ١٥/ چەفتە: چەوتە.
- ١٦/ عافيت ئۆلسو: (توركومانييە): عافيتت بيت.
- ١٧/ مەلوچك: چۆلە كە.
- ١٨/ ھوندرت فەسەر: ناوى مالىكى بەناوبانگە لە قېن، زۆر چوان رازاۋەتەۋە.
- ١٩/ مالى چۆلم مالى ساردم: گۆرانىيە كە، نوسەرە كەى ناناسم، بە دەنگى سالار عەزىز بىستومە.
- ٢٠/ فستگلاس: كوردىزىرە كوردنى وشەيە كى ئەنگليزيە (فرست كلاس) واتە: بە كەمە
- ٢١/ ئاخرنە باخ: (توركومانى)، واتە بروانە كۆتايە كەى: بزاق چيت بەسەر ديت!
- ٢٢/ خۆنستاق: خويندن
- ٢٢/ زەعيف كەد: لاواز دەكات
- ٢٣/ دار، دور: (عەرەبىيە) وانەيە كى پۆلى يە كەمە، واتە مال، مالان
- ٢٤/ البلبل الفتان، يگەر فى البستان: (عەرەبىيە) واتە بولبولى جوان، لە ناو باخ دەفريت.
- ٢٥/ شويشە بشكيبگ جەم نيوك: شوشە بشكيت كۆ نايىتەۋە.
- ٢٦/ ھەشتە لە سەر مەشتە (كناپەتە) ئەميش بەسەر ئەۋەكانى تر.
- ٢٧/ ئەۋەنە: ئەۋەندە.
- ٢٨/ جمان: جوين.
- ٢٩/ كەلكەند: باخچەيە كى زۆر جوانە لە ناۋەراستى شارى ھەولير.
- ٣٠/ لە كورە خەفتيدە: لە كوى خەوتويت، واتە - تۆ ئاگات لە ھىچ نىيە.
- ٣١/ مويش دىرد: مشكى ھەيە
- ٣٢/ گوش: گوى
- ٣٣/ زوانت بورن: زمانت بېرن.
- ٣٤/ ئىياۋ: ناوى پياۋە، كورتكرادى ئىبراھىم.

۳۵ / كەمالەيى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، ئە دېھاتەكانى سەروى كەلار دەژين (گۆيان، ميلان، كانى چايە، رونى، سەيد خەليل، و ئە دىي بۆيسان سوورى نزيك عەربەت).

۳۶ / باشكى: تېرەيەكى عەشرەتى جافە، ئە سەرووى دېھاتى كەمالەيەكان نىشتەجىن.

۳۷ / خۆد ئەرا نىچىد باريدەي: خۆت بۆچى نارۆى بېھىنىت.

۳۸ / بار: بېھنە

۳۹ / بدو: تراكە

۴۰ / خايە: هيلكە

۴۱ / ليرەوہ تا مانگ، و لەويوہ تا ئيرە يەكترمان خۆشدەويت: ئە چيرۆكيك بۆ مندالان وەرگىراوہ

۴۲ / نەتھاوردگە: نەتھيناوہ

۴۳ / بەيانەگان: بەياننامەكان

۴۴ / بەعزە: ھەندى

۴۵ / قەھار: ناوہ

۴۶ / لەوہرەگان: لەبەرەكان

۴۷ / بەچە: مندال

۴۸ / مۆچ: ماچ

۴۹ / ھىندۆ: ھىندە سوورەكان

۵۰ / بەستا: (ئەسپانىيە) بەسيەتى

۵۱ / ئىقالدى: مۆسىقارىكى ئىتالييە، خاوەن سىمفونىيە چوار وەرزە، ليرە مەبەستەم تەنھا وەرزی پايزە!

۵۲ / تىئۆرىكان رەنگيان بۆرە، بەلام دارى ژيان ھەميشە بەسەوزايى دەمىنىتەوہ - ئە ماركس وەرگىراوہ، سەرچاوەكەى نازانم!

۵۳ / كەواچى: كەبابچى

۵۴ / ژنەفتيس: بىستويەتى

۵۵ / بەستا: سپانىيە، بېرىتەوہ

سوپاس و بیزارین

سوپاسی بیپایانی ئه م برایانه ده که م که پشتگیریان کردم له چاپدانی ئه م رۆمانه:

محمد غه زیان، نه به ز روسته م، ره حمان قوریانی، هه وراز محمد، محمد سه عدون، پشتیوان له شکری، کاروان عه بدوللا، شیرزاد کهرکوک، زیا خانه قینی، مامۆستا هۆشیار، ماجد محمد، ئامانج هه ورامی، حه سه ن مه نسور، فه یسه ل حوسین، لوقمان حوسین، مه نسور دیلامی، به ختیار حویز وه هاب، کاک حه مه ئه مین، محسن مه نسور، که مال محمد، سه لاج حه سه ن، کامه ران موسسته فا، سه لاج خانه قینی، هادی موراد، بیسی شهوقی، کامل حوسین

جاریکی سوپاس